

እኚህ ታላቅ የቤተ ክርስቲያን ሊቅ የወር ደመወዛቸው ብር ሁለት መቶ ብቻ ነው። ሌላ ተጨማሪ መተዳደሪያ የሚሆን ገቢ የላቸውም። ለምግባቸው፣ ለልብሳቸውና ለሌሎችም አስፈላጊ ጉዳዮች የወጪቋታቸው ይችላሉ የወር ደመወዛቸው ነች። ከዚህ ላይ ተማሪዎቻቸውን ለሚያስተምሩ ወኪል መምህራናቸው ይደጉማሉ። ሲታመሙ ለመታከሚያና ለመድኃኒት መግዣ ያወጣሉ። ምግባቸውን ለሚያስናዱ ሌላቸው ልብሶቻቸውን ለሚያጥቡላቸው ወጪ ሆኖ የሚከፈለው ከዚህ በወር ከሚያገኙት በጣም አነስተኛ ክፍያ ነበር።

እንዲህም ሆኖ ግን ሐሳባቸው ትኩረታቸው ጨዋታቸው ሁሉ ስለ ቤተ ክርስቲያን ጉዳይ ነው።

መምህር ገበየሁ ሕይወት ሰይፉ ጥር ጳጳስ ቀን ፲፱፻፺፮ ዓ.ም ዐረፉ። ሥርዓተ ቀብራቸውም ብፁዕ አቡነ ጳውሎስ ፓትርያርክ ርዕሰ ሊቃነ ጳጳሳት ዘኢትዮጵያ ሊቀ ጳጳስ ዘአክሱም ወእጩ ዘመንበረ ተክለ ሃይማኖትን ጨምሮ ብፁዓን ሊቀነ ጳጳሳት በተገኙበት ጥር ፳፱ ቀን ፲፱፻፺፮ ዓ.ም በደብረ ሊባኖስ ገዳም ተፈጽሟል።

ምንጭ፡- ሰምዐ ጽድቅ ጋዜጣ ሰኔ ፲፱፻፺፭ ዓ.ም

መምህር ጥበቡ አስናቀ

(፲፱፻፲፩ - ፲፱፻፺፮)

አስራት እና እሳት ያልበገራቸው መምህር

በቀሰሰ የፊድ ገመድ ገን

«የተማርኩት በእግዚአብሔር ፈቃድና ትእዛዝ ነው»

መምህር ጥበቡ አስናቀ ሃብተ ሚካኤል የተወለዱት ታንሣሥ ፲፫ ቀን ፲፱፻፲፩ ዓ.ም በወቅቱ መንዝ አውራጃ /ሰሜን ሸዋ/ ልዩ ስሙ ግሼ በተባለ ቦታ ነው። ወላጆቻቸው ሻለቃ አስናቀ ሀብተ ሚካኤል እና ወ/ሮ ልኬለሽ አስምሬ ይባላሉ።

የመምህር ጥበቡ ወላጆች በተለይም አባታቸው በቤተ መንግሥት በአገር አስተዳደር ሥራ የኖሩ በመሆናቸው ልጃቸውም እንደላቸው በቤተ መንግሥት እንዲሠሩ ነበር የሚፈልጉት። ፈቃድ እግዚአብሔር ደግሞ ሌላ ሆነ።

መምህር ጥበቡ አስናቀ ስለ አጠቃላይ ሕይወታቸው በራሳቸው የቀረበውን ገለጻ እንደሚከተለው ለማቅረብ ተሞክሯል።

የትምህርት ጅማራ

«እኔ ወደ አብነት ት/ቤት የገባሁበት ምክንያት በእግዚአብሔር ፍቅር ነው እንጂ ቤተሰቦቼ መርተውኝ ወይም አስገድደውኝ አይደለም። ቤተሰቦቼ ወደ ትምህርት ቤት እንዳልሔድ ሦስት አራት ጊዜ አስረው ከቤት አስቀርተውኛል። ወደ ቤተ መንግሥት እንጂ ወደ አብነት ት/ቤት እንድሔድ አይፈቅዱልኝም ነበር። ምክንያቱም ትውልዳችን አባቴም ሆነ ዘመዶቻችን የሚያገለግሉት በቤተ መንግሥት ስለሆነ፤ እኔም በቤተ መንግሥት አገልግሎ ለመሾም እንጂ ትምህርት ለመማር አይፈቅዱም ነበር።

እኔ ግን ከልጅነቴ ጀምሮ ሐሳቤና ምኞቴ ሁሉ ይህንን ትምህርት ለመማር ነው። ፊደልና ንባብ ብቻ ስቆጥር ከቤተሰቦቼ እስከ አሥራ አምስት ዓመቴ ድረስ ቆይቻለሁ። ይኸውም ቤተሰቦቼ እንዳልማር እየከለከሉኝ፤ ሥራ እያሠሩኝ፤ ከብት እያስጠበቁኝ ነው። ከዚያ በኋላ አሥራ አምስት ዓመት ሲሞላኝ ከቤተሰቦቼ ጠፍቼ ለመማር ሔድኩ።

በአሥራ አምስት ዓመቴ ከቤተሰቦቼ ተለይቼ በወሎና ግሼ መካከል አርበንታይ ሚካኤል ከሚባል ደብር አለቃ ደስታ ከሚባሉ የዕድሜ ባዕለጸጋ ከሆኑ ታላቅ መምህር ዘንድ ንባብ፤ ዳዊት፤ ሰዓታት፤ ጸሎት ተማርኩ። ከዚያ ደሴ ሐይቅ እስጢፋኖስ አካባቢ መድኃኔዓለም ደብር ከአለቃ ገብረ ሐይወት ዘንድ ጽመ ድን ምዕራፍ ለሦስት ዓመታት፤ ከዚያ ቀጥሎ ላስታ ላሊበላ ከአለቃ ምሕረቱ የአቋቋምና ቅኔ መመህር ዘንድ ቅኔ ተማርኩ። እዚያው ዓመድ ወርቅ ቂርቆስ አጠገብ ከአለቃ ብሉይ ውቤ ቅኔ፤ ቅዳሴ ማርያም፤ ዳዊት፤ እንዲሁም በዚያው አካባቢ አለቃ አወቀ ከሚባሉ መምህር ቅኔ ከነአገባቡ ተምራ አስመስከራ ያለሁ። ሰሜን ጎንደር አውራጃ ቅዱስ ያሬድ ተሰወረበት ከሚባልበት አጠገብ የድጓና አቋቋም መምህርት ከሆኑት ከመምህር ኃይሉ ዘንድ ሐዲሳት፤ ሦስት ዓመት ከዚያ ተመልሼ ቂርቆስ ዓመድ ወርቅ አካባቢ ከአለቃ ታምራት ዘንድ አምስት ዓመት አቋቋም ዝማራ መዋሥዕት ተምራለሁ።

እየተማሩ ማስተማር

ከዚያ ተነሥቼ በጌምድር በመሔድ መካነ ኢየሱስ ከሚገኙት ከታላቁ ሊቀ ከመምህር ገብረ ጊዮርጊስ ፍትሐ ነገሥትና ቅኔ ሦስት ዓመት ተምርያለሁ። በእነዚህ በምንማርባቸው ወራት ቤቴ ሦስት ጊዜ ተቃጥሏል። ሁለት ጊዜ ሲቃጠል መጻሕፍቶቼ ድነውልኝ ነበር። በሦስተኛው ጊዜ ግን መካነ ኢየሱስ ሳለሁ ዓመት ሙሉ በእጄ የጻፍኩት ፍትሐ ነገሥት ትርጓሜ፤ የሐዲሳቱም ትርጓሜ መጽሐፍ ሌሎችም መጽሐፎቼ፤ የጽሕፈት መሣሪያዬ፤ የማስቀጽላቸው ተማሪዎች መሣሪያዎች ሁሉ ተቃጥለውብኛል። በዚህ ጊዜ የመምህራችን ቤት በተማሪዎች መኖሪያ ቤት መካከል ነበር። ጠዋት ጠዋት መምህራችን ገባሌ አያስታጉሉም። የብዙ ተማሪዎች ቤት ሲቃጠል በመካከል የነበረውን የመምህራችንን ቤት እሳት ምንም ሳይነካው አልፎ የዕቃ ቤቴን አቃጥሎታል። ይህ የማይረሳኝ የተማሪነት ዘመኔ ተአምራት ነው። በሕይወቴ ብዙ ችግር ገጥሞኛል። ገንዘብ ችግሮኛል። ታምሜ ጤና አጥቼ ተቸግራለሁ። ሆኖም በጣም ያዘንኩበት መጻሕፍቴ በተቃጠሉብኝ ጊዜ ነው።

የሐንሰ በበረሃ እናቴ ኢልሳቤጥ ሞታበት ብቻውን ተቀምጦ ሳለ እንዳገኘው ኃዘን ያለ ገዘን ነው ያገኘኝ። ከዚያ ከበጌምድር ወደ ደሴ ሔጄ እንደገና ገንዘብና ደብተር ሰብስቤ ተመልሼ መካነ ኢየሱስ ሔድኩና ፍትሐ ነገሥት ትርጓሜን መጻፍ ጀመርኩ። ሰዎቹ በጣም ተደነቁ። ያንን የመምህራን መጽሐፍ እየገለበጥኩ በምጽፍበት ጊዜ ሌሊት ይጽፋል ተብሎ ለመምህር ተነገራቸው። መምህራም መጽሐፉን ወሰዱበኝ። አዘንኩ። እንደገና ወደ ገጠር ወጥቼ መጽሐፍ ስፈልግ ከእኛ ጋራ የተማረ አንድ መምህር ታሞ ደብረ ታቦር ሐኪም ቤት ገብቶ ነበር። መጽሐፉ ከእርሱ ዘንድ መኖሩን አውቀዋለሁና ወንድሜ ፍትሐ ነገሥቱ ተቃጥሎብኛል፤ የአንተን ስጦት ልጻፍበት ብዬ ጠየኩት። እሱም አይ እኔ ከሞትኩ በኋላ ነው እንጂ ዓይኔ እያየ አልሰጥዎትም አለኝና ተመለስኩ።

በዚያ በበጌ ምድር አካባቢ ሕዝቡ ተሰብስቦ እንዳስተምር ጠይቀውን ተቀጥሬ ማስተማር ጀመርኩ። ያን ጊዜ ያንን መጽሐፍ ሳጠያይቅ አገኘሁትና ጽሑፉን በሰኔ ሚካኤል ጀምሮ የኅዳር ሚካኤል ዕለት ጨረሰኩት።

ከዚህ በኋላ ኅንደር ሔድኩ። ጊዜው ከቃና ዘገሊላ በኋላ በጥር ወር ውስጥ ነበር። ተማሪዎቼን የጸፍኩትን ፍትሐ ነገሥቱን አሸከሜ ኅንደር ገብቼ ባደርኩበት ሌሊት በሕልሜ «ሽምብራ እሸት በእጅ ይገዛሉ ሕዝቡ ሁሉ እየተሻማ ሲበላት» አየሁ። ያየሁትን ሀልም እንግዲህ ይቺን ሐዲሴን ሊቃውንት ሊማሯት ነው ብዬ ራሴ ፈታሁት። ወዲያው ዘጠኝ ሊቃውንት ሁሉም የአቋቋሙት የድጓት የቅኔ መምህራን ናቸው፤ ከእኔ ዘንድ ገብተው ወንጌል መማር ጀመሩ። ወንበር የዘረጋሁት ኅንደር በብይ እግዚእ ኪዳን ምሕረት ደብር ነው።

እኔም እያስተማርኩ ከአለቃ ወልደ ሰንበት ዳዊትና ፍትሐ ነገሥት ለሁለተኛ ጊዜ ተማርኩ። ሐዲሳቱን እያስተማርኩ ግምጃ ቤት ከመምህር ክፍሉ ዘንድ እንደገና ሐዲሳቱን ከልሼ አዘጋጅቼ ከአላቸው የምስክር ደብዳቤዬን ተቀበልኩና የአራቱ ገብኤያት መምህር ከሆኑት ከአለቃ አየሰ ዘንድ ገባሁ። ከአላቸው ዘንድ ብሉያቱን በሚገባ ተምራ በመምህርነት ተመረቅሁ።

ከዚያ በኋላ የሔድኩት ዋልድባ ነው። ዋልድባ ዳልሻ ኪዳን ምሕረት በመምህር ወልደ ትንሣኤ እጅ ምንክሰና ተቀበልኩና ከዚያ ተመልሼ ኅንደር አባጃሌ ተክለ ሃይማኖት ተቀምጠው ሐዲሳቱን እያስተማርኩ መድኃኔዓለም እየተመላለሱ ብሉያቱን አጼድ ነበር። ሆኖም ከመንክሰኩ በኋላ ከከተማ መቀመጥ የሚሆን አይደለምና ዋልድባ ገዳም ተመልሼ ሔድኩ። በገዳሙ ብሉያትና ሐዲሳቱን የሚማርልኝ ባጣሁ ጊዜ ከገዳሙ ደብዳቤ ተጻፈልኝና ደብረ ዓባይ ሔድኩ። እዚያ እንደደረሰኩ ከአድራሾቼ ወንበር ባይኖራቸውም መምህራን ናቸው፤ ከእነሱ መጀመሪያ ቅዳሴውን በግእዝ ስድስት ጊዜ ዘለቅሁትና ዘሩን ከንግቡ ከነዚህም ያዝኩት። ከዚያም ከመምህር ገብረ ኪዳን የቅዳሴ መምህሩ ዘንድ ገብቼ ሦስት ጊዜ በዕዝልም በግእዝም ዘልቄ አዘጋጀሁና

እዚያው ማስተማር ጀመርኩ። ከደብረ ዓባይ አስመስክሪ በመምህርነት ከተመረቅኩ በኋላ ተመልሼ ዋልድባ ዳልሻ ኪዳን ምሕረት ቅዳሴ ብቻ ሦስት ዓመት አስተማርኩ። በአራተኛው ዓመት ላይ ታመምኩና ወደ አዲስ አበባ መጥቼ ጥር ፩ ቀን ፲፱፻፶፭ ዓ.ም ከቅዱስ ፓትርያርኩ ግቢ ገባሁ። በቅዱስ ፓትርያርኩ /ብዑስ ወቅዱስ አቡነ ባበልዮስ/ ፈቃድ ታክሜ እዚያው እንድቀር ተደረገ።

ሰፊው የመምህርነት ዘመን

አዲስ አበባ በቅዱስ ፓትርያርኩ ግቢ በዐቢይ ጾም መጽሐፈ ኢሳይያስ መዝሙር ዳዊት፤ ወንጌል ሳስተምር ቆየሁ። በዓመቱ ቀጨኔ መድኃኔዓለም መጽሐፍተ ብሉያት፤ ሐዲሳትና ፍትሐ ነገሥት እንዳስተምር በ፲፱፻፶፮ ዓ.ም ተመደብኩ። ሹመት የሚባል ነገር አልፈልግም ብዬ ለቅዱስ ፓትርያርኩ ተናግሮ ነበር። ሹመት የማይፈልጉ ከሆነ ተብሎ በ፲፱፻፶፱ ዓ.ም በንጉሠ ነገሥት ዐፄ ኃይለ ሥላሴ ትእዛዝ በደብዳቤ ደብረ ሊባኖስ ገዳም መጥቼ እስከ ዛሬ /፲፱፻፺፰/ ድረስ መጽሐፍተ ብሉያቱን፤ ሐዲሳቱን፤ ፍትሐ ነገሥቱን እንዲሁም ቅዳሴውን በትርፍ እያስተማርኩ ሰፍር ቁጥር የሌላቸው ደቀ መዛሙርት አውጥቻለሁ። ወንበር ተክዬ ማስተማር የጀመርኩት በ፲፱፻፵፮ ዓ.ም ነው። በጠቅላላ ሃምሳ ሦስት ዓመት በመምህርነት ቆይቻለሁ። ማስተማር ከሁሉ በላይ መሆኑን ማንም ያውቀዋል። መምህርነት ከሥራ ሁሉ የበለጠ በዓለም የተወደደ ተግባር ነው።

ፈተናና ጽናት

በተማሪነትም ሆነ በማስተምርበት ዘመን የገጠመኝ ፈተና ብዙ ነው። ምክንያቱም እኔ የምኖረው በብሕትውና ነው። እንደገለጽኩት ገና መጀመሪያ ትምህርት ለመማር ስሔድ ቤተሰቦቼ ተቃውመው አስረውኛል። እኛ ሐሳባችን ልጃችን ለቤተ መንግሥት ሥራ እንጂ ለቤተ ክህነት አይደለም በማለት ወደ ትምህርቱ እንዳልገባ ይከለክሉኝ ነበር። የተማርኩት በእግዚአብሔር ፈቃድና ትእዛዝ ነው።

ትምህርት ከጀመርኩበት ጊዜ ጀምሮ መምህር እስከምሆንበት ድረስ የገጠመኝ ብዙ ፈተና አለ። ከልጅነቴ ጀምሮ ምኞቴ መማርና መምህር መሆን ይሁን እንጂ በልቡናዬ ይወጣና ይወርድ የነበረው ሐሳቤ ሁሉ ምናኔ ነው። ስማርም ሆነ ሳስተምር ዘወትር የማስበው ወደ እግዚአብሔር መሆንን ነው። ዘላለማዊውን የማያልፈውን ዓለም መንግሥተ ሰማያትን ብቻ ነበር የማስበው። አባቶቼ የሠሩትን ሥራ፣ አባቶቼ የገቡበትን ቦታ ነው እንጂ የዚህን ዓለም ተድላና ደስታ ምንም አላሳብም። ደስ አያሰኝኝም ነበር።

በትምህርት ቤት ሳለሁ ምንናን እወድና እፈልግ ስለነበር ተባሕትም እይዝ ነበር። አስቀድሜ በጠቀሰኩት ጎንደር በሰሜን አውራጃ ሳለሁ በሰሜን ቆላ አንድ የበቃ ባሕታዊ ነበር። እሱ ዘንድ ሔጄ እባክህን የምዘጋበት ሱባኤ የምይዝበት ቦታ ስጠኝ አልኩት። ወቅቴ ፍልሰታ ነውና እሺ አለኝ። ይዞኝ ሔዶ በገደል መካከል ባለ ዋሻ ውስጥ አስገብቶ አስቀመጠኝ። በቀን አንድ ጊዜ ማታ በአሥራ ሁለት ሰዓት ምግብ በመጻፈ ልክ የምትሆን ቂጣ ውኃ በትንሽ ቆርቆሮ ያመጣል። እሷን እየተመገብኩ ሰጸልይ ሰወድቅ ስነሣ በጾም፣ በጸሎት፣ በሰግደት ቆየሁ። አንድ ቀን እንደዚሁ የብራና ድርሳን ሚካኤል ዘርግቼ ስደግም ጥቁር እባብ መጣና መካከሉ ላይ ተጋደመበት። እንዴት ላድርገው? እንዳልነካው ነገር ሊመጣ ነው። እሱን ትቼ ያለ ማቋረጥ በቃሌ መልክዐ ሚካኤል እደግም ጀመር። ዓይኔን ከለል አድርጌ ስደግም ቆየሁና ገለጥ ባደርገው እባብ ጠፍቷል። በዚህ ሱባኤ ሌላም መከራ አግኝተኛለሁ።

ሱባኤው ሊፈጸም በአሥራ አምስተኛው ቀን እዚያው ዋሻ ውስጥ እንደ ፈረሰ ግልበያ ኮቴ ድምጽ እያሰማ መጣና የዋሻውን መግቢያ በር ግጥም አድርጌ ያዘው። ያን ጊዜ በጣም ደንገጥኩ። ሰውነቴን ላብ አስመጠኝ። የማደርገው ነገር ቸገረኝ። በቃሌ እየደገምኩ እንዳልጸልይ አንደቤቴን ያዘው። ከንባብ ሰግደት እንደሚበልጥ አውቃለሁና ያለማቋረጥ ቶሎ ቶሎ ስሰግድ እልም ብሎ ጠፋ፤ ሔደ። በማግሥቴ ያ ባሕታዊ ወደ እኔ መጣና «እንዴት አደርክ? ሳሬ ሌሊት መጥቼ ነበር።

አይዞህ እንዳትፈራ» አለኝ። ወዲያው ተደወለ። ሌሊት ሔጄ ዋዜማ ቆሜ አደርኩ። ቀኑን ውዬ ከቅዳሴ በኋላ እጅግ በጣም አመመኝ። እዚያ ባሕታዊ ቤት ሔጄ ወደኩ። ወደላይም ወደታችም የሚለኝ ደም ነው። አሥራ አምስት ቀን ባሕታዊው ጠበል እያጠመቀ አስታመመኝ። በመጨረሻው ሰውነቴ መለስ አለልኝና ተሻለኝ። እኔም ባሕታዊውን ሐሳቤ ሁሉ ምነና ነው ስለው፤ አንተ ሥራህ ማስተማር ብቻ ነው በሰላም ሔድ በማለት አሰናበተኝና በጌምድር ሔጄ ማስተማር ቀጠልኩ። ስለዚህ ምነናውንም ሆነ መምህርነቴን በብዙ ድካም በሱባኤ ነው ያገኘሁት። በሕይወቴ ሁሉ የሚያጋጥመኝ ችግር የፈተና መሆኑን አውቄ እግዚአብሔርን አመሰግንዋለሁ እንጂ አልተሳቀኩም። ለቀም ነገር የሚበቃ ሰው ፈተና እንደሚያጋጥመው አውቃለሁ። ታዲያ እግዚአብሔርም በቸርነቴ ፈተናውን እያሳለፈልኝ ለመምህርነት አብቆቶ ይኸን ያህል ዘመን ለማስተማር ቻልኩ። በማለት ረጅሙን የሕይወት ዘመን ባጭሩ አቅርበውታል።

መምህር ጥበብ አስናቀ ዲቁና አዲስ አበባ ቅድስት ማርያም ከግብጻዊው ጳጳስ ብፁዕ አቡነ ቄርሎስ፣ ቅስና አክሱም ብፁዕ አቡነ ሙቃርዮስ ከሚባሉ ጳጳስ፣ ምንኩስና ዋልድባ ዳልሻ ኪዳነ ምሕረት ከመምህር ወልደ ትንሣኤ፣ ቁምስና አዲስ አበባ ከአቡነ ባስልዮስ ተቀብለዋል።

በረዥም የመምህርነት ዘመናቸው ያፈሯቸውን ደቀመዛሙርት ብዛት ያስታውሷቸው እንደሆነ ጠይቀናቸው ቆጥራ የማልዘልቃቸው እጅግ ብዙ ደቀመዛሙርት አፍርቻለሁ። ሁሉም ለቀምነገር ለመምህርነት ለከፍተኛ ደረጃ የበቁ ናቸው። ብፁዕ አቡነ ቄርሎስ፣ አቡነ እንድርያስ፣ ብፁዕ አቡነ ዕንባቆም /ጸባቴ ተክለ ሐዋርያት/፣ ብፁዕ አቡነ ቀሌምንጦስ /ጸባቴ ክፍለ ዮሐንስ/ ሁሉ ከእኔ ዘንድ ተምረዋል አሉ።

መምህር ጥበብ በአሁኑ ጊዜ የተለያዩ መጽሐፍ ቅዱስ እየታተመ እንደሚሠራውና የተወሰኑትን በተማሪዎቻቸውና አንዳንድ ምእመናን አማካኝነት አምጥተው መመልከታቸውን ይገልጻሉ። የሚያገኟቸው

የትርጓሜ መምህራንም ትርጉማቸውና መልእክታቸው እየተዛባ የተዘጋጁ የመጽሐፍ ቅዱስ ንትመቶችን ተመልክተው ቅሬታቸውን እንደገለጹላቸው ይናገራሉ። ይኸንኑ አስመልክቶ የሰጡት ሐሳብ እንደሚከተለው ቀርቧል።

የተዛቡ የመጽሐፍ ቅዱስ ንትመቶች

«ገንዘብ ስላላቸው ሕዝቡ በቀላሉ እንዲረዱ እያሉ አማርኛውን /ቋንቋውን/ እንዲገነዘቡ ብለው ስሙን መጽሐፍ ቅዱስ በማለት እያሉት ምሥራቅ አንድ አይደለም። ሁሉም ሃይማኖቱ በየራሱ ሆኑ። ሁሉም መምህር ነኝ ባይ ሆኑ። መጽሐፍ ቅዱሱም ቋንቋው ተበላሽ። መጽሐፍ ቅዱስ አንድ ነው። ብሉይና ሐዲስ ነው። ሆኖም በቀላሉ እያሉ የሚያሳትሙት ቋንቋው የቀና አይደለም። ከአማርኛው መጥፋት የተነሣ ብዙ ሰዎች ተበላሽተዋል። ወደተሳሳተ መንገድ ገብተዋል። እግዚአብሔር ወልድ አማላጅ ነው የተዛለው በዚሁ መጽሐፍ ቅዱስ በተባለው የተዛባ መጽሐፍ የተነሣ ነው። ታዲያ ይኸ መጽሐፍ ቅዱስ ይባላል? «እግዚአብሔር ወልድ አማላጃችን ነው። ያማልደናል፤ የሱስዬ» እያሉ የተነሡት በዚሁ የተዛባ ቋንቋና የተሳሳተ ትርጓሜ ነው። ድሮ እነ ንስጥሮስ፤ እነ አርዮስ፤ እነ ሰባልዮስ፤ እነ አርጌንስ፤ እነ መቃርስ፤ እነ መቅደንዮስ ... ይህ ሁሉ መናፍቃን ተወግዘው የተለዩት በመጽሐፍ ቅዱስ ነበር። እነዚህን ሁሉ ሐዋርያት እግዚአብሔር ሰላደረባቸው በመጽሐፍ ቅዱስ ነው እያሳመኑና እየረቱ የለዩዋቸው።

አሁን ግን ከጊዜ ብዛት የተነሣ ሁሉም ልቅ ሆኑ። ትርጓሜውን ሁሉም እንደፈለገው ይተረጎማል። ጥንቃቄ የለም። ለዚህ መናፍቅ ሕው መጽሐፍ ቅዱስ እንደገና መታረም አለበት። የአርቶዶክሳዊት ተዋሕዶ ሃይማኖት ሊቃውንቱ ተመርጠው ጥርት አድርገው ማረም አለባቸው። እንደ ማገበሪ ሐዋርያት ያለ ጥርት ያለ መጽሐፍ ቅዱስ ማዘጋጀት ያስፈልጋል። እንደዚህ ከሆነ ለሰውም ለንባብ ይመቻል። የመናፍቃንን በር ይዘጋል።

ዛሬ ብቻ አይደለም። ጥንትም መናፍቃን ይነሣሉ። በትክክለኛው ትምህርት በዳኛ ፊት በክርክር ተረትተው ይወገሳሉ። ዛሬ ግን

የሚከሰስም የለ። በሃይማኖት የሚጻኝም የለ። ክርክርም የለም። ስለዚህ ሁሉም ሠለጠንኩ ብሎ የሃይማኖት አባት ነኝ ይላል። ዛሬ አንድ ሰው ተነሥቶ ሃይማኖት ቢያወጣ የሚከለክለው የለም። ይኸ ሁሉ ነገር መጽሐፍ ቅዱስ ነው እየተባለ ለሚወጣው የተዛባ መጽሐፍ መሠራጨትና መስፋፋት ምክንያት ነው።

ገድላትና ተአምራት

ገድላትና ተአምራት ችግር አለባቸው፤ በውስጣቸው ከመጽሐፍ ቅዱስ ጋር የማይስማማ የተጋነነ ነገር አለ፤ ተአምራት ውስጥም ከመጽሐፍ ቅዱስ ጋር የሚጋፈጩ ሐሳቦች አለበት የሚሉ እንዳለ ሰምቻለሁ። በእኔ በኩል መናፍቃን ይህንን የሚሉ ጸድቃን ሰማዕታትን የማይወዱ ስለሆነ ነው።

የጸድቃን የሰማዕታት እንኳን ገድሉ ጠበሉ ዓለምን እየቀደሰ ነው። ገድሉ ዓለምን የፈወሰ ነው። ርኩስ መንፈሱ ሁሉ እየወጣ የሚሔደው፤ ድውይ የሚፈወሰው ገድሉ ሲነበብ ነው። የሚያጠራጥር አይደለም። በተግባር የሚታይ ነው። ግብረ ሐዋርያት ምንድነው? ገድሉ አይደለም እንዴ?

ጸድቃን ሰማዕታት ገድላቸውና ጠበላቸው መጠኑ መድኃኒቱ በዓለም ይታወቃል። አያጠራጥርም። በዚህም በየቦታው ያለው ጠበል፤ ገድላቸው በዓይን የሚታይ ምስክር ነው። መናፍቃን የሚሉት ፈጠራ ነው። በአካል የሚታዩትን ፈውስ በማየት ለምን አያምኑም? ለተንኮል ነው እንጂ። እነሱ የሚሉትን መስማት አያስፈልግም።

ገድሉ የቅዱሳንን ተጋድሎት ቃል ኪዳናቸውን፤ ተአምራታቸውን የሚነግረን የሚያስተምረን ነው። እግዚአብሔር ለአባቶቻችን ቅዱሳን የሰጣቸው ጸጋ ታሪካቸውን ይገልጻል። ይኸ ደግሞ ለትውልድ መማሪያ ምሳሌ ይሆናል። በቀናው መንገድ የሚመራ ነው።

መምህር ጥበቡ ቀድሞ በትምህርት ከዚያም ለረጅም ዘመን በማስተማር በትርጓሜ የሚያውቋትን ኢየሩሳሌም በእካል ከዚያው ድረስ ሐደው አይተዋታል። በመጽሐፍ ቅዱስ በትርጓሜ የሚያውቋትን ኢየሩሳሌምንና ዙሪያዋን በዓይን ሲያይ ቀድሞ በትምህርት የሚያውቁትና

በቦታው ተገኝተው የተመለከቱት ነገር ተገናኝልዎ? ወይስ የተለየ ነገር ነጠመዎ? ተብለው ለተጠየቁት ጥያቄ የሰጡት የማይረሳ መልስ ቀጣዩ ነበር። «የተለያየ ነገር የለም። ሁሉም አንድ ነው። ያየሁት ቀድሞ እንደሰማሁት እንደማውቀው ነው የተሰማኝ። ያየሁት ሁሉ አገሮቹ፣ በመጽሐፍ የተጻፈው ታሪኩ ሁሉ እንዳለ አግኝቼዋለሁ። አስቤበት ሥራዬ ብዬ የሐድኩበት ስለሆነ ሁሉን እየዘረዘሩ ተመልክቻለሁ። አብረን ከሐድከው ውስጥ ኢማኑክ ማንም የወጣ የለም። እኛ ብቻ ነን የወጣነው። ሃምሳ ደረጃ አለው። የተጻፈው ሁሉ እንዳለ ይገኛል። ኢየሩሳሌም ሐጂ ሁሉንም ካየሁ በኋላ እኔ የማመሰግነው ሠራተኞቹን ነው። ያንን ሁሉ ሳይቃወሱ... ጌታ ያስተማረበት፣ የተቀመጠበት፣ የተጸነሰበት፣ የተወለደበት፣ የተጠመቀበት፣ የተገነዘበት፣ የተቀበረበት፣ መከራ የተቀበለበት፣ የተነሣበት፣ ያረገበት ይኸንን ሁሉ በሚገባ ለመጨረሻ ትውልድ አዘጋጅተው ማኖራቸው እጅግ ያስደንቃል።

በመጽሐፍ ቅዱስ በትርጓሜ ቤት የማውቀውን ሁሉ ኢየሩሳሌም በሐድኩ ጊዜ እንዳሉ አግኝቻቸዋለሁ። በቃና ዘገሊላ የተደረገውን ድንጋዮችን አገኝታቸው። ዮርዳኖስን አገኝሁት። ጨው ባሕርን፣ ናዝሬትን፣ ገሊላን ጌታ ያስተማረባቸውን ሁሉ ምንም የቀረኝ የለም። እንዳለ አግኝቼዋለሁ። በኢየሩሳሌም የእኛ ገዳማት የሚገኙት አባቶች መነሱላትም ስለ ኢየሩሳሌምም ሆነ ስለ እኛናራቸው በሚገባ ነግረውኛል። ጽፈውም ሰጥተውኛል። ገዳሙ የተቀደሰ የጸሎት ቦታ ነው፤ ነበር ያሉት።

መምህር ጥበቡ አስናቀ ባደረዘቸው ሕመም በተወለዱ በሰማንያ ሰባት ዓመታቸው ሚያዚያ ፲ ቀን ፲፱፻፲፰ ዓ.ም ዐረፉ። የቀብር ሥነ ሥርዓታቸውም ሚያዚያ ፲፩ ቀን ፲፱፻፲፰ ዓ.ም በደብረ ሊባኖስ ገዳም ተፈጽሟል።

ምንጭ- ስምዖ ጽድቅ ጋዜጣ ታኅሣሥ ፲፱፻፲፰ ዓ.ም

ሊቀ ምሁራን ሙሉ ገላው

[፲፱፻፴ - ፲፱፻፷፰]

በአሥራት ከበደ

«ድን በመላው ዓለም አስደናቂ ሆኖ የሚያስራጋ የሌተ ክርስቲያን ብጥኖ ሀብት ነው»

ሊቀ ምሁራን ሙሉ ገላው ትውልዳቸው በደቡብ ጎንደር ዐረገ ስብከት ጋይንት ቤተ ልሔም ነው። ወላጆቻቸው እባ ገብረ ትርፌ እና ወ/ሮ ብሪቱ ተገኝ ይባላሉ። በ፲፱፻፴ ዓ.ም የተወለዱት ሊቀ ምሁራን ሙሉ ገላው በሰባት ዓመታቸው የአባታቸው አጎት መሪጌታ ቢጋለ ከተባሉ መምህር ዘንድ ትምህርታቸውን ጀመሩ። ጸዊት ከደ

አድራሾች ተማሩ። ድን ትምህርታቸውን ከጀመሩ በኋላ ምንጭ ውኃ ሚካኤል አለቃ አስካል ጉበዜ ከተባሉ የቅኔ መምህር ዘንድ ሄደው ሁለት ዓመት ተኩል ተምረው አጠናቀቁ። እንደገና ቤተሐሌም ተመልሰው ድን ትምህርት ቤት ከመሪጌታ ሄኖክ ዘንድ ትምህርታቸውን ቀጠሉ። ከዚያም ጎጃም መሪጌታ መንክር ዘንድ ድን አንድ ዓመት ከመንፈቅ፣ ከመሪጌታ ዘርዓ ጸዊት ዘለለ እና ከተለያዩ መምህራን ዘንድ ሲማሩ ከቆዩ በኋላ በ፲፱፻፶፬ ዓ.ም. ተመልሰው ወደ ቤተሐሌም ሄዱ። ከ፲፱፻፶፬-፲፱፻፷፰ ዓ.ም. ቤተሐሌም ድን እየተማሩና እየገለገሉ ቆይተው ብራና ፍቀው ቀለም በጥብጠው በብራናው በዋናው የምሥክሩ ድን ትክክል ራሳቸው ጽፈው ጨርሰው በ፲፱፻፷፰ ዓ.ም. ተመረቁ። ከ፲፱፻፷፪ ዓ.ም. እስከ ፲፱፻፹፩ ዓ.ም. ድረስ የጋይንት አውራጃ ቤተ ክህነት ሊቀ ካህናት ሆነው በብፁዕ ወቅዱስ እቡን ቴዎፍሉስ ተሾመው

ሲያገለግሉ ቆይተዋል። ከ፲፱፻፹፩ ዓ.ም. ጀምሮ በቅዱስ ሲኖዶስ ውሳኔ ወደ ቤተልሔም ቅድስት ማርያም ተዛውረው በደብሩ አስተዳዳሪነትና መምህርነት አገልግለዋል። ሊቀ ምሁራን ሙሉ ገሳው ስለ ቤተልሔም ቅድስት ማርያም ቤተ ክርስቲያንና ትምህርት ቤት ከተናገሩት የተወሰደው እንደሚከተለው ቀርቧል።

ቤተሉኤም የድጋው ዩኒቨርሲቲ

በተለላቅ ቅድስት ማርያም

ቤተሉሌም ቅድስት ማርያም ቤተ ክርስቲያን በ፪፻፲፩ ዓ.ም. አካባቢ በአክሱም የነገሡት አብርሃና አጽብሃ፣ እንደወሯት ይነገራል። ይህች ቤተ ክርስቲያን የምትገኘው በደቡብ ጎንደር ሃገረ ስብከት የታች ጋይንት ወረዳ ከተማ ከሆነችው አርብ ዝቦድ ሰሜናዊ ምዕራብ አቅጣጫ ነው። ከደብረ ታቦር ከተማ ፩፻፴፮ ኪሎ ሜትር ርቀት ላይ ትገኛለች። እስከ ቅድስት ቤተሉሌም ማርያም ቤተ ክርስቲያን ድረስ የመኪና መንገድ ቢኖርም የትራንስፖርት አገልግሎት ግን አይገኝም። ስለዚህ በበቅሎ ወይም በፈረስ አለበለዚያም በእግር መጓዝ የግድ ነው።

ቤተ ክርስቲያን ቤተልሔም ተብላ ከመሰየሟ በፊት አብርሃና አጽ ብሃ አቤጌቲም የሚል ስም ሰጥተዋት ነበር። ከዚያ ቀጥሎም በዚያው ዘመን ቋንቋ ገንቢያ በመባል ትጠራ ነበር። ትርጉሙም ግንብ ማለት ነው። ከዐፄ ዳዊት ዘመን መገግሥት ጀምሮ ግን ቅድስት ቤተልሔም ተብላለች። በሰሜን አፋርጅን፣ በደቡብ በጌምጅር፣ በምሥራቅ በልል ኤፍራታ የሚባሉ ተራሮች የተከበበችው ታሪካዊ የቤተ ክርስቲያንና የአገር ቅርስ በደጋውና በቆላው መለያያ ድንበር በረባዳው ቦታ ላይ የምትገኝ ስትሆን ወይና ደጋማ የአየር ጠባይ አላት ።

ቤተልሔም ቅድስት ማርያም የድን ምስክር ቦታ ለመሆን የቻለች በትን ምክንያት ሊቀምሁራን ሙሉ ገላው እንዲህ ይገልጹታል። ዛሬ ለመላው ኢትዮጵያ የድን ምስክር የሆነው ቤተልሔም በዐፄ ሠርጸ ድንግል ዘመን ነው። የቤተልሔም ዜማ ራሱን የቻለ ነው። ሌሎች ዜማዎች አሉ። በፊት በተለያዩ ደብዳቤ ለየራሳቸው ነበር። ዜማውም

ቢሆን ወሰን የለውም። አሜብር ማለት ቆሜ የማይባል አለ። አሁን ግን ያሁሉ ቀርቷል። እያጸጸ ሄዷል። በጠቅላላው ዛሬ የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን የምትቀደሰውና የምትወደሰው ወይም ደግሞ ማኅሉቱ የማካሄደው በቤተሉሐኔም ዜማ ነው።

ታሪኩ እንዲህ ነው። ግራኝ አሕመድ አብዛኛውን የኢትዮጵያን ግዛት በመውረር አብያተ ክርስቲያናትን በማቃጠል ቅርሶችን በመዝረፍና በማጥፋት ሊቃውንቱን ሁሉ በጨፈጨፈ ጊዜ ቅድስት ቤተሉሌም ምንም ዓይነት ጉዳት አልደረሰባትም። ይኸም በእግዚአብሔር ተአምራት የሆነ ነገር ነው።

ግራኝ አሐመድ ቤተ ክርስቲያን አቃጥሎ ለማጥፋት ከፍተኛ ጥረት አድርጎ ብዙ ደክሞ አልተሳካለትም። ከርቀት ከጋራ ላይ ሆኖ ሲመለከታት ከታች ቁልጭ ብላ ትታየዋለች። ሊያቃጥላት ሲመጣ ትሰወርበታለች። ታሪኩ «ደመና ብሩህ ከላላ ለቅድስት ቤተልሔም» ይላል። ግራኝ «የጨረረ» ከሚባለው በአካባቢው ከሚገኝ ጋራ ላይ ሆኖ ቁል ቁል ያያትና ወደታች ወርዶ ወደ ቤተ ክርስቲያን ሲጠጋ በደመና ተሸናፍ ሐረግ ለብላ ትጠፋበታለች። ሰባት ጊዜ ያህል እየወረደ እየጠወጣ ሞክሮ ከብዙ ችግርና ድካም በኋላ በቤተክርስቲያን አካባቢ ሲደርስ ጨለማ ዓይኑን ጋርዶታል። በሁኔታው ተሰፋ ቆርጦ ተመልሶ ወደ ተራራው ወጣ። ያን ጊዜ ቤተ ክርስቲያኗ ታየችው። ሌሎቹን አብያተ ክርስቲያናት አቃጥሎ ጨረሺ ስመለስ ቤተልሔምን አቃጥላታለሁ በማለት ትቶ ሄደ። ነገር ግን በሄደበት ቦታ ባደረገው ጦርነት ደንቀዝ ላይ በመሞቱ አልተመለሰም።

በዚህ ምክንያት ግራኝ ቤተ ክርስቲያን ማቃጠል ባለመቻሉ ቤተ ልሔም «የግራኝ እመቤት» ትባላለች። እንግዲህ ግራኝ ቤተ ልሔምን ለማቃጠል በአካባቢው በሚደርስበት ጊዜ በዚያን ወቅት የቤተ ልሔም አለቃና መምህር የነበሩት ግራኝ መጥቶ ቤተ ክርስቲያን ቢያቃጥል መጽሐፍም አብሮ ይቃጠላል ብለው ለማስብ የድንገትን መጽሐፍ ወስደው ቀብረው ደብቀውት ነበር ይባላል። መጽሐፉን የቀበሩበት ቦታም ከቤተ ክርስቲያኑ በስተ ምሥራት በኩል ባለው ሞሻ ውስጥ

ነው። መምህሩ መጽሐፉን በው አግኝቶ እንዳይወስደው ወይም ጉዳት አንዳይደርስበት ለመጠበቅ ወይም ለማረጋገጥ በቀን ውስጥ ብዙ ጊዜ እየተመላለሱ በማየት ያረጋገጡ ነበር። የመምህሩ ሳይሰለቹ መመላለስ ያስገረማቸው የአካባቢው ሰዎች መምህሩን «አይሰለቹም ወይ?» በማለታቸው የተነሣ ዋሻውም «አይሰለቹ» ተብሎ ይጠራል። መምህሩ ግራኝ መሞቱን ሰምተው ሀገሪቱም ሰላም እንደሆነች ካረጋገጡ በኋላ መጽሐፉን ከደበቁበት ዋሻ አውጥተው ወደ ቦታው መለሱት።

ከዚያ ሁሉ የግራኝ አሐመድ ጥፋት በኋላ ሀገሩ ሠረጸ ድንግል መልሰው ለማቋቋም ሲሉ ከሞት የተረፉትን ሊቃውንት ማሰባሰብ ጀመሩ። በዚህ ጊዜ ተጠርተው ነበር። ሊቃውንቱ በቃለ አግዚአብሔር በዚያው በዜማው አልሰማማ ብለው ይከራከሩ ይጣሉ ጀመር። ነገሩ መፍትሔ ስለጠፋለት ጉዳዩን እንዲያውቁት ከንጉሡ ዘንድ ቀረበ። መምህራኑ በዜማው ምክንያት መጣላታቸው ተነገራቸው። ንጉሡም ሊቃውንቱ መረጃ እንዳላቸው ጠየቁ። ሌሎቹ መረጃ የለንም ሲሉ መራሔ ዘቤተልሔም ልሳነ ዕፍረት እሳቸው የተናገሩት ትክክል መሆኑ መረጃ አለኝ ሲሉ አስታወቁ። አለኝ የሚሉትንም መረጃ ይዘው እንዲቀርቡ ታዘው ተደብቆ የቆየውን የድጓ መጽሐፍ ይዘው ንጉሡ ዘንድ ቀረቡ። ሌሎቹ ሊቃውንት የሚያቀርቡት መረጃ አልነበራቸውም። የዘቤተልሔም መምህር የኢትዮጵያ ሊቃውንት በተሰበሰቡት መጽሐፍን ዘርግተው አስረዱ። ንጉሡ ሀገሩ ሠረጸ ድንግልም በመረጃው መሠረት የመምህሩን ንግግር አደነቁ። «በቃል ያለ ይረሳል በመጽሐፍ ያለ ይወረሳል» ስለዚህ አንተ /ሊቁ ልሳነ ዕፍረትን/ የኢትዮጵያ የድጓ ምስክር አገሪቱም /ዘቤተልሔም/ የድጓ ማስመስከሪያ እንድትሆን ሲሉ አዋጅ አወጁ። ቅድስት ቤተልሔ ምም ከዐፄ ሠረጸ ድንግል ዘመነ መንግሥት ጀምሮ ለኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን የድጓ ምስክር ሆና ሊቃውንትን እያፈራች እስከ ዛሬ ታበረከታለች።

ድጓን ቅዱስ ያፌድ ከብሉይና ከሐዲስ ከሊቃውንት እያውጣጣ የደረሰው ነው እንጂ እንዲሁ ልቦለድ ድርሰት አይደለም። ቅዱስ ያፌድ ሁሉን ነገር አጠናቆ መጽሐፉን ከጻፈ በኋላ ሲወርድ ሲዋረድ

ሊቃውንቱ እያሻሻሉ ሲጽፉት ቆይተዋል። ቢሆንም ግን ዜማው ይለይ እንጂ ይዘቱም ሆነ መልእክቱ አንድ ነው። ትምህርቱ በጣም ሰፊና ጠለት ያለ ነው። ምክንያቱም አንድ ሰው መያውን ለመያዝ ልብን አስፈቶ በትዕግስትና በጥንካሬ አጠናቆ መማር አለበት። በአማርኛው ድጓ /በማላላት/ ይባላል። በድሮ ጊዜ «ደጓ» ማለት ለሰውነት ድጋፍ የሚሰጥ ማለት ነው። የቤተ ክርስቲያን መታጠቂያ /መገልገያ/ ማለት ነው። ወይንም ድጓ ቀለም ሰብስቦ ስለሚገኝ ነው። ጠቅላላ ከዓመት እስከ ዓመት ያለውን ስማዕታትን የሚያወላ መዝሙር ማለት ነው። ጌታየ እንግዳ መጽሐፍ ጥበብና ብርሃን ዓለም በመባል የሚታወቁ የድጓ ዓይነቶች አሉ። የተጻፉበት ጊዜ ካልሆነ በስተቀር ብዙ ልዩነት የላቸውም። የድጓ መዝሙር ሦስት ዜማዎች ሲኖሩት እነሱም ግእዝ አራራይ፣ አዝል ተብለው ይታወቃሉ። እንደሚነገረው ቅዱስ ያፌድ ድጓን የደረሰው አክሱም በኋላም ሰሜን /ጎንደር/ ውስጥ እያስተማረ እዚያው ተሰወረ ይባላል።

አንድ የድጓ ተመራቂ ወደ ትምህርት ቤቱ ለመግባት መመዛኛው ምን እንደሆነ ሲያስረዱ፣ ተማሪው በሚመጣበት ጊዜ በቅድሚያ ችሎታው ይመዘናል። በመጀመሪያ ከአስትማሪው መሪጌታ ወደ እኛ /ዘቤተልሔም/ ሲላክ የድጓ ትምህርቱን ማጠናቀቁ በመሸኛ ደብዳቤ ይገለጻል። ከዚያም በኋላ ቤተልሔም መጥቶ ከተቀበልነው በኋላ ተራ ወንበር ይሰጠዋል። እየተማረ እንዳለ ሊቃውንቱ በተሰበሰቡበት ድጓ ይሰጠውና ብቻውን እንዲያሄድ ይታዘዛል። ያለ ምስክሩ የተሰበሰቡት ሊቃውንት በዝምታ ያዳምጣሉ። ከዚያ መካከል ብቻውን ሲያሄድ የሚያጠፋ ከሆነ መምህሩም ሆነ ሊቃውንቱ ያስወጡታል። ከወንበሩ ወይም ከተሰጠው መድረክ ላይ እንዲወርድ ይደረጋል። በዚያ መካከል አጥና ይባላል። አጥንቶ አሻሽሎ ደግሞ እንደገና ይቀርባል። እረፍት የለም። ወንበር ተተክለ አልተተክለ የለም። ያለማቋረጥ መቀጸል ነው። ቤተልሔም በትምህርት ሁለት ዓመት ከሞላቸው ከቆዩትና ከቀደሙት ካጠኑት ሰዎች ወይም መጽሐፋቸውን ካረሙት እየጠየቀ ይረዳል፤ ያስተካክላል። በሚገባ ያጠናል። ከዚያ በኋላ ትምህርቱን

ያጠናቅቃል ማለት ነው። ተመራቂው ፈተናውን የሚፈተነው በሊቃውንት መካከል ነው። የሚዘጋጅለትን ፈተና የሚፈተነው በተራ ወንበር ላይ ነው። ወንበር ተክሎ ጉባኤ ዘርግቶ ለማስተማር ገና አልተመራቀምና ባለወንበር አይደለም። በዚህ ዓይነት አንድ ተመራቂ ለተራ ወንበር መድረክ ተሰጥቶት ለመፈተን ከትማሪው ብዛት የተነሣ በሦስትና በአራት ወር ተራው ይደርሰዋል። በዚያ በተራው ተፈትኖ ከወደቀ እንደገና አጥንቶ አሻሽሎ በሌላ ተራ ተመልሶ እንዲቀርብ ይደረጋል። በዚህ ሁኔታ ቀደም ብሎ በውጭ በሚገባ አጥንቶ ወደ ቤተልሔም የመጣ ጉበዝ ተማሪ ከሆነ በቤተልሔም ቆይታ ተምሮ ለመመረቅ ሁለት ዓመት ይበቃዋል። ድን በዓመት አንድ ጊዜ ይዘለቃል። ስለዚህም ጉበዝ ከሆነ በሁለት ዓመት ሁለት ጊዜ ይዘለቃል። በተረፈ ግን ለመመረቅ ደንቡ /ሕጉ/ የሚለው በሁለት ዓመት ከመን ፈቅ ነው።

ተማሪው ሲመረቅ የሚሰጠው ማረጋገጫ በአሁኑ ጊዜ ተመራቂው በማተሚያ ቤተ ታትሞ ተዘጋጅቶ የሚገኘውን ድን መጽሐፍ ይዞ ይቀርባል። ያንን ያርማል። ከታሪመና ከተጠናቀቀ በኋላ በሊቃውንቱ ይረጋገጣል። ከዚያም በመጽሐፉ መጀመሪያ፣ መጨረሻና በጎዳጉ ላይ የምሥክር መምህሩ ማኅተም ይደረግለታል። ሁለተኛ ደግሞ ተመራቂዎቹ የሚዘጋጅላቸው ጽሑፍ አለ። ቃለ በረከት ይባላል። የሚሰጣቸው ቃለበረከት /ደብዳቤ/ ለመጡበት ሀገረ ስብከት ለደብራቸው የሚሄድ ነው። የቃለበረከቱ መልእክት እገሌ የተባለው ከአጥቢያችሁ የመጣው ተማሪ በቤተልሔም የድን ትምህርቱን አጠናቆና ፈተናውን አልፎ ስለመመረቁ ይገልጽና ጉባኤ ዘርግቶ ለማስተማር የሚችል መሆኑን በማረጋገጥ የመጣበት ደብር /አጥቢያ/ እንዲቀበለው የሚገልጽ ነው። ሦስተኛና ዋናው በማተሚያ ቤት ታትሞ የተዘጋጀ ምስክር ወረቀት የተመራቂው ፎቶግራፍ ተደርጎ በማግኘትም ተረጋግጦ ይሰጣቸዋል።

የቅድስት ቤተልሔም ታላቅ መንፈሳዊ ጉባኤ ምስክር ቦታ የመላ ኢትዮጵያ ሊቃውንት መፍለቂያ መሆኑ ይታወቃል። በዚያ በሐላፊነት

ማስተማር ከጀመርኩበት እስከ አሁን ድረስ ሁለት መቶ አስራ አምስት ሊቃውንት የድን መምህራን ተመርቀው በመላ ኢትዮጵያ ወንበር ዘርግተው እያስተማሩ ይገኛሉ። ከእነዚህ ውስጥ ጥቂቶቹም እዚያ ቤተልሔም የሚያገለግሉና የሚያስተምሩ አሉ። መምህር ሙሉ ገላው ባለብት ወቅት በመማር በወንበር የሚገኙት የድን አድራሾች ሰማንያ ናቸው።

የተማሪዎቹ ቁጥር ካለፉት ዓመታት እየጨመረ ነው እንጂ እየቀነሰ የሄደበት ጊዜ የለም። ትምህርቱ ለቤተ ክርስቲያን አገልግሎት ጠቃሚ ነው። ያሉ ድን መምህር ቤተ ክርስቲያን ጸመድን ሌላው መቆም አይችልም። ከባለሙያው ከድን መምህሩ ሌላ ሌላው አይቆምም። ቤተልሔም ያስመሰከሩ ከሆነ በየአብያተ ክርስቲያናቱ ቦታ አያጡም የድን ተመራቂዎቹ ደመወዝ ተቆርጦላቸው ይቀጠራሉ። ስለዚህ ሙያው ለቤተ ክርስቲያን አገልግሎት ተፈላጊ በመሆኑ የድን ተማሪውም ቁጥር ከዓመት ዓመት እየጨመረ ነው።

ዛሬ ቤተልሔም በከፍተኛ ችግርና በአላዛኝ ሁኔታ ላይ ይገኛል። በዚያ የሚገኙ ታላላቅ የኢትዮጵያ ሊቃውንት በአሁኑ ጊዜ መጠለያ ቤት የላቸውም። የመማሪያ አዳራሾች በ፲፱፻፸፯ ዓ.ም. ብዕፅ ወቅት ለአቡነ ተክለሃይማኖት በነበሩበት ጊዜ አራት ሺ ብር ስጥተው የተሠራው ነበር። ያንንም ነፋስ ገነጣጥሎ ጥሎት ቤት የለም። ሊቃውን ቱንም ሆነ ተማሪዎቹን ረሃብ እየተፈታተናቸው ነው። የሚበሉት እየጠፋውን ጠጥተው የሚያድሩበት ጊዜ ይበዛል። ትንሽ ትንሽ አዲስ አበባ እየመጣን ከበጌ አድራጊዎች ከምናገኘው እርዳታ በስተቀር ሊቃውንቱ ቋሚ መተዳደሪያ ገቢ የላቸውም። የድን ተማሪዎችም ቀለብ የላቸውም። ቀደም ባለው ጊዜ በበን አድራጊዎች የተተክለ ወፍጮ ነበር። ከዚያ በሚገኘው ገቢ ሊቃውንቱ ይረዱበት ነበር። ዛሬ ወፍጮው በአገልግሎት ብዛት እርጅቶ ተበላሽቶ ከቆመ ቆይቷል። የሊቃውንቱም ርዳታ ቀርታለች። የድን ትምህርት ቤቱ በቅድስት ቤተልሔም ቤተ ክርስቲያን ሥር ነው። የቤተ ክርስቲያኑ ገቢ እጅግ በጣም አነስተኛ በመሆኑ ለአገልጋይ ካህናቱም በቂ አይደለም። አገሩ አካባቢው በድርቅ

የተጉዳ ስለሆነ ካህናቱም በችግር ላይ ይገኛሉ። የትምህርት ቤቱ ሊቃውንትም ከቤተ ክርስቲያኑ ገቢ የሚረዱበት ሁኔታ የለም።

ተማሪዎቹ የመጡበት ሥራቸው ዓላማቸው ስለሆነ ምንም ዓይነት ችግር ቢያጋጥማቸው የከፋ ረሃብም ቢሆን ችግሩን ተቋቁመው በጽናትና በትዕግስት ይማራሉ እንጂ ትምህርታቸውን አቋርጠው ወደ የመጡበት እስከመሄድ የደረሱ ተማሪዎች እስከአሁን የሉም።

የአብነት ትምህርቱን ጠብቆ ለትውልድ ማስተላለፍ የሚቻለው፣ በእውነቱ ከሆነ የትም ቢሆን ሊቃውንቱን ባለበት ቦታ ለኑሮአቸውም ሆነ ለሚያስተመሩት የሚያስፈልጋቸው ነገር ሲግላላቸው ተገቢው እንክብካቤ ሲደረግላቸው ነው። እንግዲህ የድጓ መጽሐፍ የተገኘው ቀደም ብዬ እንደገለጽኩት በሊቁ በልሳነ ዕፍረት ነው። እርሱ ይኸንን ታላቅ መጽሐፍ አጥፍቶት ቢሆን ኖሮ ዛሬም አይገኝም ቀረ ነበር የሚባለው። አንዱ የድጓ መጽሐፍ ተቀብሮ ከተደበቀበት ከቃጠሉ ድኖ በመገኘቱ ዛሬ በኢትዮጵያ አብያተ ክርስቲያናት ሁሉ ተስፋፍቶ ሊገኝ ችሏል። ምክንያቱም የተመለከተ /ምልክት ያለው/ ድጓ ያ ብቻ ስለነበር ነው። ለምሳሌ ቅዱስ ያሬድ የጻፈው ድጓ ምልክት የለውም። ስለዚህ ይኸ የምስክሩ ድጓ ምልክት አለው። ያንን ጠብቆ ይዞ በመገኘቱ ይኸው ለዛሬው ትውልድ ሊደርስ ችሏል። እንደገና ደግሞ የቤተክርስቲያን መምህራኑን መርዳት ያስፈልጋል። ከዚህ ቀደም የመምህሩ ማደሪያ ብቻ እራት መቶ ቀላድ መሬት ነበረው። ይኸ በመሬት አዋጅ ምክንያት ቀርቷል። መምህሩም ከፍተኛ ደመወዝ ነበራቸው፣ ቀርቷል። ከዚያ በኋላ ቅድስት ቤተልሔም ምንም ዓይነት ገቢ የላትም። ትምህርት ቤቱም እንዲሁ ምንም ዓይነት የነበረው ደመወዝ ካለፈው መንግሥት ጊዜ ጀምሮ ተቋርጦ ቀርቷል። የትምህርት ቤቱም ሆነ ሊቃውንቱና ተማሪዎቹ ምንም ገቢ የላቸውም።

ስለዚህ ቤተክርስቲያን ሊቃውንቱን መንከባከብ ለትምህርት ቤቱም መማሪያ ክፍሎች እና ዕቃዎች በማሟላት ቤተልሔም የድጓ ማስመስከርያን ጠብቆ ለትውልድ ማቆየት አለባት። ይኸን የመሰለ ታላቅ ሙያ የቤተ ክርስቲያን ትምህርት በሌላው ዓለም ጭራሽ የለም።

በመላው ዓለም አስደናቂ ሆኖ የሚያኮራን የቤተ ክርስቲያናችን ብቸኛ ሃብት ነው። ስለዚህ ይህ ታላቅ ሙያ ትምህርትና ታሪክ እንዳይጠፋ ምእመናን የቅድስት ቤተልሔም ድጓ ምስክር ቦታን ጠብቆ ለማቆየት ትምህርት ቤቱንና ታሪካዊ ቤተ ክርስቲያን መንከባከብ በሚቻላቸው ሁሉ መርዳት ይገባቸዋል። ሊቃውንቱን መደገፍ ተማሪዎቹን በሚያስፈልጋቸው ሁሉ መርዳትና ማበረታታት ይጠበቅባቸዋል። ይኸ የቤተ ክርስቲያንም ሆነ የአገር አደራ ነው። ዜማው ቅርሱ እንዳይጠፋ ተጠብቆ መቆየት አለበት። ምእመናን ልጆቻቸው የአብነት ትምህርቱንም እንዲማሩ ማሳወቅ ማበረታታት አለባቸው። ሊቃውንቱም ተምረው ከወጡ በኋላ ከሀገረ ሰብከትም ሆነ አጥቢያ አብያተ ክርስቲያናት ሊቃውንቱን ተቀብለው ቦታ በመስጠት ለኑሮአቸው የሚያስፈልጋቸውን በማሟላት እንዲያስተምሩ አስፈላጊውን ሁሉ ማድረግ አለባቸው። ሊቃውንቱም ትምህርቱን በማስተማር ተተኪዎቻቸውን ማፍራት አለባቸው። ሊቃውንቱን በአጥቢያቸው እንዲያስተምሩ የሚያስፈልጋቸውን ከሟሉላቸው ከቦታ ቦታ እየለቀቁ እንዳይሄዱ ማድረግ ይቻላል። ድንቅውንም እያጠፉ ተማሪ እየበተኑ እንዳይሄዱም መቆጣጠር ይቻላል። ብዙ ጊዜ ሊቃውንቱ እየለቀቁ ወደ ከተማ የሚወጡት የሚቀበላቸው የሚደግፉ ቸው በማጣት ነው። እነዚህን መምህራን ደመወዛቸውን ያሉበት ደብር ሊከፍላቸው ይችላል። አቅም ባይኖረው እንኳን የሕዝቡን ልጆች የሚያስተምሩ ስለሆነ ሕዝቡ የሚቻለውን ያህል የአቅሙን እያወጣ አስባስቦ እንዲደጉላቸው ለማድረግ ማስተባበር ነው። በዚህ ሁኔታ መምህራኑ ባለበት እንዲቆዩ ማድረግ ይቻላል። የአብነት ትምህርቱንም ጠብቆ ለትውልድ ለማቆየት ይረዳል።

ከመጀመሪያው እሳቸው እስካሉበት ድረስ ያሉትን የድጓ መምህራኑን /አባቶችን/ ሲዘረዘሩ ከቅዱስ ያሬድ ይጀምራል። ሳዊሮስ፣ ስንድሮስ፣ አንዲሮስ፣ ብልዳዶስ፣ ከፋ፣ ገብሩ፣ ጌራወርቅ፣ አባጊዮርጊስ፣ ልሳነ ዕፍረት፣ ዕንቆ ባሕርይ አስተማሩ። ግራኝ አብያተ ክርስቲያና ቱንና መጻሕፍቱን አቃጥሎና አጥፋቶ ሊቃውንቱን ፈጅቶ ከዚያ የጥፋት ዘመን በኋላ ልሳነ ዕፍረት የድጓ መጽሐፉን አግኝቶ ቅድስት ቤተልሔም

የድን ምስክር ቦታ ሆኖ በዓዋጅ ጸናች። ከዚያ ልሳነ ዕፍረት፣ ቃለ አብ፣ ዕጩጌ ቃለ አዋዲ፣ ሕንፃ ሃይማኖት፣ ተጠምቀ መድኅን፣ እሹቴ ወልደ ገብርኤል፣ ሕንፃ ሃይማኖት፣ ወልደ መለኮት፣ ሠርፀ ድንግል፣ መምህር ክንፈ ሚካኤል፣ ገብረ እግዚአ ብሔር ደርሶ፣ መምህር መርሻ ወልደ ማርያም ገብረ መድኅን፣ አለቃ አምሳሉ መርሻ ስብሐተ ማርያም፣ ሊቀ ምሁራን ጥበቡ መንግሥቱ ተክለ ማርያም ናቸው።

ከላይ የተጠቀሰውን የቤተልሔም አጠቃላይ ሁኔታ የተረኩት ሊቀ ምሁራን ሙሉ ገላው ከሊቀ ምሁራን ጥበቡ መንግሥቱ ተክለ ማርያም ቀጥሎ የነበሩት ሊቅ ሲሆኑ በደረሰባቸው የራስ ላይ የነርቭ ሕመም ምክንያት እዲስ አበባ ሐያት ሆስፒታል ሲታከሙ ቆይተው ጥር ፳፮ ቀን ፲፱፻፺፰ ዓ.ም በተወለዱ በስልሣ ስምንት ዓመታቸው ዐርፈዋል። አስ ከፊናቸው ወደ ተወለዱበትና ሺያገለግሉበት ወደ ቆዩባት ቅድስት ቤተ ልሔም ቤተ ክርስቲያን ተወስዶ ወዳጅ ዘመዶቻቸውና ደቀ መዛሪቶቻቸው በተገኙበት የቀብራቸው ሥነ ሥርዓት የካቲት ፩ ቀን ፲፱፻፺፰ ዓ.ም ተፈጽሟል።

ምንጭ፡ ስምዐ ጽድቅ ጋዜጣ መጋቢት ፲፱፻፺፬ ዓ.ም

ፍቅር

በግርማ ወ/ሩፋኤል

«እርሱ ስለ እኛ ነፍሱን አሳልፎ ሰጥቶአልና በዚህ ፍቅርን ዐውቀናል እኛም ስለ ወንድሞቻችን ነፍሳችንን አሳልፈን እንድንሰጥ ይገባናል።»
፩ዮሐ.፫+፲፮

በዓለማችን ላይ በተለያዩ አጋጣሚዎች ታላላቅ የኪነጥበብ ሰዎች የታወቁ ፈላስፎች ስለፍቅር ብዙ ብለዋል። ይሁን እንጂ የእውነተኛውን ፍቅር ምንነቱን የገለጹት፣ በተግዛርም ያዋሉት በጣም ጥቂቶች ናቸው። እውነተኛ ፍቅር ብዙ ስለተጻፈበት ወይም ተደጋግሞ ስለተነገረ ከሰው ልቦና አይገባም። እውነተኛ ፍቅር ከእግዚአብሔር የሚገኝ የተለየ ጸጋና የክርስትና ሃይማኖትም መሠረት ነው። «ወዳጆች ሆይ ፍቅር ከእግዚአብሔር ስለሆነ።» የሚወደውም ሁሉ ከእግዚአብሔር ስለተወለደ እግዚአብሔርንም ስለሚያውቅ እርስበርሳችን እንዋደድ»
፩ዮሐ.፩+፯፣ ሮሜ. ፩+፭።

የሰው ልጆች በሃይማኖት ጽንተው በአግልግሎትም ተጠምደው ቢኖሩ ከዚያም አልፈው ንብረታቸውን ለነዳያን እየሰጡና እየመጸውቱ መላ ሕይወታቸውን ቢያሳልፉ ቢጸሙ ቢጸልዩ ቢሰግዱ የሕግጋት ማሠራያ የሆነውን ፍቅርን ካልያዙ ከንቱ ነው። ፩.ቆሮ.፲፫+፪-፫። ፍቅር ከሌለ ሰላም የለም። ፍቅር የሌለው ሰው ተሰላ ቢሰ ነው። ራሱን ይጠሳል። ቅናትና ምቀኝነትን ተመልቶ የሌሎችንም ሰላም ይነግል። ኃጢአትን ያለ ይሉኝታና ያለገደብ ይፈጽማል። ሽንጋይና በመጨረሻም ሃይማኖት የለሽ ይሆናል። መዝ.፲፬ በእንጻሩ ፍቅር ካለ የነደለው ይመላል፤ የጠመመው ይቃናል፤ መራራው ይጣፍጣል፤ ጥቂቱም ይሰዛል። «ፍቅር የኃጢአትን ብዛብ ይሸፍናልና» ፩ኢጥ.፩+፯፣ ማቴ.፲፬+፲፱.፳፣ ምላ.፲፮+፩።

ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስም ለደቀመዛሙርቱ አደራውንና ትእዛዙን በሚሰጥበት ጊዜ «እኔ እንደወደድኋችሁ እናንተ ደግሞ እርስ በርሳችሁ ትዋደዱ ዘንድ ትእዛዜ ይህች ናት።» በማለት ፍቅርን ምላሌ ሆኖ አስተምሯል። ዮሐ.፲፭+፲፪። ለዚህ ነው ፍቅርን ሐዋርያት

የትምርታቸው መጀመሪያና ማግረጊያ ያደረጉት፡ ሊቃውንትም በመጸሐፍታቸው ሰፊ ዓምድ የሰጡት፡ መዘምራን ድምጻቸውን ከፍ አድርገው የዘመሩት፡፡

ማንን ነው የምናፈቅረው?

ክርስቲያን እውነተኛ ፍቅር ሊኖረው ይገባል፡፡ የሚያመልከው የፍቅርን አምላክ ነው፡፡ ይህም እውነተኛ ፍቅር ሁለት ዘርፎች አሉት፡፡

«ጌታ አምላክህን በፍጹም ልብህ በፍጹም ነፍስህ በፍጹም አሳብህ ውደድ፡፡ ታላቂቱና ፈተኛይቱ ትእዛዝ ይህች ናት፡፡ ሁለተኛይቱም ይህችን ትመሰላለች እርስዋም፡፡ ባልንጀራህን እንደነፍስህ ውደድ የምትለው ናት፡፡ እሪትና ክቢያት በእነዚህ ዘላቂ ትእዛዛት ጸኑ፡፡» ማቴ.፳፪፡፴፯፡፱፡፡

ፍቅረ እግዚአብሔር

«ጌታ አምላክህን በፍጹም ልብህ በፍጹም ነፍስህ በፍጹም አሳብህ ውደድ፡፡ ታላቂቱና ፈተኛይቱ ትእዛዝ ይህች ናት፡፡ ማቴ.፳፪፡፴፯፡፱፡፡ የሰው ልጅ ወደ እግዚአብሔር ተመልሶ ባለውለታነቱን በውቅ ይወደው ያመልከው ያመሠግነው ከብሩኑም ዘወትር ይናገር ዘንድ ያስፈልጋል፡፡ ፍቅረ እግዚአብሔር እግዚአብሔርንና የእርሱ የዋነውን ሁሉ በመውደድም ይገለጻል፡፡

ሀ. ትእዛዛቱን በመጠበቅ

«... ትእዛዜ በእርሱ ዘንድ ያለችው የሚጠበቃትም የሚወደኝ እርሱ ነው፡፡» ዮሐ.፲፬፡፳፩፡፡

«የሚወደኝ ቢኖር ራሱን ይካድ መስቀሉንም ተሸክሞ ይከተለኝ፡፡» ብሎ በፍቅር የጠራን አምላክ «ብትወዱኝ ትእዛዜን ጠብቁ» ብሎ ሕጉን በፍቅር አስቀመጠልን፡፡ ማር.፳፡፱፯፡ ዮሐ.፲፬፡፲፭ ሥጋውን ቆርሶ ደሙንም አፍሰሶ በሞቱ ፍቅርን አስተማረን፡፡ ይህንን ፍጹም ፍቅሩን አስባን ስለምንወደው እንታዘዛለን፡፡ ስለዚህ ለክርስቲያኖች የተሠጠን የሐዲስ ኪዳን ሕግ የፍቅር ሕግ ነው፡፡ ለዚህም ነው ቅዱስ ጳውሎስ «ፍቅር የሕግ ፍጻሜ ነው፡፡» ያለው ሮሜ.፲፫፡፯፡፡ በመሆኑም ፍቅረ እግዚአብሔር ፈቃዱን በመፈጸማችን ትዕዛዛቱን በመጠበቃችንና

ለእርሱም ከእውነት በመገዛታችን ይገለጻል፡፡ «ትእዛዛቱን ልንጠብቅ የእግዚአብሔር ፍቅር ይህ ነውና፡፡ ሸዮሐ.፩፡፫፡፡

ለ. ቅዱሳንን በመውደድ

«... እግዚአብሔርን ሰንወድ ትእዛዛቱንም ሰናደርግ የእግዚአብሔርን ልጆች እንድንወድ በዚህ እናውቃለን፡፡» ሸዮሐ.፩፡፪፡፡

ፍቅረ ቅዱሳን ለምእመናንን ሁሉ የተሰጠ ታላቅ ጸጋ ነው፡፡ በመሆኑም እርቶዶክሳውያን እግዚአብሔር ለወደዳቸውና ላከበራቸው ቅዱሳን የተለየ ፍቅር አለን፡፡ ሮሜ.፳፡፱፡፡ ስለ እግዚአብሔር ፍቅር ብለው ለጽድቅ የተሰደዱትን ነቢያት ቃሉን በዓለም ሁሉ ዞረው ያስተማሩትን ሐዋርያት በስሙ መከራ የተቀበሉትንና ደማቸውን ያፈሰሱትን ሰማዕታት በሕይወት ዘመናቸው በተጋድሎ የኖሩትን ጸድቃን አገልጋዮቹን መላእክት መውደድ እግዚአብሔርን መውደድ ነው፡፡ ስለዚህም እርቶዶክሳውያን ቅዱሳንን እናከብራቸዋለን፤ ዘወትርም ስማቸውን እየጠራን በእማላጅነታቸው እንማጸናለን፡፡ ይህም እውነተኛ ፍቅር ምድራውያንን ከሰማያውያን ጋር ያገናዝበናል፡፡ በኋላም አንድ ያደርገናል፡፡ ይህ ፍቅር ነው ጌታችን በቤተልሔም ሲወለድ ሰዎችንና ሰማያውያን መላእክትን አንድ ዓይነት ዝማሬ ያዘመራቸው፤ አንድ ዓይነትም ምሥጋና እንዲያቀርቡ ያደረጋቸው፡፡ ሉቃ.፪፡፫፡፡

ሐ. የአገር ፍቅር

እገራችን ኢትዮጵያን የምንወዳት ወንዝ ተራሮችዋ ልምላሜዋ የተለየ በመሆኑ አይደለም፡፡ ከብሉይ ኪዳን ጀምሮ ሕገ አራትን ቀድሞ የተቀበለች በሕገ ወንጌልም የጸናች ታቦተ ጽዮንን እና ግማደ መስቀሉን ስለያዘች ቅዱሳን በዚደተ እገራቸው የባረኳት ለእመቤታችንም በአሥራትነት የተሰጠች የቃል ኪዳን ሀገር ስለሆነች ነው፡፡ በመሆኑም የአገር ፍቅር ከፍቅረ እግዚአብሔርና ከቅዱሳን ፍቅር ጋር ይገናኛል፡፡ አባቶቻችን ይህ ፍቅር ኖሯቸው ነው ነፃነቷንና አንድነቷን አስከብረው ያቆዩልን፡፡ በሰላምና በነፃነት የሚኖሩበት አገር ከሌለ እግዚአብሔርን በነፃነት ማምለክ ለእርሱም መግዛት አይቻልም፡፡ በመሆኑም ክርስቲያን

አገሩን ሊያፈቅር ያስፈልጋል። ለዚህም ነው ቤተ ክርስቲያኖችን ዘወትር ስለ አገር ፍቅር የምታስተምረው፤ ስለ አገር ሰላምም የምትጸልየው።

ኢትዮጵያውያን ይህ ፍቅር በልቦናቸው ስላለ በየትኛውም ዓለም ቢጓዙ ወገኖቻቸውን የሚወዱ በራሳቸው ስም የሚጠሩ በራሳቸው ትውፊትና ሃይማኖት የሚመሩ ናቸው። ዛሬ መናፍቃን የሚሯሯጡት በእውነት ወንጌልን ሊሰብኩን ሳይሆን ለዚህች የቅዱሳን ሀገር ለሆነች አገራችን ያለንን ፍቅር ለማጥፋት እና ግድያለሾች እንድንሆን ለማድረግ ነው። ወንጌልን መስበክ እውነተኛ ዓላማቸው ቢሆንም ፍር በአገራቸው ወንጀልን፣ ዝሙትን፣ የአፅ ሱሰኝነትን...መቆጣጠር ተስፋቸውና ስንቱስ ወገኖቻቸው ወንጌል ጠምቶት አልነበር?!

ፍቅረ ቢጽ

«... ማንም እግዚአብሔርን እወዳለሁ እያለ ወንድሙን ቢጠላ ሐሰተኛ ነው፤ ያየውን ወንድሙን የማይወድ ያላየውን እግዚአብሔርን ሊወደው እንዴት ይችላል? እግዚአብሔርን የሚወድ ወንድሙን ደግሞ እንዲወድ ይህች ትእዛዝ ከእርሱ አለችን፤» ጆዮሐ.፩+፳-፳፩።

ፍቅረ ቢጽ /ባልንጀራን መውደድ/ ማለት በሥላሴ አርአያ የተፈጠረን የሰውን ልጅ ሁሉ በሰውነቱ መውደድ ማለት ነው። ክርስቲያን የሰውን ክፉ ምግባሩን ይጠላል እንጂ ሰውየውን ስለ ሰውነቱ እይጠላም። በመሆኑም ክርስቲያን አብሮት ካለው ባልንጀራው ወይም ወንድሙ ጀምሮ ለነፍስ እስከሚፈልገው ጠላቱ ድረስ ሊወደው ይገባል። ይህ ማለት ግን በሃይማኖት ከማይመስለንና የቤተ ክርስቲያን ጠላት ከሆነው ጋር እንተባበር፤ አንድ አንኳን ማለት አይደለም። እንደዚህ ዓይነቱ ፍቅር ሳይሆን ሞኝነት ነው። ይህንንም «በክርስቶስም ትምህርት ለማይኖር ሰው አምላክ የለውም በክርስቶስ ትምህርት ለሚኖር አብና ወልድ አሉት። ማንም ወደ እናንተ ቢመጣ ይህንንም ትምህርት ባያመጣ በቤታችሁ አትቀበሉት ሰላምም አትበሉት፤ ሰላም የሚለው ሰው በክፉ ሥራው ይካፈላልና» በማለት ሐዋርያው በሚገባ ገልጾልናል። ጆዮሐ.፲ ይህንን ባለመረዳትም ነው ብዙዎች በሃይማኖት ከማይመስላቸው ጋር አንድ ወዳጅነት ፈጥረው በመጨረሻ የካዱት፤ ከፍቅረ

እግዚአብሔርም የተለዩት። በመሆኑም በፍቅረ ቢጽ ጠላትን እስከ መውደድ መድረስ ማለት ሃይማኖትን የሚያስከድ ከፍቅረ እግዚአብሔርም የሚለይ ይሁን ማለት አይደለም። ፍቅረ ቢጽ የሚገለጠው በሃይማኖት ነውና! ለዚህም ነው ቅዱስ ጳውሎስም «ሞት ቢሆን ሕይወትም ቢሆን መላእክትም ቢሆኑ ግዛትም ቢሆን ኃይላትም ቢሆኑ ልዩ ፍጥረትም ቢሆን በክርስቶስ ኢየሱስ በጌታችን ካለ ከእግዚአብሔር ፍቅር ሊለየን እንዳይችል ተረድቼአለሁ፤» ያለው። ሮሜ.፰+፴፰-፴፱። ስለዚህ በሃይማኖት ከማይመስለን ከቤተ ክርስቲያን ጠላቶች ጋር /በጋ ብቻ፤ በዝምድና፤ በንደኝነት፤ ወዘተ .../ መወዳጀትና የጥፋታቸው ተባባሪ መሆን ፍቅረ ቢጽ ሊሆን አይችልም። «ከማያምኑ ጋር በማይመች አካሄድ አትጠመዱ ጽድቅ ከአመጸ ጋር ምን ተካፋይነት አለውና? ፪ቆሮ.፲፮+፲፬።»

ይሁን እንጂ ለእንደዚህ ዓይነቱ ሰውም ሆነ በጊዜያዊ ግጭት የተጣሉት ሰው ቢኖር ከጥፋቱ ሳይተባበሩ ቢቸገር በመርዳት በቀል ሳይዙ በጸሎት በማሰብ ፍቅርን መግለጽ ያስፈልጋል። «... ጠላትህ ግን ቢራብ አብዛው ቢጠማ አጠማው» ሮሜ.፲፪+፳። ይህንንም የሲፍ በጠላትነት ለሸጡት ወንድሞቹ ቅዱስ እስጢፋኖስም በድንጋይ ለወገሩት ወገኖቹ ይቅርታ በማድረግ ፈጽመውታል። ዘፍ.፵፩+፳-፯፤ ዮሐዋ.፯+፳። እነ ቅድስት ክርስቶስ ሠምራም ጠላትን በጸሎት በማሰብ በግብር አውለውታል።

ዛሬ ብዙዎች ስለ ፍቅረ ቢጽ ሲናገሩ እንጂ በተግባር ሲያውሉት አይታይም። ከቤተሰባቸው ጀምሮ ሰላም የላቸውም፤ አንዳቸው ሌላውን በክፋት ዓይን ያያሉ፤ ከኑረቤቶቻቸው ጋር ስምምነት የላቸውም፤ በሥራ ቦታ እርስ በርሳቸው ይቀናናሉ ይጨቃጨቃሉ ነገር ግን ስለ ፍቅር ይሰብካሉ። ፍቅር አላቸው የሚባሉትም ፍቅራቸው የታይታና ውጭአዊ ነው። አንዳንዶችም ወረተኞች ናቸው፤ ፍቅራቸው ጊዜአዊና የአንድ ሰዎች ብቻ ያውም በጥቅም ሳይ የተመሠረተ። ነገር ግን እውነተኛ ፍቅር በቃላት ብቻ ተወስኖ የሚቀር አይደለም፤ ራስን ለሌላው አላልፎ እስከ መስጠት የሚያደርስና በተግባር የሚገለጥ እንጂ! «... በሥራና በእውነት እንጂ በቃልና በእንደበት እንዋደድ፤» ጆዮሐ.፫+፲፭

ፍቅር ቢጽ በተግባር እንዴት ይገለጻል?

ሀ/ በመርዳት

ፍቅር ቢጽ የተራበን በማብላት የተጠማን በማጠጣት፤ የታሪዝን በማልበስ፤ ያዘንን በማጽናናት፤ የታመመን በማከምና በማሳከም፤ ... ይገለጻል። ይህ በፍኖተ እያሪኮ በጽላ ተቀጥቶ የወደቀውን መንገደኛ እንድናስታውስ ያደርገናል። ይህ ሰው ቀና አድርጎ ውኃ የሚያጠጣው ቁስሉን የሚያክምለት እውነተኛ ወዳጅ ይሻ ነበር። ብዙዎች ከንፈራቸውን መጠውለታል። ፈረሳውያንም እያዩ አልፈውታል። ሣምራዊው ግን ደረሰለት፤ ተቀጥቶ የወደቀውንና የተሰቃየውን መንገደኛ እስከ ሥፋ ቁስሉን አከመለት። የሚያስፈልገውን ሁሉ አድርጎ ፍቅሩን ገለጠለት። እውነተኛ ወዳጁም ሆነ። ሉቃ.፲+፳፱-፴፮። እውነተኛ ፍቅር እንደዚህ በተግባር የሚገለጥ እንጂ በመመቸትና ባለመመቸት፤ በማግኘትና በማጣት ተወስኖ በቃላት የሚቀር አይደለም።

እንዲሁም ክርስቲያን ቢተሰቡን ሊረዳ ሳሳደጉት ወላጆቹ መልካም ነገር ሊያደርግ ያስፈልጋል። ይህንን ሳይፈጽም ለተቸገሩት ሁሉ ሲመጽውት ቢውል ፍቅሩን ገልጧል ማለት አይቻልም። «ነገር ግን ለእርሱ ስለ ሆኑት ይልቁንም ስለቢተሰቡቹ የማያስብ ማንም ቢሆን ሃይማኖትን የካደ ከማያምንም ሰው ይልቅ የሚከፋ ነው።» ሸጢሞ.፩+፮።

ለ- በጎዳጌ በቀልነት

ክርስቲያን በተለያዩ አጋጣሚዎች ከጠው ጋር ሊጋጭ ይችላል። ይሁን እንጂ ቂም ሊይዝና ሊበቀል አይገባም። «... በሰማያት ላለ አባታችሁ ልጆች ትሆኑ ዘንድ ጠላቶቻችሁን ውደዱ የሚረግሙአችሁን መርቁ ለሚጠሉአችሁ መልካም አድርጉ ስለ ሚያሳድዷችሁ ጸልዩ እርሱ በክፉዎችና በበጎዎች ላይ ፀሐይን ያወጣልና በጻድቃንና በኃጢአተኞችም ላይ ዝናቡን ያዘንባልና።» ማቴ.፩+፵፪-፵፩። ሐዋርያው ትዱስ ጳውሎስም ለጠላት መልካም ማድረግ እንደሚገባ ከገለጸ በኋላ «ክፉውን በመልካም አሸንፍ እንጂ በክፉ አትሸንፍ» በማለት ጎደጌ በቀል መሆን እንደሚገባ ተናግሯል። ሮሜ.፲፪+፳። ስለዚህ ፍቅር ቢጽ በቀል ሳይዙ ለጠላት መልካም በማድረግና በጸሎት በማሰብ ሊገለጽ ይገባል።

ሐ. በማስተማር

እውነተኛ ፍቅር ገንዘብን በማውጣት እንዲሁም በጉልበትና በዕውቀትም ይገለጣል። ፍቅር ያላቸው ገንዘባቸውን በመስጠት የተቀሩትም በጉልበታቸው ሲረዱ መምህራንም ደግሞ ዕውቀታቸውን በማካፈል ይገልጡታል። ኃጢአተኛውና እውነተኛው መንገድ የጠፋው ቃለ እግዚአብሔርን ሰምቶ በንስሐ እንዲመለስ ማይምነትና ድንቁርና እንዲጠፋ ማስተማር ፍቅር ቢጽ ነው።

ከዚህም ሌላ «ፍቅር ይታገሳል ቸርነትንም ያደርጋል፤ ፍቅር አይቀናም፤ ፍቅር አይመክም፤ አይታበይም፤ የማይገባውን አያደርግም የራሱንም አይፈልግም አይበሳጭም በደልን አይቆጥርም ከእውነት ጋር ደስ ይለዋል እንጂ ስለ ዓመጸ ደስ አይለውም፤ ሁለን ይታገሳል ሁሉን ያምናል ሁሉን ተስፋ ያደርጋል በሁሉ ይጸናል።» ሸቆሮ.፲፫+፱-፯።

በአጠቃላይ እውነተኛ ፍቅር የሃይማኖት ዋልታ የምግባራት ራስ ነው። ያለ ፍቅር ሃይማኖተኛ መሆን ለእግዚአብሔር መገዛትም አይቻልምና! ፍቅር የተለያዩትን የሚያዋህድ የተራራቁትን የሚያቀራርብ የጥልን ግድግዳ አፍርሶ ሰላምን የሚያንጽ የሕይወት መሠረት ነው። ሌላው ይቅርና አባ ሕርያቅስ በትዳሴው «ፍቅር ሰሐቦ ለወልድ ኃያል እመንበሩ ወአብጽሐ እስከ ለሞት» ብሎ እንደተናገረው አምላካችንን ከሰማያዊው ዙፋን ያወረደው እስከሞትም ያደረሰው ፍቅር ነው። «በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወት እንዲኖረው እንጂ እንዳይጠፋ እግዚአብሔር አንድያ ልጁን እስከመስጠት ድረስ ዓለሙን ወድዶታልና።» ዮሐ.፫+፲፯

እንግዲህ አምላካችንን እስከ ሞት ያደረሰውን ፍቅሩንና ለእኛ ያደረገልንን ውለታውን እያሰብን ለሕጉ በፍቅር ተገዝተን እርስበርሳችን እየተዋደድን ለሰማያዊ መንግሥት እንድንበቃ የእርሱ የአምላካችን ፈቃድ የቅዱሳን አማላጅነት አይለየን።

«ሰው ዝም ብሎ የእግዚአብሔርን ማዳን ተስፋ ቢያደርግ መልካም ነው።» /ሰፋ.እር.፫፡፳፯/

ቀሲሰ ያሬድ ሃመድ-ንን

በመከራ ዘመን ለእስራኤል ልጆች የተነገረ ቃል ነው። ተናጋሪው ነቢዩ እርምያስ ነበር። ነቢዩ ከእግዚአብሔር ፈቃድና ሐሳብ ውጭ በመሆናቸው ለመከራ የተጋለጡ በምርኮ ምክንያት በባሕር ሀገር የሚሰቃዩ ወገኖቹን የፈጣሪን ምሕረት በዝምታ ጠብቁ ይላቸዋል። በራሳቸው ጥበብ ምርኮን እናስወግድ ብለው አሳስፈላጊ ሰማዕትነት ውስጥ እንዳይገቡ ከዚያ ይልቅ እግዚአብሔር የሚወራውን በዝምታ እንዲጠብቁ ይመክራቸዋል።

ዝምታ አስፈላጊ ነው። የፈጣሪያችሁን ምሕረት ተስፋ እያደረጋችሁ በዝምታ ጠብቁ የተባለውም ለዚህ ነው። በመሠረቱ «ዝምታ» ስንል ዓይነቱ ብዙ ነው። ለምሳሌ ሲናገሩን ሲተቹን ... ሰምቶ መልስ አለመስጠት ዝምታ ነው። መንፈሳዊ ሰው ሰምቶ ማሳለፍ ስላለበት ነቃፊዎች ቢመጡበት ተናግረው የሚያናግሩ ቢቀርቡት በዚህ የዝምታ ዓይነት /መልስ ባለመስጠት/ ድል ይነሳቸዋል። ጌታችን በስቅለቱ ወቅት አይሁድ ሲሰድቡት በዝምታ ሲሰማቸው የምናየው ለዚህ ነው። ይህ ዝምታ ግን ሁልጊዜ ላይሠራ ይችላል። አንዳንድ አስፈላጊ የማይሆንበት ጊዜ አለ። ሃይማኖትን የሚደፍር፣ በሕልውና ላይ የሚነሣ ትህትናን እንደ ሰንፍና የሚቆጥር ሲኖር በመጠኑም ቢሆን መናገር ያስፈልጋል። ነቢዩ ኢሳይያስ «ስለ ጽዮን ዝም አልልም» ይለናል። ኢሳ.፳፪፡፩። የእናታችን የጽዮን ክብር የሚያቃልሉትን በዝምታ ማሳለፍ አልቻልም። ክብሯን እየመሰከርኩ መልስ እስጣቸዋለሁ ሲል ነው። አባ እንጦንስ በዘመኑ ከበንቱ ወጥቶ አያውቅም። መናፍቃን በቤተ ክርስቲያን ላይ ሲነሡ ግን ሃይማኖትን ለመመስከር መናፍቃንን ለማሳፈር ይወጣ ነበር። ምክንያቱም ወቅቱ በዝምታ የሚታለፍ ሰላል ነበረ ነው። ከዚህ ውጭ በራስ ህልውና ላይ ሲመጡ መብትን ሲነጠቁም መናገር የሚያስፈልግበት ጊዜ አለ። አባ አጋቹን ድንጋይ ጎርሶ

የኖረ አባት ነው። ድንጋይ ከጎረሰ በኋላ ተናግሮ አያውቅም። ሰይጣንም ብዙ ጊዜ እየመጣ ይሰድበው እርሱም ሰምቶ እንዳልሰማ ሆኖ ያሳልፍ ነበር። እንድ ቀን ግን «መናፍቅ አንተ» ብሎ ስለሰደበው ይህ ግን ሰምቶ ማሳለፍ አልቻልም። ስለዚህ ድንጋይን እንሥቶ «መናፍቅ» አይደለሁም ብሎ መለሰ። ሆኖም መብት ሳይጣስ ሃይማኖታዊ በሆነ ጉዳይ ላይ ሳይሆን በተገኘው ሁሉ ግን መናገር አይገባም።

የሰው ልጅ በድርጊቱ የሚናገርበት ወይም ዝም የሚልበት ወቅት አለ። ለምሳሌ አንድ ሰው ፈጣሪው ሁሉን እንደሚያደርግለት አስቦ አንተ ታውቃለህ በማለት ለፈጣሪው ሁሉን ቢሰጥ ይህ ዝምታ ነው። ማድረግ የሚገባውን አድርጎ ከዚህ በላይ የአንተ ፈንታ አይደለም። ያሰብኩትን አስፈጽመኝ ብሎ ውጤቱን ለአምላኩ ቢተው ይህ ዝምታ ነው። በተቃራኒው ደግሞ ያሰብኩት ካልተሳካ ብሎ ቢጨነቅ ሐሳብ ቢያበዛ ከዝምታ ውጭ መሆኑ ነው። የድርጊት ዝምታ የሚባለው መታ ገሥ ልቅደም አለማለት ነው።

ከላይ ባየነው ምዕራፍ የተጠቀሰውም ይህ ነው። ሰው ዝም ብሎ እግዚአብሔርን ተስፋ ያድርግ ያለው በትዕግሥት ሆኖ መንገዱን ለእግዚአብሔር አደራ ሰጥቶ ሳይጨነቅ ሐሳብ ሳያበዛ በተስፋ ይጠብቅ ሲል ነው።

ነቢዩ እንዳለው የሰው ልጅ ሲቸገር ሲጎሳቆል ሲራብ ሲጠማ ራሱን ሁሉን ማድረግ ለሚችል ፈጣሪ ሰጥቶ መታገሥ አለበት። አለበለዚያ ግን የፈጣሪውን ቸርነት ተስፋ ማድረግ ትቶ በራሱ ጥበብ ለመዳዝ ቢሞክር ሕይወት በራሱ ውስብስብ ይሆንበታል። ነገሮች ከቁጥጥሩ ውጭ ሆነው ይበላሹበታል። ጌታችን «ከእናንተ ተጨንቆ ከቁመቱ ላይ አንድ ከንድ የሚጨምር ማን ነው» /ማቴ.፯፡፳፯/ እንዳለ ሰው በገዛ አካሉ ላይ የሚሆነውን እንኳን መቆጣጠር የማይችልበት ወቅት አለ። ስለዚህ ሁል ጊዜ ራሱንም ሆነ በዙሪያው ያለውን ለፈጣሪው መስጠትና መታገሥ ይገባዋል።

አንዳንድ ጊዜ ውስጣችን ሰላም ሲያጣ ያሰብነው አልላክ ሲለን የእግዚአብሔርን ቸርነት እንረሳለን። ትላንት አብሮን የነበረውን ዛሬም

አብሮን ያለውን ነገም ረጅሙን ጉዞ የሚያስጉዘንን አምላክ እንዘነጋለን። በራሳችን ጥበብ የምናመጣው ያለ ይመስል ችግሮችን ለመፍታት ብቻችንን ተነሥተን ያለ የሌለ ጋይሳችንን እንጠቀማለን። እግዚአብሔርን ትተን በራሳችን እንሮግለን። ግን ሁሉም እንዳሰብነው አይሆንም። እርሱ በወሰነው ሰዓትና ወቅት ካልሆነ በእኛ ሐሳብ የሚሆን ስለሌለ የሩሜችን ፍጻሜ በተነሣንበት ቦታ መልሰን ማረፍ ይሆናል። ስለዚህ የሰው ልጅ ሁል ጊዜ እግዚአብሔርን እየጠበቀ በተሰፋ ቢጽናና በትዕግሥት መጨረሻውን ቢመለከት መልካም ነው።

አባታችን አዳም ከነነት ሲወጣ ያጣትን ርስት ለማግኘት ብዙ እንደጣረ መጻፋቱት ይነግሩናል። ደሙን ከእህል ጋር ለውሶ እስከ ማቅረብ ድርሶ ነበር። ግን ይህንን ሁሉ ቢያደርግም ገነትን ማግኘት አልቻለም። እርሱ ባሰበው ወቅትና ጊዜ ወደ ቦታው አልተመለሰም። በዚህ ፈንታ ከእግዚአብሔር ቃል ኪዳን ተገባለት። ከአምስት ሺህ አምስት መቶ ዘመን በኋላ ከልጅ ልጅህ ተወልጄ አድንሃለሁ ተባለ። ይህንን የተሰፋ ቃል የሰማው አዳም አልተከራከረም። አንተ ጅሺጅ፫ ዘመን ብትልም እስከዚያው እኔ በራሴ እሞክራለሁ በሦስተኛውና አራተኛው ሺህም ልገባ እችላለሁ አላለም። ከዚህ ይልቅ ሲያል ሆኖ የተገባለት ቃል ኪዳን እስከፈጸም መጠበቅ ጀመረ። በእርሱ ሩሜና ጥበብ የሚያመጣው ስለሌለ የአምላኩን ችርነት እየጠበቀ ቆየ። እግዚአብሔር ትዕግሥቱን እይቶ ደረሰለት። በወሰነለት ጊዜና ሰዓት ከሞት አዳነው።

በእኛም ሕይወት ያጣነውን የምናገኝበት ያሰብነው የሚሳካበት ጊዜ አለ። ለዚህ ግን በትዕግሥት መጠበቅ ይገባናል። አዳምን ከአምስት ሺህ አምስት መቶ ዘመን በኋላ ያዳነ ፈጣሪ እንደማይረሳን አስበን መታገሥ ይኖርብናል። ዝምታ የተባለው ይህ ነው። አንተ ሁሉን ማድረግ ትችላለህ ብሎ ለፈጣሪ መስጠት፤ የአምላክን መለኮታዊ ጥበብ በትዕግሥት መጠበቅ።

አረጋዊው ስምያን የጌታችንን መወለድ ሳያይ እንደማይሞት ተነገረው። ሉቃ፤፩፡፳፮። ጊዜው ድርሶ የፈጣሪውን ልደት እስኪመለከት

ጅ፫ ዘመን ኖረ። እርጅና እየተሟነው ሰውነቱ እየደከመ ቢሄድም ሁሉን በትዕግሥት ጠበቀ። እግዚአብሔር የገባለት ቃል ኪዳን ነበርና ይኸው እስኪፈጸም ቆየ። እኔም እርጅና ተሟነኝ አንተም ዘገየህ አላለም። አንተ የምትቆይ ከሆነ እኔን ውሰድኝ ብሎ አለመነም። ሁሉን በጊዜው የሚፈጽም አምላክ በጊዜው እንደሚያሳየው አምኖ ጸና። በዚህ የተነሣ በእርጅናው ወራት ከቤተ መቅደስ ሲወጣ የተሰጠው ቃል ኪዳን ተፈጸመለት። ጌታችንን በእናቱ እቅፍ ሆኖ አየ። ከዚህ በኋላ ነው «ዓይኖቼ ማዳንህን አይተዋል፤ እንግዲህ እንደ ቃልህ ባሪያህን ታሰና ብተዋለህ» ያለው። /ሉቃ፤፩፡፳፱/።

ዓይኖቻችን የእግዚአብሔርን ማዳን የሚያዩበት በሰላም ግብ የምንባልበት ጊዜ አለ። የነበጠ ሲቀና የተበላሸ ሲስተካከል የጠፋ ሲመለስ... የምናይበት ጊዜ አለ። ቢዘገይም እግዚአብሔር ሊሠራው ያሰበው ሁሉ አንድ ቀን ይከናወናል። የቤተሰባችን የራሳችንና የቤተ ክርስቲያን ችግርና ጭንቀት ተወግዶ የምናይበት ጊዜ ይኖራል። ይህን ወቅት መኖሩም ይሁን መቼ የሚያውቅ እግዚአብሔር ብቻ ነው። እኛ እንደስምያን ዓይኖቻችን ማዳኑን የሚያዩበት ጊዜ በትዕግሥት /በዝምታ/ መጠበቅ ነው ድርሻችን።

አባታችን አብርሃም ዘሩ እንደ ምድር አሸዋ እንደ ሰማይ ከዋክብት እንደሚበዛ ተነገረው። /ዘፍ፤፲፪፡፪/። ይህን ቃል ከሰማ በኋላ ግን ተፈተነ። ልጅ ሳይወልድ ለብዙ ዘመን ኖረ። እርሱም ሚስቱም እስኪያረጁ ድረስ ፍሬ አልባ ሆነው ቆዩ። እንዲያውም ሣራ ልጅ መውለድ አትችልም የሚባልበት የእርጅና ደረጃ ደረሰች። በሴቶች ያለ ልማድ ከሰውነቷ ቀረ። ይህ ሁሉ ሲሆን ለምን ብለው አልተቃወሙም። በመጨረሻ እግዚአብሔር ለአብርሃም ተገለጠለት። ሚስቱ ሣራ ፀንሳ ወንድ ልጅ እንደምትወልድ፤ ማገፀኗን አለምልሞ ዘር እንደሚሰጣት ነገረው።

የእኛም ሕይወት እንዲህ ነው። ነገሮች ሁሉ ተበላሹ ባልንበት ወቅት ባላሰብነው ጊዜና ሰዓት እግዚአብሔር ሥራ ይጀምርና ችግራችንን ይፈታል። አብርሃምን ከርሞ የልጅ አባት ትሆናለህ እንዳለው

እኛንም ከርሞ ይህን ታዥላህ እንዲህ ትሆናለህ ይለናል። ያጣነው ጽናት ከሆነ ጽናት፣ ትዕግሥት ከሆነ ትዕግሥት፣ ዕውቀት ከሆነ ዕውቀት፣ ፍቅር ከሆነ ፍቅር ያድላል። ሌላም ምድራዊ ሥጋዊ ችግር ካለብን ያንን ሰጥቶ ያስደስተናል፤ ሥራ ላጣነው ሥራ፣ ትጻር ለሌለው ትጻር፤ ቤት ለምናስብ ቤት የሚሰጥበት ጊዜ አለው። እንደ አብርሃም እኛም ተፈጸመ የምንልበት ጊዜ መድረሱ አይቀርም። ለዚህ ግን ዝምታ ያስፈልጋል። ጊዜ ሁሉ ያንተ ነው ለእኔ የመሸ የምለው ወቅት ለአንተ ጠዋት ነው። እኔ ተፈጸመ የምለው ጊዜ ሳንተ መነሻ መጀመሪያ ነው ብሎ መታገሥ። ነቢዩ በዝምታ እግዚአብሔርን ተስፋ አድርጉ የሚ ለንም ለዚህ ነው።

ነቢይቱ ሐና ከነገደ አሴር የተወለደች የፋኑኢል ልጅ ነበረች። ሉቃ ፪፥፱። ይህች ቤት አሥራ አምስት ዓመት በድንግልና ከኖረች በኋላ ባል አግብታ ሰባት ዓመት ቆየች። ከዚያም ከባሏ ተፋታ ሰማንያ አራት ዓመት በቤተ መቅደስ እያገለገለች ኖረች። በአጠቃላይ መቶ ስድስት ዓመት እስኪሆናት ከቤተ መቅደሱ ሳትርት ትንቢት እየተ ኖገረች በጸምና በጸሎት ተጠምዳ የጌታችንን መምጣት እየጠበቀች ኖረች። በመጨረሻም ጌታችን ሲወለድ ተነሥታ ለሕዝቡ ሁሉ መስ ከረች። የተወለደው ሕፃን የዓለሙ መድኃኒት እንደነሆነ ነገረች። ከቤተ መቅደስ ባለመራቋ ይህንን ሁሉ ዘመን በመታገስ የምትጠብቀውን ሁሉ ለማየት በቃች። ትንቢቷ ወመረሳት። አስቀድሞ የተናገረችለት እርሱ መሆኑን አሳይታ አለፈች።

እኛም እንደ ነቢይት ሐና ነገ ይሆናል ብለን የምናስባቸው ብዙ ጉዳዮች አሉ። በቤተ ክርስቲያን አካባቢ እንዲከሰቱ የምንመኛቸው ምኞቶች አሉ። ለምሳሌ ሰው ሁሉ ንስሐ ቢገባ፣ ቆራቢ ቢሆን፣ ከኃጢ አት ወደ ጽድቅ ቢመለስ ምኞታችን ይሆናል። ስንበት ት/ቤቶች ሁሉ ጽናት ያለው መንፈሳዊ ወጣት ቢያፈሩ አንድ ዓይነት የዕድገት ደረጃ ይዘው ቢራመዱ ብለን እናስብ ይሆናል። ጉባኤያት እየሰፉ የአብነት ት/ቤቶች ችግራቸው ተወግዶ ከአሁኑ በበለጠ ተማሪ ሲሰበሰቡባቸው ማየትም እንሻ ይሆናል። ይህንን ያስብነውን በዓይኖችን ለማየት ግን ትዕግሥት ሊኖረን ይገባል። እንደ ነቢይት ሐና ነገን ለእግዚአብሔር

ስጥቶ ወገብን ታጥቆ ማገልገል ያስፈልጋል። እግዚአብሔር አንድ ቀን ሐሳባችንን አሳክቶ እንደሚያሳየን ምኞታችንን ፈጽሞ እንደሚ ያስደስተን በማመን በዝምታ መዳዝ ይኖርብናል። ነገን በተስፋ ከጠበ ቅነው ብሩህ ሆኖ እንደሚገለጹ ማመን ይገባናል።

ጻድቁ ኢዮብ ልጆቹን ሀብቱን በአንድ ወቅት አጣ። /መጽሐፈ ኢዮብ ፩ እና ፪/። እግዚአብሔርን ካድ ብላ ሚስቱ እስከተፈትነው ድረስ ተቸገረ። ሰውነቱም ተገልብጦ በቀበል ተመታብተ። ይህ ሁሉ ሲሆን ግን ያጣውን እያሰበ አልተማረረም። ይልቁን እግዚአብሔር ነገ እንደ ሚገለጥለት የነሣውን ሰጥቶ ሊያስደስተውም እንደሚችል እያሰበ በትዕግሥት ጠበቀ። በዙሪያው ያለው ፈተና የሰዎች ጉትነታ ሳይረብ ሽው በዝምታ ቆየ። ለእነዚህም ፈጣሪው ትዕግሥቱን ተመልክቶ የወሰደበትን ሁሉ መለሰለት። የቀደመ ሀብቱን ጸጋውን አገናጸፈው፤ ልጆቻችንም ሰጠው።

ዛሬም ቀድሞ የነበረንን ያጣን መንፈሳዊ ጥንካሬያችን ተሰርቆ ጽና ታችን ጠፍቶ ታሪክ ተራቱ ሆነን የቀረን እንኖራለን። ድሮ እኮ አስ ቀድሰ ነበር። ያን ጊዜ እጸለይ ነበረ። መንፈሳዊ ሕይወቴ እግዚአብሔ ርን የሚያስደስት ነበረ በማለት ብቻ የምንኖር የትላንቱን ከማሰብ ውጭ ዛሬ የምንለው የሌለን ውሉ እንደጠፋበት ቋጠሮ መንፈሳዊ ሕይ ወታችን የተናጋብን እንጠፋም። እንዲህ የሆነን እግዚአብሔር ወደ ቀደመ ቦታችን እንዲመለስን ማጉረምረም ሳይሆን መታገሥ ይገባ ናል። ስለማይፈልገኝ ተወኝ። ጽናት ላጣ መንፈሳዊ ጥንካሬ ቢለ የኝ ዐይቶ እንዳላየ ሆነ ብለን የወሰደብንን ጸጋ እያሰብን ከማጉረምረም ነገ የቀድሞው ሀብታችን እንደሚመለስ ተስፋ እናድ ርግ። ሳንማረር ፈጣሪን ደጅ እንጥና፤ አቤቱ መሬት መሆኔን እስብ የበደልኩትን በደል ሳትመለከት ወደ ትላንትና ጽናት ወደ መጀመሪያው መንፈ ሳዊ ሕይወት መልሰኝ እንበለው። የኢዮብን ትዕግሥት አይቶ የወሰደ በትን ሁሉ እንደመለሰለት እኛም ከታገሥን የተነጠቅነውን ሁሉ መል ሰን እናገኛለን። ነገ እንደ ትላንቱ ብሩህ ዘመን ሆኖ ይገለጥልናል። ለሁሉም ግን በዝምታ /በትዕግሥት/ ፈጣሪን ደጅ መጥናት ያስፈልጋል። ችግርን መከራን በጸጋ ተቀብለን እርሱን ተስፋ በማድረግ በትዕግሥት /በዝምታ/ ለመጽናት እንድንበቃ ረድኤተ እግዚአብሔር አይለየን።

«የሕዝቤን መከራ በእውነት አየሁ» ዘጸ.፫፥፯

በተሲስ ደጀኔ ሽፈራው

ይህን ቃል የተናገረው እግዚአብሔር ነው። ሕዝቤ የተባሉት እስራኤል ዘሥጋ ሲሆኑ ቃሉ የተነገረበት ቦታ ደግሞ ደብረ ሲና ነው። ይህ ተራራ የሚገኘው ከግብጽ በስተምሥራቅ ነው ቃሉን የተናገረውም ሰው ሙሴ ነው። ሙሴ በእግዚአብሔር ጥበብ በፈርዖን ቤተ መንግሥት ያደገ ቢሆንም የፈርዖን የልጅ ልጅ እንዳይባል በእምነት እንቢ ብሎ ከግብጽ ብዙ ገንዘብ ይልቅ ስለ ክርስቶስ መነቀፍ እጅግ ባለጠግነት መሆኑን አስቦ፤ ለጊዜው በኃጢአት ከሚገኝ ደስታ ይልቅ ከእግዚአብሔር ሕዝብ ጋር መከራ መቀበልን መርጦ የተሰደደ ሰው ነበረ። ዕብ.፲፩፥፳፭።

በምድያም ምድር እረኝነት ተቀጥሮ የቶቶርን በጎች በሲና ተራራ ላይ ሲጠብቅ እግዚአብሔር በእሳት ነበልባል ምሳሌ ከዕፁ ጳጦስ ተዋሕዶ ተገለጠለት። እሳቱ ሐመልማሏን ሳያቃጥላት ሐመልማሏ እሳቱን ሳታጠፋው አየ። ተደንቆ ወደ ምሥጢረ ተዋሕዶው በቀረበ ጊዜ የእግዚአብሔርን ድምፅ ሰማ። የቆመበትም ሥፍራ ቅዱስ በመሆኑ ጫማውን እንዲያወልቅ ተነገረው። የተነገረውንም ፈጸመ። እግዚአብሔርን ያይ ዘንድ ፈርቶ ፊቱን ሸፈነ።

እግዚአብሔርም ከአስገባሪዎቻቸው የተነሣ የሚጮሁትን የሕዝቡን ሠዕቶች ሰምቶ መከራቸውን በእውነት አይቶ ስቃያቸውንም በውቅ ከግብጻውያን እጅ አድኖ ማርና ወተት ወደምታፈሰሰው አገር ወደ ሰፊይቱና ወደ መልካሚቱ ምድር ወደ ምድረ ከነዓን ያወጣቸው ዘንድ እንደወደደ ለወዳጁ ለሙሴ ነገረው። እንደተናገረውም ከግብጽ በተለምዶት አውጥቶአቸው ከነዓንን በማውረስ ቃሉን ፈጸመ።

ግብጽ የሲኦል፤ ከነዓን የገነት፤ ዕፁ ጳጦስ የድንግል ማርያም፤ እሳት የመለኩት፤ ደብረ ሲና የቤተ ክርስቲያን፤ ሙሴ የካህናት፤ በትሩ የመስቀል፤ በጌች የምእመናን ምሳሌዎች ናቸው። በረሀብ ምክንያት ወደ ግብጽ የተሰደዱ እሥራኤል ዘሥጋ በግብጻውያን እጅ ተይዘው እንደተቀጠቀጡ፤ በኃጢአት ምክንያት ወደ ሲኦል ተሰድደው የነበሩ

ነፍሳትም በመከራ ተይዘው በእግረ አጋንንት ተረገጠው ይኖሩ ነበር። ያኔ እነዚያን ለማዳን በእሳት ምሳሌ ወርዶ እንደታየ ከግብጽ አውጥቶ ከነዓንን አውርሶ እንዳዳናቸው በሲኦል የነበሩትንም ነፍሳት ከመከራ ከጨከት ከስቃይ ለማዳን ከሰማይ ወረደ። ከቅድስት ድንግል ማርያም ከሥጋዋ ሥጋ ከነፍሷም ነፍስ ነሥቶ ተወለደ። ሰው ሆነ። በመስቀል ላይም ስለ እኛ ብሎ ሥጋውን ቆረሰ። ደሙን አፈሰሰ። በአካለ ሥጋ ወደ መቃብር ወርዶ ሙስና መቃብርን አጠፋ። በአካለ ነፍስም ወደ ሲኦል ወርዶ ነፍሳትን አወጣቸው ወደ ገነትም አስገባቸው።

እንግዲህ እሱ እንዲህ አድርጎ ከሲኦል ካወጣን በኋላ ለምንድነው ወደ ሲኦል የምንጓዘው? በደልን መፈጸም በኃጢአት መመላለስ ወደ ሲኦል መጓዝ ነው። ምናልባት የተያያዘነው መንገድ ቅን ሊመስለን ይችላል። የእግዚአብሔር ቃል ግን «ለሰው ቅን የምትመስል መንገድ አለች ፍጻሜዋ ግን የሞት መንገድ ነው።» ይለናል። ምሳ.፲፬፥፲፪። ዛሬም መከራ፤ ሠዕቶችና ስቃይ አለ። በኃላማችን በመከራ ማሰባል የማይንገሳታ ሰው የለም። ለመሆኑ መከራ ለምን ይመጣል? መከራስ ጥሩ ነው ወይስ መጥፎ? በእንዴት ያለ የመከራ ጊዜስ ነው እግዚአብሔር በፍቅር የሚያየን?

፩. መከራ የኃጢአት ውጤት ሊሆን ይችላል። እኛ ፈቃደ እግዚአብሔርን ትተን በፈቃደ ሥጋ ስንመራ መከራ ይመጣል። የሥጋ ምኞታችንን እና የዐይን አምሮታችንን ብቻ ለመፈጸም ስንሮጥ በመከራ ወጥመድ እንያዛለን። ጣዖትን ለማምለክ፤ ለሟርት፤ ለጥል፤ ለክርክር፤ ለቅንፃት፤ ለቁጣ፤ ለአድመኝነት፤ ለመለያየት፤ ለመናፍቅነት፤ ለመግደል፤ ለሰካር፤ ለዘፈንና ይህንን ሁሉ ለመሰለው ስንጣደፍ መከራ ይመጣናል። እንደሥራችንም ይከፈለናል። የምናጭደውም ያንኑ የዘራ ነውን ነው። ሞትን ወይም ሕይወትን «በገዛ ሥጋው የሚዘራ ከሥጋ መበስበስን ያጭዳልና። በመንፈስ ግን የሚዘራ ከመንፈስ የዘላለምን ሕይወት ያጭዳል።» ገላ.፮፥፳።

፪. መከራ፤ ሰዎች ከከፋታቸው እንዲመለሱ የእግዚአብሔር ቅጣት ሊሆን ይችላል። ብዙውን ጊዜ ሰዎች በከፋት እየባሰን ስንሔድ እንጂ

በንመለስ አንታይም። መልካሙን ትተን የምንጓዘው በክፉ መንገድ ነው። መንገዱም ሰፊ ስለሆነ ለጊዜው ለጉዞ አያስቸግረንም። እንኳን ለወገኖቻችን ለራሳችንም ቢሆን ክፉዎች ነን። እግዚአብሔር ግን ደግ ስለሆነ ስለሚወደንም በክፉት ወደ ጥፋት ስንሮጥ ዝም ብሎ አይመለከተንም። በመከራ አለንጋ እየገራፈ እየገሠፀ ይመልሰናል። እኛም በመከራው ሳንመረር ለጥቅማችን መሆኑን ዐውቀን ከክፉት ወደ በጉነት እንመለስ። አባታችን ስለሆነ ከቤት ወጥተን በዚያው ጠፍተን እንዳንቀር በመከራ ቀጥቶ በደሙ ወደ መሠረታት ቤቱ ወደ ቤተ ክርስቲያን እንድንመለስ ይፈልጋል። «ልጄ ሆይ የእግዚአብሔርን ተግላላሲ አትናቅ በገሠፀህም ጊዜ አትመረር። እግዚአብሔር የወደደውን ይገሥዳልና። አባት የሚወደውን ልጁን እንደሚገሥፅ።» ምዓ.፫፡፲፪

፫. መከራ፣ ሰዎች የሚፈተኑበት የሚጸኑበትም ነው። ወርቅ በእሳት እንደሚፈተን እውነተኛነት ክርስቲያኖችም በመከራ እሳት ይፈተናሉ። ረሀቡን፣ ጥማቱን፣ መራቆቱን፣ ስደቱን፣ እሳቱን ስለቱን ሁሉንም ነገር ታግሰው በመከራ መካከል ጸንተው ይቆማሉ። በዐለት ላይ እንደተመሠረተው ቤት አይወድቁም። የመከራው ዝናብ አያደክማቸውም። ጉርፋ አይጠራርጋቸውም። ነፋሱም አያንሳፍፋቸውም። በመከራውም ብቻ አይደለም። በዚህ ዓለም ያለው ደስታው፣ ሀብቱ፣ ሥልጣኑ ይኸን የመሳሰለውም ሁሉ አይችላቸውም። በጊዜውም ያለጊዜውም ጸንተው ይገኛሉ። እኛስ? የጣለን ምንድነው? ለምንስ መጽናት አልቻልንም? ብለን ራሳችንን የምንጠይቀው ዛሬ ነው። ነገ የእኛ አይደለምና። የእኛ ችግር በቃሉ አለመታነጻችን ነው። በቃሉ ብንታነጽ ኖሮ በእምነት ቆመን በምግባር ጸንተን እንገኛ ነበረ። ከእንግዲህ ራሳችንን እናስተካክል። በዓለሙ ሐሰት በነገሠበት ዘመን ስለ እውነት በመመስከር የሚመጣብንን መከራ በትዕግሥት እንቀበል። በመከራችን እንመካ እንጂ አንፈር በመከራ ጊዜ ሰዎች ባያዩንም እግዚአብሔር በእውነት ያየናል። «ነገር ግን መከራ ትዕግሥትን ትዕግሥትም ፈተናን፣ ፈተናም ተስፋን፣ እንዲያደርግ እያወቅን በመከራችን ደግሞ እንመካለን።» ሮሜ.፭፡፫። መከራን በትዕግሥት መቀበል ክርስቶስን መምላል

ነው። በእምነት የምንቀበለው መከራ ትዕግሥተኞች እንደሚያደርገን እንወቅ። እስከመጨረሻው የታገሠ እርሱ ይድናልና በትዕግሥታችሁ ብዛት ነፍሳችሁን ታድናላችሁ የተባለውም የሚፈጸመው በመከራ ነው። በመሆኑም በመከራ ጊዜ ጸንቶ መገኘት ይገባል።

፬. በእምነት፣ በመከራ መካከል ማለፍ ለክብር ነው። በመከራ የተፈተነ እምነታችን ያስከብረናል። ያስመሰግናል። ለጸጋም ያበቃናል። በመከራ ጊዜ በሐዘን ብንጨበጥም ለጥቂት ጊዜ ነው። ነገር ግን በእሳት ምንም ቢፈተን ከሚጠፋው ወርቅ ይልቅ አብልጦ የሚከብር የተፈተነ እምነታችሁ አየሱስ ክርስቶስ ሲገለጥ ለምስጋናና ለክብር ለውዳሴም ይገኝ ዘንድ አሁን ለጥቂት ጊዜ ቢያስፈልግ በልዩ ልዩ ፈተና አዘናችኋል። ፩ኛኢጥ.፩፡፮።

፭. መከራ፣ ሰዎች በይበልጥ እግዚአብሔርን እንዲያውቁ ያደርጋቸዋል። እኛ ምድራውያን በዚህ ዓለም ሳለን ሁሉ ነገር ሲሟላልን በጥበባችን በጉልበታችን እና በሀብታችን የሆነ እየመሰለን በራሳችን መመካት እንጀምርና ወደ ስህተት እናመራለን። ሐሰት መናገር፣ ማጭበርበር ብልህነት ይመስለናል። ዝሙት፣ ርኩሳት ሳይሆን ቅድስና ይመስለናል። ነፍስ መግደል እንደ ኃጢአት ሳይሆን እንደ ጽድቅ ይታያል። ነውርን እንደ ክብር እንቆጥራለን። ሕጉን መጣስ ትእዛዙን ማፍረስ ድንቁርና ሳይሆን ዕውቀት ነው ወደማለት እናዘነብላለን። በዚህ ጊዜ የገዛ ሥራችን መከራን ጉትቶ ያመጣብናል እግዚአብሔርም አቅማችንን በውቀት እጅ እስክንሰጥ ዝም ይለናል።

እኛም መከራው ያስተምረንና እግዚአብሔርን በውቀት ሕጉን ወደ መፈጸም ትእዛዙን ወደ መጠበቅ እንመለሳለን። መጀመሪያም ቢሆን ሳንጨነቅ መሳታችን ትዝ ይለናል። «አኔ ሳልጨነቅ ሳትሁ አሁን ግን ቃልህን ጠበቅሁ» መዝ.፩፻፲፭፡፳፪

፮. መከራ፣ ግብዣችን ከእግዚአብሔር ያርቃቸዋል። ያልሆኑት ወይም የማያውቁትን ለመምሰል መመገድ ግብዣነት ነው። እምነትና ምግባር ሳይኖር ከእግዚአብሔር በራቀ ልብ በሰው ፊት ራስን ጸድቅ ማድረግ ግብዣነት ነው። ጸፎችና ፈሪሳውያን ግብዣች ነበሩ። ግብዣች

በመከራ ጊዜ ይከፍሉ በከህደት ሲወድቁም አወዳደቃቸው የከፋ ይሆናል። እኛስ ግብዣች አይደለንም ወይ? ከህደት ሲባል በቃል ብቻ አይደለም። ከቶ መሥራትም ከህደት ነው ከዚህም ሁሉ ጋር ግብዣች በመሆናችን ጥቂት መከራ መታገሥ እያቃተን በአሳብ በቃልና በሥራ ከእግዚአብሔር ርቀናል። «በጭንጫ ላይ የተዘራውም ይህ ቃሉን ሰምቶ ወዲያው በደስታ የሚቀበለው ነው። ነገር ግን ለጊዜው ነው እንጂ በእርሱ ሥር የለውም። በቃሉ ምክንያትም መከራ ወይም ስደት በሆነ ጊዜ ወዲያው ይሰናከላል።» ማቴ.፲፫፡፳።

፮. መከራ ለእውነተኛች ይጠቅማል። በእውነተኛች ላይ መከራ የሚመጣባቸው ለበጌ እንጂ ለከፋ አይደለም። በመከራ መካከል ካለፉ በኋላ ክብራቸው ይገለጣል። ጽናታቸው ይታወቃል። እኛ ግን መከራ በመጣ ጊዜ እንደነግጣለን። መከራ ሁሉ ለከፋ እየመሰለን እንማረራለን። ተሉም ተስፋ እንቆርጣለን። የሚታደገንም እንደሌለን እንጨነቃለን። እንዲህ መሆን ግን አይገባም። እውነትን ይዘን ስለ እውነት በምንመሰክርበት ጊዜ የሚመጣውን መከራ ሁሉ ለበጌ እና ለጥቅማችን እንደሆነ በማመን በጸጋ መቀበል አለብን። «እግዚአብሔርንም ለሚወዱት እንደ አሳቡም ለተጠፋት ነገር ሁሉ ለበጌ እንዲደረግ እና ውቃለን።» ሮሜ.፰፡፳፭።

፯. መከራ ወደ ክብር ይመራል። ክርስቶስን ለመከተል ወይም በመከራው እርሱን ለመምሰል የምንፈልግ ከሆነ ሰውነታችንን ለመከራ ለላልፈን ሰጥተን ጨክን ነፍሳችን ከሥጋችን የሚለይበትን መከራ እንኳ ቢሆን መቀበል አለብን። በዚህም የዘላለምን ክብር እናገኛለን። ነገር ግን ወደ ዘላለም ክብር የሚመራንን ጥቂት መከራ ጨክንን መቀበል አትቶን ብንሸሸ የዘላለም መከራ ይመጣብናል። «እኔን መከተል የሚወድ ቢኖር ራሱን ይካድ። መስቀሉንም ተሸክሞ ይከተላች። ... ስለእኔ ግን ነፍሱን የሚያጠፋ ሁሉ ያገኛታል።» ማቴ.፲፮፡፳፬። መስቀልን መሸከም ማለት መከራን መታገሥ ማለት ነው።

፱. ምእመናን መከራን በደስታ ሊቀበሉ ይገባቸዋል። ቅዱሳን የተለያዩ ጸዋት መከራ ሲቀበሉ አንድም ቀን አዝነው አያውቁም ነበር።

እንዲያውም መከራን ይናፍቁ ነበር። እሳቱ ስለቱ ደስታቸው ነበር። እኛንስ የሚያስደስተን ምንድነው? ብዙዎቻችን የሚያስደስተን የሥጋ ፍላጎታችን የዐይን አምርታችን ሲሟላ ነው። ከዚህም በላይ በወገኖቻቸው ላይ ግፍ በመፈጸም በመገደል በሐሰት በመክሰስና በመወንጀል ደህ በመበደልና ፍርድ በማፃደል የምንደሰትም አለን። የክርስቶስ የሆኑ ሁሉ ግን ደስ የሚላቸው ስለ እውነት ብለው መከራን ሲቀበሉ ብቻ ነው። «ሐዋርያትንም ወደ እነርሱ ጠርተው ገረጁቸው በኢየሱስም ስም እንዳይናገሩ አገዘው ፈቀደላቸው እነርሱም ስለሰሙ ይናቁ ዘንድ የተገዳቸው ሆነው ስለ ተቆጠሩ ከሸንገው ፊት ደስ እያላቸው ወጡ።» የሐዋ.፭፡፱፩። «ወንድሞቼ ሆይ የእምነታችሁ መፈተን ትዕግሥትን እንዲያደርግላችሁ ዐውቃችሁ ልዩ ልዩ ፈተና ሲደርስባችሁ እንደሙሉ ደስታ ቁጠሩት» ያዕ.፩፡፩።

፲. በመከራ ጊዜ ድንቅ ነገር እንደመጣ መደነቅ አይገባም። ብዙዎች መከራ ሲመጣብን እንደ ድንቅ ነገር ቆጥረን እንረበሻለን። በሁሉ እግዚአብሔርን ማመስገን ሲገባን እናማርራለን። ቀኑን በትካዜ እናላልፋለን። ሌሊቱን ደግሞ በአሳብ ውጣ ውረድ ያለ እንቅልፍ እናድራለን። ሰው የሚባል ነገር ያስጠላናል። አካባቢያችን ያስጠላናል። ራሳችንንም ያስጠላናል። ተስፋም እንቆርጣለን። ክርስቲያን ግን በእምነት ቆሞ በምግባር ጸንቶ ነፍሱን ከሥጋ የሚለይ አስቃቂ መከራ ቢመጣ እንኳ አይደነቅም። እንግዲህ ክርስቲያኖች ከሆንን ሃይማኖት እንደሌለው ሰው ነፍስ ገዳይ ወይም ሌባ ወይም ከፋ አድራጊ በመሆን ወይም በሌሎች ሥጋውያን ጉዳዮች በመግባት መከራ እንቀበል ዘንድ አይገባንም። ክርስቲያኖች በመሆን መከራን ብንቀበል ግን ስለዚህ ጸጋው እግዚአብሔርን እናመስግን እንጂ አንፈር። አንሸግቀቅ።

«ወዳጆች ሆይ በእናንተ መካከል እንደ እሳት ሊፈትናችሁ ስለሚሆነው መከራ ድንቅ ነገር እንደመጣባችሁ አትደነቁ። ነገር ግን ክብሩ ሲገለጥ ደግሞ ሐሴት እያደረጋችሁ ደስ እንዲላችሁ በክርስቶስ መከራ በምትካፈሉበት ልክ ደስ ይበላችሁ። በክርስቶስም ስም ብትነቀፉ የክብር መንፈስ በእናንተ ላይ ያርፋልና ብፁዓን ናችሁ» ፩ኛኢጥ.፩፡፲፪

፲፩. መከራ ከፍጹምነት መዓርግ ያደርሳል። ሰው ታግሦ ስለ እውነት በእውነት ጥቂት መከራ ከተቀበለ የጠራው የመረጠውና የጋበዘው እግዚአብሔር በመከራ ጊዜ ካጸናው በኋላ ከፍጹምነት ያደርሰዋል። ዋናው ነገር የምንቀበለው መከራ ለጥቂት ጊዜ መሆኑ ነው። የጠራን አምላክ የጸጋ ሁሉ አምላክ ስለሆነ ጸጋውን ያድለናል። ያጽናናል። ያበረታናልም። «በክርስቶስ ኢየሱስ ወደ ዘላለም ክብሩ የጠራችሁ የጸጋ ሁሉ አምላክ ለጥቂት ጊዜ መከራን ከተቀበላችሁ በኋላ ራሱ ፍጹማን ያደርጋችኋል። ያጸናችኋልም ያበረታችሁማል።» ፩ኛ.ኢጥ.፩፡፲፡፡

፲፪. ወደዓለም መጨረሻ ከፍ ያለ መከራ አለ። ጌታችን በማቴዎስ ፳፬ ላይ የተናገረው ሁሉ እየተፈጸመ ነው። አሁን የምንገኘውም በዋዜማው ላይ ነው። ጦርን የጦርን ወሬ እየሰማን ነው። ሕዝብ በሕዝብ ላይ መንግሥትም በመንግሥት ላይ ተነሥቷል። ራብ ቸነፈርና የምድር መናወጥ በየሥፍራው እየሆነ ነው። ወገን ወገኑን ለመከራ አሳልፎ እየሰጠ እየገደለም ነው። በዚህ ጊዜ የእግዚአብሔር ቸርነት ስለማይለየን ቅዱሳን መላእክት በተራዳኢነት ይቆሙልናል። «በዚያም ዘመን ስለ ሕዝብህ ልጆች የሚቆመው ታላቁ አለቃ ሚካኤል ይነሣል ሕዝብም ከሆነ ጀምሮ እስከዚያ ዘመን ድረስ እንደ እርሱ ያለ ያልሆነ የመከራ ዘመን ይሆናል» ዳን.፲፪፡፩፡፡

፲፫. በመከራ ጊዜ እግዚአብሔር ያድነናል። ሠለሰቱ ደቂቅን ከእሳት፣ ዳንኤልን ከአፈ አናብስት፣ ሶስናን ከዕደ ረበናት ያዳነ አምላክ እኛንም ያድነናል። እግዚአብሔር ከመከራ ሥጋ ከመከራ ነፍስ የሚያድን አምላክ ነውና። «ከሰማይ ልኮ አዳነኝ» ማለት መዝ.፶፯፡፫፡፡ ረድኤቱን ልኮ አንድም ልጅን ልኮ አንድም መልአኩን ልኮ አዳነኝ ማለት ነው። እግዚአብሔር በመከራዬ ቀን ደረሰልኝ። እግዚአብሔር ግን ደጋ ፊዬ ሆነ ወደ ሰፊ ሰፍራም አወጣኝ። ወድዶኛልና አዳነኝ። ፪ሳሙ.፳፪፡፲፩

ወገኖቹ አስተውሉ እኛ መከራ የምንቀበለው ነገ በገዢነት አሳት ሳይሆን ዛሬ በምድር ሳለን መሆን አለበት። ይቺ ዓለም እውነት በሐሰት ማዕበል የሚተንገላታበት ስለሆነች እውነትን ይዘን ከእውነት ጋራ በመንገላታት መከራን እንቀበል ዘንድ ይገባናል። እንዲህ ከሆነ እውነት

ስለማትወድቅ አንወድቅም። ስለማትጠፋም አንጠፋም። ይህ ሳይሆን ቀርቶ ከሐሰተኞች ጋር ብንሰለፍ ፍጹሟችን እያምርም። እግዚአብሔር ገጸ መፃቱን ያዘርብናል» የእግዚአብሔር ፊት ክፉን በሚያደርጉ ላይ ነውና» መዝ.፴፫፡፲፮

ስለዚህ ዛሬውኑ እግዚአብሔርን እንፈልገው። እርሱም ይመልስ ላናል። ከመከራችንም ሁሉ ያድነናል። መዝ.33፡፴4። ችግረኞች ስለሆን እንጨፃኸ እግዚአብሔርም ጨፃኸታችንን ሰምቶ ስቃያችንንም ዐውቆ መከራችንንም በእውነት አይቶ ያድነናል። «ይህ ችግረኛው ራሱን እግዚአብሔርም ሰማው። ከመከራውም ሁሉ አዳነው» መዝ.፴፫፡፮። የአምነት፣ የምግባር፣ የሰላምና የፍቅር ችግር ያለብን ሁሉ ዛሬውኑ እንጨፃኸ እርሱ ይሰጠናል። ሙሴ ከግብጽ ወደ ምሥራቅ ቢጓዝ በደብረ ሲና እግዚአብሔር ተገለጠለት። ከወገኖቹ ጋር መከራ መቀበልን ምርጦ ነበርና። እርሱንም ወገኖቹንም ያድን ዘንድ እግዚአብሔር ወረደ።

እኛም ከእውነተኛዋ ቤተ ክርስቲያን ጋር መከራ መቀበልን እንምረጥ። ጋጢአትንና በደልን ትተን አማናዊነት ደብረ ሲና ወደ ሆነች ቤተ ክርስቲያን እንጓዝ ወደ ምሥራቅም ዞረን እንጸልይ። ምሥራቅ አመቤታችን ናትና አማልጂን እንበል። ሥጋውንና ደሙንም እንቀበል። ፈጣሪያችን ከመከራ ሥጋ ከመከራ ነፍስ ያድነናል። የእግዚአብሔር ቸርነት የድንግል ማርያም አማላጅነት አይለየን፤ አሜን።

ምጽዋት

በቀሊስ ያፌድ ሂመድነን

ምጽዋት ከርኅራኄ ወገን የምትሆን የመንፈስ ፍሬ ናት። ይህም ሰው ምጽዋቱን ለሚሹት ሰዎች ወጥቶ ወርዶ በድካሙ በወዙ ባገኘው ገንዘብ የሚያደርገው ርኅራኄ ነው። የተራበውን ቆርሶ ማብላት የተጣ ማውን ማጠጣት፤ የታረዘውን ማልበስ ነው። በአጠቃላይ በፍጹም ርኅራኄ የባሰባቸውን፤ ቀን የጉደለባቸውን ነጻያንን ማሰብ ነው። ጠቢቡ ሰሎሞን «ርኅሩኅ የተባረከ ይሆናል፤ ከእንጀራው ለድህ ሰጥቶአልና።» ያለው ለዚህ ነው። ምሳ.፳፪÷፪ በአጠቃላይ ምጽዋት ማለት ሀብትን ብልና ዝገት በማያጠፉት ሌቦችም ግድግዳውን ምሰው ግምቡንም አፍርሰው በማይወስዱበት ሥፍራ በሰማያዊ መዝገብ ማከማቸት ነው። ማቴ.፮÷፩። አንድም በበረከት ለማጪድ በበረከት መዝራት ነው። ፪ኛቆሮ.፱÷፮። አንድም እግዚአብሔርን ማክበር ነው። ምሳ.፲፪÷፴፩።

ምጽዋት የሚመጸውተው ከአሥሩ እጅ ለእግዚአብሔር አሥራት /አንድ አሥረኛውን/ ካወጣን በኋላ ከሚቀረው ከዘጠኙ ላይ ነው። ከዚህ ውጭ አሥራት አጠራቅም ለነጻያን መመጸወት ትክክል አይደለም። ምክንያቱም አሥራት የእግዚአብሔር ድርሻ ስለሆነ መስጠት የሚገባው ለቤተ ክርስቲያን ብቻ ነው። ደግሞም የሰው ልጅ በእግዚአብሔር ገንዘብ ላይ ሥልጣን የለውም። በመሆኑም «የእግዚአብሔርን ለእግዚአብሔር የቆሳርንም ለቆሳር» እንደተባለ የእግዚአብሔርን ለእግዚአብሔር ካስረከቡ በኋላ ከሚቀረውና ለእኛ ከተፈቀደው ላይ ቀንሶ መመጸወት የሚገባው በወዙ ካገኘው እንጂ ስርቆና ቀምቶ፤ ዋሽቶና አጭበርብሮ ካመጣው፤ በኃጢአትና በበደል ካጠራቀመው አይደለም። ስለሆነም እያንዳንዱ ሰው እግዚአብሔር አምላክ እንደሰጠው በረከት መጠን እንደችሉታው መስጠት አለበት። ዘጸ.፲፮÷፲፩ ነገር ግን የዚህ ዓለም ገንዘብ ያለው ወንድሙም የሚያስፈልገውን ሲያጣ አይቶ ያልራራለት ማንም ቢሆን የእግዚአብሔር ፍትር በእርሱ ውስጥ ሊኖር አይችልም። ምክንያቱም ክርስትና ማለት በሥራና በእውነት እንጂ በቃልና በአንደበት መዋደድ አይደለምና። ፩ኛዮሐ.፫÷፲፯

ምጽዋት የእግዚአብሔር ትእዛዝ ነው። በመሆኑም ጸጸትና ቁጭት የሌለበት ንጹሕ ምጽዋት ለነጻያን መስጠት ይገባል። ምክንያቱም እንደ እግዚአብሔር ትእዛዝ ለነጻያን አለመመጸወት ኃጢአት ነውና። ይኸንን በተመለከተም «አምላክህም እግዚአብሔር በሰጠህ በአገርህ ደጅ ውስጥ ከሚኖሩ ወንድሞችህ አንዱ ቢደኸይ፤ ልብህን አታጽና በድሀው ወንድምህ ላይ እጅህን አትጨብጥ። ነገር ግን እጅህን ለእርሱ ክፈት፤ ... ለድሀውም ወንድምህ አንዳች የማትሰጥ እንዳትሆን፤ ዓይንህም በእርሱ ላይ ክፉ እንዳይሆን እርሱም ወደ እግዚአብሔር በአንተ ላይ እንዳይጮኸ፤ ኃጢአትም እንዳይሆንብህ ተጠንቀቅ። እጅህን በምትጥልበት ሁሉ አምላክህ እግዚአብሔር ስለዚህ በሥራህ ሁሉ ይባር ከሃልና ፈጽመህ ስጠው፤ በሰጠኸውም ጊዜ በልብህ እትጸጸት። ድሆች ከምድሪቱ ላይ አያልቁምና፤ ስለዚህ እኔ፡ በአገርህ ውስጥ ላለው ድህ ለተቸገረም ወንድምህ እጅህን ትከፍታለህ ብዬ አዝዝሃለሁ።» ተብሏል። ዘጸ.፲፭÷፮-፲፩ በተጨማሪም ለጠላትም ቢሆን መመጸወት እንደሚገባ ታዝዟል። ይህም «ጠላትህ ቢራብ አብላው ቢጠማ አጠጣው። ይህን በማድረግህ በራሱ ላይ የእሳት ፍህም ትከምራለህና» ተብሎ ተነግሯል። ምሳ.፳፰÷፳፯፤ ሮሜ.፲፪÷፩። ትርጉሙም ምጽዋቱን በትግትና ቢቀበል ራሱን በነፍረት እንዲደፋ እንዲጸጸት ታደርገዋለህ ነገር ግን «እየጠላሁት የመጸውተኝ ቢፈራኝ እንጂ ነው፤» ቢል በገሃነመ እሳት ታስፈርድበታለህ ማለት ነው።

ምጽዋት በማናቸውም መንገድ ከነጻያኑ ብድራትን ሳይሹ የሚፈጸም መሆን አለበት። ብድራቱን የሚከፍል እግዚአብሔር ስለሆነ ከነጻያኑ ከ«እግዚአብሔር ይስጥህ» በላይ ምንም ዓይነት ነገር መጠበቅ አይገባም። ለዚህም ነው ጌታችን «ምሳ ወይም እራት ባረገህ ጊዜ፤ እነርሱ ደግሞ በተራቸው ምናልባት እንዳይጠፍህ ብድራትም እንዳይመልሱልህ ወዳጆችህንና ወንድሞችህን ዘመዶችህንም ባለጠጉኝ ጉረቤቶችህንም አትጥራ። ነገር ግን ግብዣ ባደረግህ ጊዜ ድሆችንና ጉንድሾችን እንካሳችንም ሰውሮችንም ጥራ፤ የሚመልሱት ብድራት የላቸው ምና ብፁዕ ትሆናለህ፤ በጻድቃን ትንሣሤ ይመለስልሃልና።» ያለው።

ሉቃ ፲፫፡፲፪-፲፬ የጻድቃን ትንሣኤ የተባለችው ሰለተ ምጽአት ናት። በሰለተ ምጽአት ጌታችን በጌቹን ከፍየሎቹ እንደሚለይ እረኛ ጻድቃንን ለይቶ በቀኙ ያቆማቸዋል፤ ጻድቃንን በምሥጋና ቃል «እናንተ የአባቴ ቤተክን ኑ፤ ዓለም ከተፈጠረበት ጊዜ ጀምሮ የተዘጋጀላችሁ መንግሥት ውረሱ። ተርቤ አብልታችሁኛልና ተጠምቼ አጠጥታችሁኛልና እንግዳ ሆኜ ተቀብላችሁኛልና፤ ታርገፄ አልብላችሁኛልና፤ ታምሜ ጠይቃችሁኛልና፤ ታስሬ ወደ እኔ መጥታችኋልና።» ይላቸዋል። እነርሱም «ጌታ ሆይ ተርቦህ አይተን መቼ አበላንህ? ወይስ ተጠምተህ አይተን መቼ አጠጣንህ? ወይስ ታርዘህ አይተን መቼ አለ በስንህ? ወይስ ታመህ ወይስ ታስረህ አይተን መቼ ወደ አንተ መጣን?» ይሉታል። እርሱ መልሶ «እውነት እላችኋለሁ ከሁሉ ከሚያንሱ ከእነዚህ ከወንድሞቼ /ከድሆች/ ለአንዱ ሰላደረጋችሁ ለእኔ አደረጋችሁት» ይላቸዋል። ኃጥአንን ግን በወቀሳ ቃል «ይኸንን ሁሉ አላደረጋችሁልኝምና እናንተ ርጉሣን ለሰይጣንና ለመልአክተኞቹ ወደ ተዘጋጀ ወደ ዘላለም እሳት ሂዱ» ይላቸዋል። እነርሱም በተራቸው «መቼ አይተንህ አላደረግንልህም?» ይሉታል። እርሱም መልሶ «እውነት እላችኋለሁ ከሁሉ ከሚያንሱ ከእነዚህ ለአንዱ ሰላደረጋችሁት ለእኔ ደግሞ አላደረጋችሁትም» ብሎ ይመልስላቸዋል። ማቴ. ፳፭፡፴፩-፵፮። ስለሆነም ምጽዋትን እንዲሁ በልግስና መስጠት ያስፈልጋል።

የሚመጸውት ሰው ዋጋው በምድር እንዳይቀርበት ውዳሴ ከንቱን መሸሽ አለበት። ምክንያቱም ውዳሴ ከንቱ ሰሚያዊ ዋጋን ያሰጣልና። ስለዚህም ጌታችን ሲናገር «ለሰዎች ትታዩ ዘንድ ምጽዋታችሁን በፊታቸው እንዳታደርጉ ተጠንቀቁ፤ ያለዚያ በሰማያት ባለው አባታችሁ ዘንድ ዋጋ የላችሁም። እንግዲህ ምጽዋት ስታደርግ ግብዞች በሰው ዘንድ ሊከበሩ በምክራብ በመንገድም እንደሚያደርጉ በፊትህ መለከት አታስነፋ፤ እውነት እላችኋለሁ ዋጋቸውን ተቀብለዋል። አንተ ግን ምጽዋት ስታደርግ ምጽዋትህ በሰው እንዲሆን በቀኝህ የምትሠራውን ግራህ አትወቅ፤ በሰው የሚያይ አባትህም በግልጽ ያስረዳል» ብሏል። ማቴ. ፳፭፡፩-፬። እዚህ ላይ ምክራብና መንገድ የተጠቀሰው በቤተ ክርስቲያንና በጉዳና

መርዳት አይገባም ለማለት አይደለም። ጌታችን እነዚህን የጠቀሰው ግብዞች ሰዎች እንዲያዩአቸውና እንዲያመለግኝቸው ሰዎችን ሰብስበው ቀን ቆጥረው በተመሳቀለ ጉዳና በአደባባይና በምክራብ «አቦ አቦ» እየተባሉ ይመጸውቱ ስለነበር «እንዲህ አታድርጉ፤ ውዳሴ ከንቱ ፈልጋችሁ የምትሠሩት ሥራ አይነር፤» ሲላቸው ነው። «ቀኝህ የምትሠራውን ግራህ አትወቅ፤» ያለው ደግሞ «ሚስትህ ልጆችህና ቤተሰቦችህ እይወቁ፤» ሲል ነው። ምክንያቱም በእምነት ካልጸኑ በስተቀር ያላንቶታልና። እርሱ ልመጽውት ሲል ሚስት፡ «አይሆንም ንብረቴ የጋራችን ነው፤» ትለዋለችና፤ ልጆችም «ዛሬ መጽውተህ ጨርሰህ ነገ ምን ልንወርስ ነው? ይሉታልና፤ ዘመድ አዝማይቱ ደግሞ «የጌታችን ወርቁ ለዝና፤ ልብሱ ለእርዝና፤ እህሉ ለቀጠና፤» እያሉ ያዳክሙታልና በእምነት ከጸኑ ግን «አነስ ጨምር» ይሉታል እንጂ «በዛ ቀንስ» አይሉትም።

እንዲህም ሲባል ምጽዋት መስጠት የሚገባው በሰው ጥቅ ነው ማለት አይደለም። በግልጽም ይሰጣል። ምክንያቱም ከቤተ ክርስቲያን ደጅ ወድቀው በየጉዳናው ዳር ተኩራምተው በጌታችንም ደጃፍ ቆመው ስመ እግዚአብሔርንና ስመ ቅዱሳንን እየጠሩ ሲማጽኑን ዝም ብሎ ማለፍ አይገባምና። ይኸንን በተመለከተ ጌታችንና አምላካችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ «ለሚለምንህ ስጥ፤» ብሏል ማቴ. ፭፡፱። ዋናው ነገር ሰውነታችን እንዳይገበዝ ልቡናችንም ውዳሴ ከንቱን እንዳይፈልግ በትኅትና መጋረጃ ውስጥ መሰወር ነው። ሲያመለካንም «አይገባኝም» እያልን በውስጥ መቃወም ነው። ምጽዋት መስጠት የሚገባውም በእግዚአብሔር በእመቤታችንና በቅዱሳን ስም ነው። ፩ኛ. ፳፫. ፲፡፴፩፤ ቀላ. ፫፡፲፯፤ ማቴ. ፲፡፱-፵፮።

ምጽዋት ዝም ተብሎ በግብር ይውጣ ወይም በዘፈቀደ የሚሰጥ አይደለም። ዓላማ አለው። ዓላማውም ነጻያንን ከችግር ማላቀቅ ነው። ነገር ግን ያ ሰው ሲጋራ እንደሚያጤስበት ጫት እንደሚቅምበት፤ ጠጥቶ እንደሚሰክርበት በዝሙት ቤተ መቅደስ ሰውነቱን እንደሚያረክስበት እያወቅን የምንሰጥ ከሆነ በደል ነው። ላናውቅ ከሆነ ግን በደሉ በራሱ ላይ ይሆናል። ስለዚህ ስንመጸውት የዚያን ሰው የችግር ቀዳዳ በመጠኑም ቢሆን ለመድፈን በማሰብ መሆን አለበት።

ምጽዋት መመጽወት ያለባቸው ባዕለጸጉች ብቻ አይደለም። ድሆችም ከእነርሱ ለሚያንሱት ያላቸውን መመጽወት አለባቸው። ምክንያቱም የምጽዋት ትንሽ የለውምና። ለምሳሌ በወንጌል እንደተጻፈው ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በሙጻየ ምጽዋት አንጻር ተቀምጦ ሕዝቡ በሙጻየ ምጽዋቱ ውስጥ ገንዘብ እንዴት እንደሚጥሉ ሲያይ ብዙ ባለጠላች ብዙ ይጥሉ ነበር፤ አንዲትም ድሀ መበለት መጥታ አንድ ሳንቲም የሚያህሉ ሁለት ናስ ጣለች። ደቀመዛሙርቱንም ጠርቶ «እውነት እላችኋለሁ በመዝገብ ውስጥ ከሚጥሉት ሁሉ ይልቅ ይህች ድሀ መበለት አብልጣ ጣለች፤ ሁሉ ከትርፋቸው ጥለዋልና ይህች ግን ከጉድለትዋ የነበራትን ሁሉ ትጻርዋን ሁሉ ጣለች።» ብሏቸዋል። ማር.፲፪.፵፩-፵፬። በሌላ በኩልም ድሆች ፍቅራቸውን ምክራቸውንና ጥልበታቸውን መመጽወት ይችላሉ። ባለጸጌች ደግሞ እንዲያውም አምስትና አሥር ሣንቲም መጣል ብቻ ሳይሆን እግዚአብሔር በሰጣቸው ጸጋ ድሆች ለዘለቄታው ከችግር የሚላቀቁበትንና ራሳቸውን ችለው በሁለት እግር የሚቆሙበትን መንገድ መፈለግ አለባቸው። አለበለዚያ «የልቡናችሁን ወገብ ታጥቃችሁና በመጠን ፍራችሁ ኢየሱስ ክርስቶስ ሲገለጥ የምታገኙትን ጸጋ ፈጽማችሁ ተስፋ አድርጉ የተባለውን ቃል ዘንግተን እኛ ከመጠን በላይ እየኖርን ድሆቹ ግን ከመጠን በታች የሆነ አሳዛኝ ኑሮ ሲኖሩ እያየን ዝም ማለት በደል ነው።» ፩ኛጴጥ.፩.፲፫ እነርሱ ቆሎ እንኳ አርርባቸው እያየን እኛ ግን በውስጤ የምንራጭ ከሆነ ግፍ ነው። እነርሱ አንጀታቸው ታጥፎ በረሃብ አለንጋ እየተገረፉ እኛ ግን ተርፎን የምንደፋ ከሆነ የበደል በደል የግፍ ግፍ ነው። በዚህም ምክንያት ድሆች ወደ እግዚአብሔር ይጮኻሉ። ዘጸ.፲፭.፱። እግዚአብሔርም ጨኽታቸውን ይሰማል። መዝ.፴፫.፮፤ ለምሳሌ ነጭ የተባለው ባዕለጸጋ ወደ ሲኦል ተጥሎ የተሰቃየው ከደጃፋ ላይ ወድቆ የነበረውን ድሀ አልዓዘርን ባለሙሉ በነገሩ ነው። አልዓዘር ከባዕለጸጋው ደጅ ወድቆ ከማዕዱ ከሚወድቀው ፍርፋሪ ሊጠግብ ይመኝ ነበር። ውሾች እንኳ መጥተው ቁስሎቹን ይልሱ ነበር። በሞተ ጊዜ ግን እንደ ድሮው ውሾች ሳይሆኑ ቅዱሳን መላእክት ከበበት፣ ወደ ሰማይም አሳርገው በአብርሃም ቀኝ እስቀመጡት። ሉቃ.፲፮.፲፱-፴፩።

ባዕለጸግነት ጌታ በወንጌል በምሳሌ እንዳስተማረው በድሆች ላይ መጋቢ ሆኖ መሾም ነው። ሻሚውም እግዚአብሔር ነው። በመሆኑም የሹመቱን ዓላማ በማወቅ ድሆችን መመገብ ያስፈልጋል። ከሁሉም በላይ ድሆች ፍቅርን ይሻሉ። ይህ ካልሆነ ግን ድሆች መጋቢዎቻቸውን ይከሰሳሉ። እግዚአብሔርም መጋቢዎችን ይጠይቃቸዋል «ይህ የምሰማ ባችሁ ነገር ምንድር ነው? ወደፊት ለእኔ መጋቢ ልትሆኑ አትችሉምና የመጋቢነታችሁን ሂሳብ አስረክቡኝ።» ይላቸዋል። ሉቃ.፲፮.፩-፪ «እናንተ ባለጠላች፤ ስለሚደርስባችሁ ጭንቅ ዋይ ዋይ እያላችሁ አልቅሱ። ሀብታችሁ ተበላሽቶአል ልብላችሁም በብል ተበልቶአል። ወርቃችሁም ብራችሁም ዝጎአል ዝገቱም ምስክር ይሆንባችኋል፤ ሥጋችሁንም እንደ እሳት ይባላል።» እያለ ይወቅሳቸዋል። ያዕ.፭.፩-፫። በመጨረሻም «እናንተ ሰነፎች በዚች ሌሊት ነፍሳችሁን ከእናንተ ሊወስዱለት ይፈልጋል፤ ይህስ የሰበሰባችሁት ለማን ይሆናል? ለራሳቸው ገንዘብ የሚያከማቹ በእግዚአብሔር ዘንድም ባለጠላች ያልሆኑ እንዲህ ናቸው» ብሎ ይፈርድባቸዋል። ሉቃ.፲፪.፳-፳፩።

ማንኛውም ሰው እግዚአብሔር ከሰጠው ጸጋ በፍቅረ ቢጽ ላይ ተመሥርቶ በፈሪሃ እግዚአብሔር የሚመጽውተው እምነት ሲኖረው ነው። በመሆኑም ከሁሉ አስቀድሞ በእምነት መታነጽና ማደግ ያስፈልጋል። ፩ኛቆሮ.፲፮.፲፫ ምክንያቱም የበጌ ምግባር ሁሉ መሠረት እምነት ነውና። እግዚአብሔርም ደስ የሚለው መንፈሳዊ ሥራ ሁሉ በእምነት ሲፈጸም ነውና ፅብ.፲፩.፮። አለበለዚያ ለሕዝብ ከሚያደርጉት ምንም ልዩነት አይኖረውም። ማቴ.፭.፵፮-፵፰።

በእምነት የሚፈጸም ምጽዋት ሁሉ ዋጋ አለው። ዋጋውም ሰማያዊ ነው። ማቴ.፳፭.፴፬፤ ሉቃ.፲፩.፲፩ በምድርም ቢሆን ለደጋጌች በረከት ይትረፈረፈላቸዋል። ይኸንን በተመለከተ ጠቢቡ ሰሎሞን «ያለውን የሚበትን ሰው አለ ይጨመርለታልም። ያለቅጥ የሚነፍግም ሰው አለ ይደከዋልም። ለድሀ የሚሰጥ እያማም» ብሏል። ምላ.፲፭.፳፬፤ ምላ.፳፰.፳፯። ነቢዩ ጳዊትም «ለችግረኛና ለምስኪን የሚያስብ ምስጉን ነው፤ እግዚአብሔር ከክፉ ቀን ያድነዋል። እግዚአብሔር ይጠብቀዋል ሕያውም

ያደርገዋል በጠላቶቹም እጅ አያሳልፈውም። እግዚአብሔር በደዌው አልጋ ሳለ ይረዳዋል፤ መኝታውን ሁሉ በበሽታው ጊዜ ያነጥፍለታል።» ብሏል። መዝ.፱፥፩-፫። በመሆኑም በፍጹም እምነት ከእግዚአብሔር የሚገኘውን የተትረፈረፈ በረከትና በኋላም የምትወረ ሰውን የማታልፍ የእግዚአብሔር መንግሥት በማሰብና ተስፋ በማድረግ እጅን ለምጽዋት መዘርጋት ይገባል። ምክንያቱም ምጽዋት ከእሎት ጋር ቅድመ እግዚአብሔር ይደርሳል። የእግዚአብሔር መልአክ ቆርኔሌዎስን «እሎትህና ምጽዋትህ በእግዚአብሔር ፊት ለመታሰቢያ እንዲሆን ዐረገ።» ያለው ለዚህ ነው። ዮሐ.፲፥፬።

እንግዲህ «የሰማይ አባታችሁ ርኅሩኅ እንደሆነ ርኅሩኆች ሁኑ፤» እንደተባለ በርኅሩኤ በመመጽወት ፈጣሪያችንን እግዚአብሔርን በመልክ ብቻ ሳይሆን በግብር ልንመስለው ይገባል። ሉቃ.፮፥፴፮። እግዚአብሔርም ከመሥዋዕት ይልቅ ርኅሩኤን ይወዳል። ሆሴ.፮፥፮፤ በእጠቃላይ ምጽዋት አበው እንደሚያመሠጥሩት፡

- ⇒ ለአምላክ የሚያበድሯት ብድራት ናት፤
- ⇒ ወደ አምላክ የሚነገዱት የታመነችና ትርፍ ያላት ንግድ ናት፤
- ⇒ ወዶ እስኪያስነሣት ድረስ ብልህ ሰው ከፈጣሪው ከእግዚአብሔር ዘንድ የሚያኖራት አደራ ናት፤
- ⇒ በጌ ሥራን ሁሉ ንጹሕ የምታደርግ ናት፤
- ⇒ ኅልፈት ጥፋት የሌለባት ሰማያዊ ድልብ ናት፤
- ⇒ እግዚአብሔር ከርሠ ነዳያንን መቅደስ አድርጌ የሚቀበላት መብዓ ናት
- ⇒ የአምስቱ ትጉጋን ቆነጃጅት መብራት ናት፤ ማቴ.፳፭፥፭
- ⇒ የቅዱሳን ትጋት ናት፤ ገላ.፪፥፲

የእግዚአብሔር ቸርነት የድንግል ማርያም አማላጅነት አይለየን አሜን።

«የተባረከሽ ነሽ» ሉቃ.፩፥፴፱-፵፮

በቀሲስ ደጃ፤ ሺፈራው

ሰማያዊ ንጉሥ ውበቷን /ንጽሕናዋን ቅድስናዋን/ የወደደላት ማደሪያው /እናት/ ትሆነው ዘንድ የመረጣት ለዘለዓለም ማረፊያው እንድትሆን የወሰነላት መንፈስ ቅዱስ ያጸናት ወልድ ያደረባት ኃይለ ልዑል የጸሐለባት እመቤት ቅድስት ድንግል ማርያም «እንደ ቃልህ ይሁንልኝ» ብላ ብሥራተ ገብርኤልን ከተቀበለች በኋላ በዚያ በብርድ እና በውርጭ ወራት ወደ ተራራማው አገር ወደ ይሁዳ ከተማ ፈጥና ወጣች። ይሁዳ በደቡብ ከነዓን ያለ አገር ነው። የእሥራኤል ልጆች ከባቢሎን ምርኮ ተመልሰው ወደ አገራቸው ሲመጡ አብዛኞቹ ከይሁዳ ወገን ስለሆኑ በከነዓን አገር የተቀመጡበት ሥፍራ ይሁዳ ተባለ። ሰዎቹም አይሁድ ተባሉ። ሕዝ.፩፥፰። ይሁዳ ከታላቁ ባሕር እስከ ጨው ባሕር ከኢየሱስ ከተማ እስከጋሳ ይደርሳል።

እመቤታችን ወደ ዘካርያስ ቤት ገብታ ኤልሳቤጥን ተሳለመቻት። ኤልሳቤጥ ለእመቤታችን አክስቷ ናት። ዘመዷ መሆኗንም ቅዱስ ገብርኤል ተናግሯል። ዘካርያስና ኤልሳቤጥ በጌታ ትእዛዝና ሕግጋት ሁሉ ያለ ነቀፋ እየሔዱ በእግዚአብሔር ፊት ጻድቃን ነበሩ። ሉቃ.፩፥፮፻፱።

ኤልሳቤጥ በእመቤታችን በመጌብኘቷ ድንቅ ነገር ተደረገላት የድንግል ማርያምን ሰላምታ በሰማች ጊዜ ዕንሱ በማገፀንዋ ውስጥ ዘለለ። «አንፈርዓል አንል በውስተ ከርሣ» የሚለውን ቅዱስ ያፌድ «የሐንስ ሰገደ ውስተ ከርሠ እሙ» ዮሐንስ በእናቱ ማገፀን ሳለ ሰገደ ብሎ ተርጉሞ ታል። በኤልሳቤጥ መንፈስ ቅዱስ ሞላባት ምሥጢርም ገለጠላት በታላቅ ድምፅም እየራሸች ድንግል ማርያምን እንድታመስገን አደረጋት። በዕድሜዋ ብታረጅም በመንፈስ ቅዱስ ታድሳ አመሰግንቻት።

ምስጋናዋም ከሰማያዊው መልአክ ከቅዱስ ገብርኤል ጋር ተመሳሰለ አንድ ሆነ «እንቺ ከሴቶች መካከል የተባረከሽ ነሽ የማገፀንሽም ፍሬ አምላክ ወልደ አምላክ ኢየሱስ ክርስቶስ የተባረከ ነው» አለች። ከዚህም አከታትላ የትሕትናን ነገር ተናገረች። ዩጌታዬ እናት ወደ እኔ

ትመጪ ዘንድ አይገባንም በማለት የራሷን ታናሽነት የእመቤታችንን ታላቅነት መሰከረች። ይህ ታናሽነት እና ታላቅነት በዕድሜ ሳይሆን በክብር ነው። በዕድሜ ሌላሳቤጥ አረጅታለች። ለቃ፩+፲፰ ሌላ ሳቤጥ እንደገለጠችው በጌታ /በአምላክ/ እናትነቷ ከፍጡራን በሳይ ከፈጣሪ በታች ናት በክብርም የሚተካከላት የለም ምስጋናዋ በሰማይም በምድርም የመላ መሆኑ በዚህ ታወቀ። ከሰማይም ያን ቅዱስ ገብርኤል ከምድራው ያን ሌላሳቤጥ በአንድ ቃል አመስግነዋታልና።

ሌላሳቤጥ በእመቤታችን ምክንያት የተደረገላትን ተአምር አልሸሸችም ያደረባት መንፈስ ቅዱስ የእመቤታችንን ነገር የሚሸሸግ ሳይሆን የሚገልጥ ነው። ጽሑፉ መንፈስ ቅዱስ የሞላበት እመቤታችን ስለቀረበቻትና ስለተሳለመቻት አይደል። ድንግል ማርያም እንደማናቸውም ሴቶች እንደ አይደለች ከሴቶች ሁሉ ተለይታ እንደተባረከች ከተለዩ የተለየች እንደሆነች የማገፀኗም ፍሬ በሩክ አምላክ መሆኑን መንፈስ ቅዱስ አስተማራት። «ከጌታ የተነገረላት ቃል ይፈጸማልና ያመነች ብዕሶት ናት» በማለት በመልአኩ በቅዱስ ገብርኤል አንደበት የተነገረው አስቀድሞም በቅዱሳን ነቢያት በግልጽም በምሳሌም ለእመቤታችን ሲነገር የኖረው ቃል እግዚአብሔር በእውነት እየተፈጸመ መሆኑን መንፈስ ቅዱስ አቷን ከፍቶ ፈቷን ጸፈቶ አናገራት። የአምላክ እናት የመሆኗን ነገር መሰከረች።

ለእመቤታችን ከሠራዊት ጌታ ከእግዚአብሔር የተነገረላት ቃል እጅግ የበዛ ነው። «ዘምሩ ለእግዚአብሔር ዘየንድር ውስተ ጽዮን፤ ጽዮን ለሚያድር ለእግዚአብሔር ዘምሩ» መዝሙር+፲፩ «ዛቲ ይለቲ ምዕራፍየ ለዓለም ዝዮ አንድር እስመ ኅረይክዋ፤ ይቺ የዘለሳለም ማረፊያዬ ናት መርጫታለሁና፤ በዚች አድራሲ።» መዝሙር+፲፩ ተብሎ በቅዱስ ጳውሎስ ተነግሮ የነበረ ቃል ፍጻሜውን አገኘ። እግዚአብሔር ወልድ እግዚአብሔር ቃል ጽዮን ተብሎ ትንቢት በተነገረላት በድንግል ማርያም ማገፀን አደረ። ምሥጢሩም በመንፈስ ቅዱስ ለሌላሳቤጥ ተገለጠ። ጽዮን ማለት በትርጉሙ አምባ መጠጊያ ማለት ነው። አማካኝነት ጽዮን እመቤታችንም በእማላጅነትዋ ለምእመናን አምባ መጠጊያ

በመሆን ተስፋቸው ናት። «ድንግል ትገንባለች ወንድ ልጅም ትወልዳለች ስሙንም አማኑኤል ትለዋለች።» ኢሳ.፯+፲፬ ተብሎ በኢሳይያስ የተነገረላት ቃል በእግዚአብሔር ይፈጸማልና አምላክን በድንግልና ፀንሳ ሰች አምላክንም በመንፈስ ቅዱስ ግብር ከሥጋዋ ሥጋ ከነፍሷ ነፍስ ነሥቶ በማገፀን ድንግል አደረ። ቡሩክ አምላክ በማገፀኗ አድሮ ቡርክት ትባል ዘንድ ወደደ ፈቀደ እርሱ በሰማይ በምድር ቡሩክ እንደሆነ እርሷም በሰማይ በምድር ቡርክት ሆነች፤ እሱ በሰማይ በምድር ምስጉን እንደሆነ የወደዳት የመረጣትና ያደረባት እናቱም በሰማይ በምድር ተመስገነች።

ሌላሳቤጥ እንደተናገረችው አምላክን በድንግልና ፀንሳ በድንግልና እንደምትወልድ በመልአኩ አንደበት የተነገረላትን የሚፈጸመውን የእግዚአብሔርን ቃል በፍጹም እምነት የተቀበለች እመቤት እውነትም ብዕሶት ናት። እግዚአብሔር ተናግሮ የሚያስቀር አምላክ አይደለምና፤ «እኔ እግዚአብሔር ነኝ እናገራለሁ የምናገረውም ቃል ይፈጸማል ደግሞም አይዘገይም።» በማለት አረጋግጦልናል። ሕዝ.፲፪+፳፭። በኢሳይያስም አድሮ «... ከአፌ የሚወጣ ቃል እንዲሁ ነው የምለውን ያደርጋል። የላክሁትንም ይፈጽማል ወደ እኔ በከንቱ አይመለስም።» ሲል መናገሩ ለዚሁ ነው። ኢሳ.፶፭+፲፡፡

ጠቢቡ ሰሎሞን በመጋ.፱+፲ ሳይ «ርግቤ አንዲት ናት። መደምደሚያዬም አንዲት ናት። ለወለደቻት የተመረጠች ናት ልጆችም ባዩአት ጊዜ አመስገኑአት ገግሥታትና ዕቁባትም ምስጋና ሰጡአት። ይህች ማን ናት? እንደ ማለዳ ብርሃን የምትጉበኝ እንደወረረቃ የተዋበች እንደ ፀሐይ የጠራች እንደ ኮከብም ጦር የምታስፈራ፤ «ብሎ የተናገረላት የዋሂት ርግብ እመቤታችን በሁሉ የተመሰገነች ናት። ከጌታ የተነገረላት ቃል ይፈጸማልና ስትመስገን ትናራለች። የቤተ ክርስቲያን ሊት አባ ጊዮርጊስ «ውድስት አንቲ በአፈ ክቢያት ወስብሕት በሐዋርያት» በማለት እመቤታችንን በክቢያትም በሐዋርያትም እፍ የተመሰገነች ነሽ ብሎላታል። ክቢያት ትንቢት የተናገሩለትን ሐዋርያት ወንጌል ያስተማሩለትን ሰማዕታት በሰሙ የተጋደሉለትን ጸድቃን ከግልጽ

የተለዩለትን ኪሩቤል መንበሩን የተሸከሙለትን ሱራፌል ያለ እረፍት የሚያመሰግኑትን መላእክት ለተልእኮ የሚፋጠኑለትን አምላክ በማገዝዎ ተሸክማቸዋለችና ሁሉም በአንድ ቃል ያመሰግኗታል። መላእክት እን ታችን ጸድቃን እመቤታችን ሰማዕታት እናታችን ምእመናን መመኪያ ዘውዳችን ጥንተ መድኃኒታችን ይህ ቃል። የምድረ ባለጠጎች አሕዛብ በፊቷ ይማልላሉ» መዝ.፱፬፡፪።

እኛም ከሰማይ ቅዱስ ገብርኤልን ከምድር ኤልሳቤጥን አብነት መንፈስ ቅዱስን ምስክር አድርገን «ሰብሐት ለእግዚአብሔር ማርያም ድንግል ወላዲቱ አምላክ አምላክን የወለደች ለእመቤታችን ለድንግል ማርያም ምስጋና ይገባል። እውነት ነው ምስጋና ይገባል» እያልን እናመሰ ግና ታለን። አባ ሕርያቆስ በቅዳሴው ቅዱስ ኤፍሬም በውዳሴው አባ ጊዮር ጊስ በድርሰቱ እንዳመሰገናች በአባቶች ፈንታ የተወለድንላት ልጆቿም የጌታን እናት ከማመስገን ቸል አንልም። በመዝሙራችንም ሆነ በቅዳ ሴላችን ከሰመ ሥላሴ ቀጥለን የምንዘምረው የእመቤታችንን ምስጋና ነው። እንኳን የአምላክ እናት «በክፉዎች ምክር ያልሔደ በኃጢአተ ጥቸም መንገድ ያልቆመ ሰው ምስጉን ነው። መዝ.፩፡፩። እግዚአብሔርን የማፈራ ትእዛዝንም እጅግ የማወድ ሰው ምስጉን ነው። መዝ.፩፻፲፩፡፩። በመንገዳቸው ጎጹሐን የሆኑ በእግዚአብሔርም ሕግ የሚሔዱ ምስጉኖች ናቸው። ምስክሩን የሚፈልጉ በፍጹም ልብ የሚሹት ምስጉኖች ናቸው። መዝ.፩፻፲፮፡፩። እንግዲህ እነዚህ ሁሉ የአምላክ አገልጋዮች ምስጉኖች ከሆኑ አገልጋይነትን ከአምላክ እናቅነት ጋር አስተባብራ የተገኘች እመቤታችን ቅድስት ድንግል ማርያም ምስጋናዋ ከሁሉ ከፍ ያለ ነው።

በዘመናችን የእውነት መንፈስ ከሰዎች በመለየቱ እንጂ ሁሉም በአንድ ቃል እንደ ኤልሳቤጥ በመንፈስ ተሞልተው እመቤታችንን የጌ ታችንን እናት ባመሰግኑለት ነበር። ሰው ሥጋዊ ደማዊ ሲሆን ማለ ትም ለሥጋ ምጥቱ ለዓይን አምሮቱ ሲገዛ የእግዚአብሔር መንፈስ ለዘ ለዓለሙ ይለየዋል። ዘፍ.፮፡፫።

ድንግል ማርያምን የባረከና ያሰባረከ እግዚአብሔር ነው። ከእግዚአ ብሔር የሆነ ሁሉ ደግሞ «እነሴቶች ሁሉ ተለይተሽ የተባረከሽ ነሽ።» እያለ ያመሰግናታል። ከፍጡራን ወገን ከማንም አያወዳድራትም። አባ ሕርያቆስ በቅዳሴው «ብመኑ ወበአምላላ መኑ ናስተማስለኪ በማንና በምን ምላሌ እንመስልሻለን» ያለው ወደ አይደለም። እግዚአብሔር ለዘለዓለም ማረፊያዬ ናት ያላት አማናዊት ጽዮን ድንግል ማርያም ለዘ ለዓለሙ የተባረከች መሆኗን ሁሉ ማወቅ አለበት። ይህ ዕውቀት የሚገኝ ነው በመንፈስ ቅዱስ ነው።

እመቤታችንን የሚባርኩ ሁሉ በሩካን ይሆናሉ ለዚህም የአበ ብዙ ገን የአብርሃም ሕይወት ትልቅ ትምህርት ይሆናል። «እግዚአብሔር አብራምን አለው። ከአገርህ ከዘመዶችህም ከአባትህም ቤት ተለይተህ እኔ ወደማሳይህ ምድር ውጣ ታላቅ ሕዝብም አደርግሃለሁ። እባርክሃ ለሁ ስምህንም አስብረዋለሁ። ለበረከትም ሁን የሚባርኩህንም እባርክ ለሁ። የሚረግሙህንም እረግማለሁ።» ዘፍ.፲፪፡፩። ከዚህ የምንማረው እግዚአብሔር የባረከውን ስሙንም ያከበረውን ለበረከትም ያደረገውን አብርሃምን የሚባርክ ሰው በሩክ የሚረግም ደግሞ ርጉም እንደሚሆን ነው።

እመቤታችንም አባቷ ዳዊት በመንፈስ በመዝ.፱፬፡፲ ላይ «ልጄ ሆይ ስሚ እዩ ጆሮሽንም እዘንብዩ ወገንሽንም ያባትሽንም ቤት እርሺ ንጉሥ ውበትሽን ወድዶአልና» ባለው መወረት ገና በሦስት ዓመቷ ከቤተሰቦቿ ተለይታ ለቤተ መቅደስ ተሰጥታ መላእክት እያረጋጓት ሰማያዊ ምግብ እየተመገጠች በቤተ መቅደስ አሥራ ሁለት ዓመት ኖራለች። ብሥራተ ገብርኤልን እንደሰማች የበረከተ ሥጋ ወነፍስ ማደሪያ ሆነች። እግዚአብሔር አስቀድሞ የመረጣት ምርጫና የባረካት በረከት በቅዱስ ገብርኤልና በኤልሳቤጥ ምስጋና ተገለጠ። ይፋ ሆነ። እግዚአብሔር መልእክትን ልኮ መንፈስ ቅዱስ ኤልሳቤጥን ገፋፍቶ የም ስጋናዋ በር ተከፈተ እንግዲህ ሁለቱ በገቡበት የምስጋና በር ገብቶ ከምስጋናው አዳራሽ እሷን ማመስገን ይገባል።

አብርሃምን ለበረከት ሁን «ያለ አምላክ በረከተ ሥጋ በረከተ ነፍስ እንድታስጥ ድንግል ማርያምን መረጠ በረከተ ሥጋ በረከተ ነፍስን

የምታሰቡ የጌታችን እናት ሆይ እውነትም የተባረክሽ ነሽ» እንበላት። የአብርሃምን ስም ያከበረ አምላክ የእናቱንም ስም አክብሯል። ስለዚህ በሰላም ጭምር እንማፀናለን። ስምዋን መማለጃ እናደርጋለን። «በእንተ ማርያም መሐረን ክርስቶስ ስለማርያም ብለህ ክርስቶስ ሆይ ማረን።» በእንተ ማርያም ወላጇትከ ሥረይ ኃጢአተ ሕዝብከ ስለ እናትህ ስለ ማርያም ብለህ የሕዝብህን ኃጢአት ይቅር በል» እንላለን።

«የሚባርኩህን እባርካለሁ የሚረግሙህንም እረግማለሁ» ብሎ ለአብርሃም ቃል ኪዳን የገባ አምላክ እመቤታችንን እንደ ቅዱስ ገብር ኤልና ኤልሳቤጥ የምንባርካትን ሁሉ ይባርከናል። ለእሷ ለባሕርይዋ የማይስማማ ትምህርት እያስተማርን የምንረግማትም ከሆነ ርጉማን እንሆናለን። እንግዲህ ከባርከትና ከርግማን ከሞትና ከሕይወት እንምረጥ በኢየሱስ ክርስቶስ ክርስቲያን ተብለን የተጠራን ሁሉ ምርጫችን በረከትና ሕይወት እንደሚሆን አልጠራጠርም። እንዲህ ካልሆነ ግን በስሙ እየተጠራን ገና ክርስትናው እንዳልገባን ያመለክታል። ይሄም ብቻ አይደለም እንደ ቅዱስ ገብርኤል ከእግዚአብሔር ዘንድ የተላከን አይደለንም። እንደ ኤልሳቤጥም መንፈስ ቅዱስ አሳደረብንም ማለት ነው።

ጌታን በማገፀኗ ተሸከማ ወደ ኤልሳቤጥ ቤት የገባች እናት ዛሬም የጌታን ቸርነት ይዛ ወደ ቤታችን ለመግባት ፈቃደኛ ናት። እኛ ግን በራሳችንን አንዝጋባት። ለኤልሳቤጥ የተደረገላት እንዲደረግልን ከፈለግን በራችንን ከፍት እናድርግ ለእኛም እመቤታችን ድምፅዋን ታስማናለች። በዚህን ጊዜ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ የሆነ ደስታ በውስጣችን ይላወቃል። ሕይወታችን በመንፈሳዊ ደስታ ይሞላል። በሐዘን መኮራ መት በጭንቅ መወጠር ይቀርልናል። ኤልሳቤጥ በመንፈስ ቅዱስ ተሞልታ ጌታንም እመቤታችንም እንዳመሰገነች ጌታን ከእናቱ ጋር የምናመሰግን እንሆናለን። ምናልባት አንዳንዶች እሷን ስናመሰግን የጌታን ምስጋና ወደ ጎን የተውን ሊመሰላቸው ይችላል።

ይህ ግን ትልቅ ስህተት ነው። እኛ ከፈጣሪያችን ከኢየሱስ ክርስቶስ ማንንም እናስቀድምም። መጀመሪያ ጌታን ቀጥለን እመቤታችንን እናመሰግናለን። ኤልሳቤጥ በመንፈስ ቅዱስ ጌታን አመሰግና እመቤታችንን ወይም እመቤታችንን አመሰግና ጌታን አልተወችም። እኛም

እንዲሁ ነን። እንግዲህ እግዚአብሔር የባረካትንና ያስባረካትን እመቤት ትርጓሜያቸው ባልገባቸው የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅስ እየተሰናከሉ የሚራገሙ ሁሉ ሊመለሱ ይገባቸዋል የዘለዓለም ድንግል በሆነች የጌታ እናት ላይ የማይገባ ነገር መናገር እርግጥን ነው። ይሁን እንጂ እግዚአብሔር የባረካትን ደረግም ዘንድ ለማንም ሥልጣን አልተሰጠውም። እሷ የአምላክ ዙፋን ናት በመሆኑም በአምላክ ዙፋን ላይ ሰውን ለማስቀመጥ የሚጥሩ ርጉማን ዛሬም ስላሉ «ከሴቶች ሁሉ ተለይተሽ አንቺ የተባረክሽ ነሽ።» ወደሚለው ዘለዓለማዊ ቃል ሊመለሱ ይገባቸዋል።

በለዓም እግዚአብሔር የባረከውን ሕዝብ ለመርገም በባላቅ ጥሪ ሲጓዝ የእግዚአብሔር መልአክ ተቃወመው። እንዲያውም በሰው አንደበት የገሰፀችህ አህያህ ሦስት ጊዜ ከፊቴ ፈቀቅ ባትል ጥር አሁን አንተን በገደልኩህ ነበር አለው። በመጨረሻም የምናገርህን ቃል ብቻ ትናገራለህ ሲል አስጠነቀቀው። በለዓምም ከባላቅ ጋር ከተገናኘ በኋላ «ባላቅና ያዕቆብን ርገምልኝ። ና እሥራኤልን ተጣላልኝ ብሎ ጠራኝ። እኔ ግን እግዚአብሔር ያልረገመውን እንዴት እረግማለሁ? እግዚአብሔርን ያልተጣላውን እንዴት እጣላለሁ» ብሎ ተናገረ ባላቅ በለዓምን «ያደረግህብኝ ምንድር ነው? ጠጣቶቼን ትረገምልኝ ዘንድ ጠራሁህ። እነሆም ፈጽመህ ባረክሃቸው አለው። እርሱም መልሶ በውኑ እግዚአብሔር በአፌ ያደረገውን እናገር ዘንድ አልጠነቀቅምን አለው። «ዳግ መኛም» እነሆ ለመባረክ ትእዛዝን ተቀብያለሁ። እርሱ ባርኮአል። እመልሰውም ዘንድ አልችልም» አለ። ባላቅም በለዓምን «ከቶ አትርገማቸው ከቶም አትባርካቸው።» አለው። በለዓምም መልሶ ባላቅን «እግዚአብሔር የተናገረውን ሁሉ አደርጋለሁ ብዬ አልተናገርሁምን?» አለው ሦስተኛም «ያዕቆብ ሆይ ድንኳኖችህ እሥራኤል ሆይ ማደሪያዎችህ ምንኛ ያምራሉ... የሚመርቅህ ሁሉ የተመረቀ ይሁን። የሚረግምህም ሁሉ የተረገመ ይሁን።» በማለቱ ባላቅ ተበላጪ በለዓምም ባላቅን «በቤትህ የሞላው ብርና ወርቅ ቢሰጠኝ መልካሙን ወይም ከቶውን ከልቤ ለማድረግ የእግዚአብሔርን ቃል እተላለፍ ዘንድ አይቻለኝም

እግዚአብሔር የተናገረውን እርሱን እናገራለሁ። ብዬ ለላክሃቸው መልእክተኞችህ አልተናገርኳቸውምን?» አለው። በመጨረሻም «አየዋ ለሁ አሁን ግን አይደለም እመለከተዋለሁ በቅርብ ግን አይደለም። ከያዕቆብ ኮከብ ይወጣል» ሲል ትንቢት ተናገረ። ዙኑ ፳፪-፳፫-፳፬።

ከላይ የተጠቀሰውን ታሪክ ምሳሌ ብናደርግ የሚያስተምረን መሠረታዊ ትምህርት አለ ይኸውም ትናንትም ሆነ ዛሬ በዘመናችን ብዙ ባላቆች እንዳሉ ነው። ባላቅ ምንም እንኳን የእግዚአብሔርን ስም ቢራገም እግዚአብሔር የባረከውን ሕዝብ ለመርገምና ለማስረገም ሲጣደፍ ተገኝቷል። ሆኖም አልተሳካለትም። በለዓምም እግዚአብሔር ያልረገመውን እንዴት እረግማለሁ? ያልተጣለውን እንዴት እጣላለሁ ሲል ተጠንቅቆ እግዚአብሔር በአፋ ያኖረለትን የበረከት ቃል ተናገረ እሥራኤልን ባረከ።

እንግዲህ የዛሬ ባላቆች ከዚህ መማር አለባቸው። እግዚአብሔር የባረካትን ድንግል ማርያምን መርገም የወደዳትን መጣላት አይቻልም። በለዓም እሥራኤልን ለመባረክ ከባራከው ከእግዚአብሔር ትእዛዝ እንደ ተቀበለ ቅዱስ ገብርኤል እና ኤልሳቤጥም እግዚአብሔር ቢያዝዛቸው ቃሉንም በአንደበታቸው ቢያኖርላቸው ነው በአንድ ቃል ድንግል ማርያምን ያመሰገኑት። በለዓም ቡራኬውን ወደ መርገም መለወጥ አይቻልም እንዳለ እኛም እግዚአብሔር ለዚህ መርግታልና ፍቅሯን በጥላቻ የአምላክ እናትነቷን ወደ ሰው እናትነት መለወጥ አይቻለንም። የሰዎች እምነት መለወጥ የዘለዓለም ድንግል እና የአምላክ ብቻ እናት የሆነችውን የድንግል ማርያምን ማንነት አይለውጠውም።

በለዓም ለሦስተኛ ጊዜ በሞግብ ሜዳ የሰፈረውን ሕዝብ አሻግሮ እያየ የተናገረው፤ «ያዕቆብ ሆይ ድንኳኖችህ እሥራኤል ሆይ ማደሪያዎችህ ምንኛ ያምራሉ። ... የሚመርቅህ ሁሉ የተመረቀ ይሁን የሚረግምህ ሁሉ የተረገመ ይሁን።» የሚል ነበረ። ድንቅ ቃል ነው። በዚህም ምሳሌ ቅዱስ ገብርኤልንና ኤልሳቤጥን ተከትለን የያዕቆብ አምላክ ሆይ ድንኳንህ የእሥራኤል ጌታ ሆይ ድንኳንህ የእሥራኤል ጌታ ሆይ ማደሪያህ ድንግል ማርያም ምንኛ ያማረች የተባረከች ናት እንላለን።

እግዚአብሔር ለአብርሃም አባ ጊዮርጊስ በሰዓታት ድርሰቱ ለእመቤታችን በለዓለም በእግዚአብሔር ቃል ለእሥራኤል እንደተናገሩት፤ እኛም ድንግል ማርያም ሆይ የሚመርቅሽ የተመረቀ የሚረግምሽ ደግሞ የተረገመ ይሁን እንላለን። መራገማችን ወይም መፍረዳችን አይደለም። የሚፈርደው ዘለዓለማዊ ቃሉ ነው። መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ «የሚጥለኝ ቃሌንም የማይቀበለው እርሱ የሚፈርድበት አለው። እኔ የተናገረሁት ቃል እርሱ በመጨረሻው ቀን ይፈርድበታል።» ማለቱ ለዚህ ነው። ዮሐ.፲፪+፱።

በለዓም በመጨረሻ «ከያዕቆብ ኮከብ ይወጣል።» እንዳለ ከያዕቆብ ወገን ከምትሆን ከድንግል ማርያም ሳይከፍት ገብቶ ሳይከፍት ይወጣ ዘንድ ኮከብ የተባለ ኢየሱስ ክርስቶስ ጊዜውን ሲደርስ በማገፀን ድንግል አደረ። በኤልሳቤጥ አንደበት ቡራክ ተባለ። እናቱም ቡርክት ተባለች። እም የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ እናት ድንግል ማርያም ሆይ የተባረክሽ ነሽ የማገፀንሽም ፍሬ ኢየሱስ ክርስቶስ የተባረከ ነው። እመቤታችን ሆይ ሥጋውን ደሙን ተቀብለን የዘለዓለም ሕይወት እንድናገኝ የልጅሽ ቸርነት የአንቺ አማሳጅነት አይለዩን። አሜን።

«ጸሎትህ ተሰምቶልሃል» ሉቃ.፩፡፲፫

በዲ/ን ተክለወልድ

ሰው በእግዚአብሔር መልክና ምሳሌ ለእግዚአብሔር ስለተፈጠረ ከእግዚአብሔር ጋር ለመገናኘት ይፈልጋል። መገናኛውም ጸሎት ስለሆነ ይጸልያል። ቀደምት አበው /የቀደሙ አባቶች/ ጸሎት በሰቀለ ጎሊና በአንቃዕድም ልቡና በሰፊሃ እድ ከእግዚአብሔር ጋር መነጋገር እንደሆነ ነግረውናል። ጸሎት ከእግዚአብሔር ጋር ያለን የመገናኛ ምልክትና ማጽኛ ነው። ጸሎት ኅብረትን ምስጋናን ስግደትን ንስሐን ልመናን ምልጃን ያጠቃልላል። ሰዎች በልዩ ልዩ አቋቋም ቦታና ጊዜ ሊጸልዩ ይችላሉ። ዋናው ነገር ግን የልብ መሰበር ነው። ነቢዩ ጻዊት እንዳለ «የተሰበረውንና የተዋረደውን ልብ እግዚአብሔር አይንቅም» መዝ.፱፡፲፯ ቃሉም ትሕትናን ገንዘብ ማድረግ እንዲገባ ያስተምረናል።

በሕይወቱ ውስጥ ጉድለት ያለበት ሰው ሁሉ የጨለመው እንዲበራለት የጠመመው እንዲቃናለት የጠወለገው እንዲለመልምለት የተዘጋው እንዲከፈትለት የዘራው እንዲበቅልለት የተተከለው እንዲጸድቅለት የተወለደው እንዲያድግለት የተበተነው እንዲሰበሰብለት የተሰበሰበውም እንዲባረክለት ልመናውን በጸሎት ለእግዚአብሔር ያቀርባል። እግዚአብሔርም የልጆቹን ጸሎት በደስታ ይሰማልና ጸሎት ብዙ ኃይል አለው። ልጁጥ.፫፡፲፪፣ ያዕ.፩፡፲፮ ጸሎቱ የተሰማለት ሰው ፈጥኖ ከሐዘን ይጽናናል። ከጭንቀቱ ይረጋጋል። ከትካሄ ያወጣል ከድካሙ ይበረታል።

በትእዛዙና ሕግጋቱ ሲመዘን ያለነቀፋ የሄደና በእግዚአብሔር ፊት ጻድቅ የነበረ ካህን ዘካርያስ በአዲስ ኪዳን ዋዜማ እንደ ካህናት ሥርዓት ወደ ቤተ መቅደስ ገብቶ ጽኑሐውን ይዞ በሚያጥንበት ጊዜ ከሐዘኑ መሠዊያ በስተቀኝ መልአኩን በማየቱ ደነገጠ፣ ፍርሃትም ወደቀበት። ሉቃ.፩፡፲፩-፲፫ ተፈጥሮአቸው ከማይጠፋ አላትና ነፋስ የሆኑ ትዱላን መላእክት ኃይላቸው ታላቅ ስለሆነ የሚያስፈራና የሚያስደንግጥ ግርማ አላቸው። መዝ.፲፪፡፳፣ ፲፫፡፬። እንኳን ሰው ምድር በፊታ

ቸው ትንቀጠቀጣለች። እጅግም የሚያስፈራ ናቸው። መልካቸው እንደ መብራት ልብላቸውም እንደ በረዶ ነጭ ነውና። ማቴ.፳፰፡፪።

በዚህ ሁኔታ ለዘካርያስ የተገለጠው መልአክ «ዘካርያስ ሆይ ጸሎትህ ተሰምቶልሃልና አትፍራ» ብሎ ካረጋጋው በኋላ ሚስቱ ኤልሳቤጥ ወንድ ልጅ እንደምትወልድ ስሙም ዮሐንስ እንደሚባል ለዘካርያስም ተድላና ደስታ እንደሚሆንለት በመወለዱም ብዙዎቹ ደስ እንደሚላቸው በጌታ ፊት ታላቅ እንደሚሆን የወይን ጠጅና የሚያስከር መጠጥ እንደማይጠጣ በእናቱም ማኅፀን ሳለ በመንፈስ ቅዱስ እንደሚቃኝ ከእስራኤልም ልጆች ብዙዎቹን ወደ አምላካቸው እንደሚመልስ የተዘጋጁትን ሕዝብ ለጌታ እንደሚያስናዳ የአባቶችን ልብ ወደ ልጆች የማይታዘዙትንም ወደ ጻድቃን ጥበብ ይመልስ ዘንድ በኤልያስ መንፈስና ኃይል በፊቱ እንደሚሔድ ለዘካርያስ በግርዝር ነገረው። ይህ ሁሉ ሲሆን በሶጣኑ መሥዋዕት ጊዜ በውጭ ይጸልዩ የነበሩት ሕዝብ በዘካርያስ መዘግየት ከመደነቅ በቀር ምንም አላወቁም። ዘካርያስ «እኔ ሽማግሌ ነኝ ሚስቴም በዕድሜዋ አርጅታለችና ይህን በምን ዐውቃለሁ» በማለቱ መልአኩ መልሶ «እኔ በእግዚአብሔር ፊት የምቆመው ገብርኤል ነኝ እንድናገርህም ይዘችንም የምሥራች እንድሰክልህ ተልኬ ነበር። እነሆም በጊዜው የሚፈጸመውን ቃሌን ስላላመንዝ ዲዳ ትሆናለህ መናገርም አትችልም» ስለአለው ወዲያው ዲዳ ሆነ። ከመቅደስም በወጣ ጊዜ ልመናገር ባለመቻሉ ሕዝቡ ራእይ እንዳዩ አስተዋለ። እግዚአብሔር ለወዳጆቹ በራእይ ይገለጣልና በሕልምም ያነጋግራቸዋልና። ዘካርያስ.፲፪፡፮። ሉቃ.፩፡፳፡፳፫።

በብሉይ ኪዳን ታሪክ ነቢዩ ዳንኤል በሁባል ወንዝ መካከል ቅዱስ ገብርኤልን ጤግሮስ በተባለው ቦታላቁ ወንዝ አጠገብ በፍታ የለበሰውንም ጥሩም የአፈዝን ወርቅ በወገቡ የታጠቀውን አካሉም እንደ ብርሌ፥ ፊቱም እንደ መብረቅ እግሮቹም እንደ ጋለ ናስ የሚመስለውን የቃሉም ድምፅ እንደ ብዙ ሕዝብ ድምፅ የነበረውን መልአክ ባየ ጊዜ እንደ ፈራ እንደተንቀጠቀጠ፥ እንደ ደነገጠ እና እንደሰገደ የዘካርያስም ፍርሃትና ድንጋጤ ከዚህ አንጻር ነበር። በዚህም አባቶቹን ነቢያትን መስሎ ተገኝቷል። ዳን.፳፡፲፮፣ ፲፡፳። አባቱን የማይመስል ልጅ ግን

ዲቃላ ነው። ዘጸግ.፳፫፡፪። ዕብ.፲፪፡፳። ዲቃላ ያይደለ የሕግ ልጅ ዘካርያስ መላእክትን ማክበር እንደ አባቶቹ ገንዘብ አደረገ።

ነቢዩ ዳንኤል በማታ መሥዋዕት ጊዜ ስለራሱና ስለሕዝቡ ኃጢአት በእግዚአብሔር ፊት ሲጸልይና ሲናዘዝ ጸሎቱ ስለተሰማለት መሥዋዕቱ ስለመረጠለት ቅዱስ ገብርኤል እየበረረ መጥቶ ዳስሰው፡ አስተማረው፡ ተናገረው። በአዲስ ኪዳን መግቢያ በር ላይ የነበረውም ጻድቅ ካህን ዘካርያስ ወደ ቤተ መቅደስ ገብቶ ስለራሱም ሆነ ስለሕዝቡ ሲጸልይና መሥዋዕተ ዕጣን ሲያሳርግ መልአኩ ተገልጦ አነጋገረው። ዳን.፱፡፭። ሉቃ.፩፡፲፫። ዕጣን ጸሎትን የሚያሠምር የመግዛ መሥዋዕት ነውና። ራእ.፰፡፫፡፱።

ሥጋንና እንጀራን ከመብላት የወይን ጠጅን ከመጠጣትና ዘይትም ከመቀባት ተከልክሎ ሰውነቱን በጸምና በጸሎት በእግዚአብሔር ፊት አዋርዶ ለነበረው ነቢይ ለዳንኤል መልአክ እግዚአብሔር ተገልጦ የተወደደህ ሰው ዳንኤል ሆይ አትፍራ ልብህ ያስተውል ዘንድ ሰውነትህም በአምላክህ ፊት ይዋረድ ዘንድ ካደረግህበት ከመጀመሪያው ቀን ጀምሮ ቃልህ ተሰምቶአል። እኔም ስለቃልህ መጥቻለሁ በማለት ፍርሃትን አርቆ እንዳበሰረው ለዘካርያስም «ዘካርያስ ሆይ ጸሎትህ ተሰምቶልሃልና አትፍራ» ብሎ ጸሎቱ ቅድመ እግዚአብሔር መድረሱን ነገረው። ዳን.፲፡፲፪። ሉቃ.፩፡፲፫ በዘመነ ሐዋርይት ለቆርኔሌዎስ «ጸሎትህና ምጽዋትህ በእግዚአብሔር ፊት ለመታሰቢያ እንዲሆን ዐረገ» ተብሎ በመልአክ ቃል እንደተነገረው ማለት ነው። የሐዋ.፲፡፱።

ባለጠገኑ ጥበቡና ዕውቀቱ ፍርዱ የማይመረመር ለመንገዱም ፍለጋ የሌለው እግዚአብሔር ለሣራ ካረጀች ካፈጀች በኋላ ይስሐቅን፡ ለመካኒቱ የማኑሄ ሚስት በብሥራተ መልአክ ኃያሉ ለምሥገን፡ በልጅ ዕጦት ብስጭት ከስታ ጠቁራ ከመብል ከመጠጥም ተከልክላ ለነበረች ለሕልቃና ሚስት ለሐና ነቢዩ ሳሙኤልን እንደሰጠ ለዘካርያስና ለኤልሳቤጥም የሆድ ፍሬ ዋጋ ሊከፍላቸው የልጅ ስጦታ ሊሰጣቸው ፈቀደ። ዘፍጥ.፲፰፡፲፩ መላ.፲፫፡፪። ፩ሳሙ.፩፡፲፱ ሮሜ.፲፩፡፴፫። ነቢዩ ዳዊት እንዳለው «እነሆ ልጆች የእግዚአብሔር ስጦታ ናቸው የማገፍንም ፍሬ ዋጋ ናቸው» መዝ.፩፻፳፮፡፫። ዘፍጥ.፴፡፪።

ዘካርያስ ሕገ እግዚአብሔርን አክብሮ የመቅደስን አገልግሎት አጽንቶ እምነትን ከምግባር አዋሕዶ በመገኘቱ በፍሬ ምግባር ላይ ፍሬ ማገፍን እንደሚጨመርለት የሚገልጠውን ቃል ሰማ፤ ይህም በጸጋ ላይ ጸጋ በበረከት ላይ በረከት መሆኑ ነው። በብሉይ ኪዳን ልጅ አለመውለድ ልዩ ትርጉም ነበረውና የዘካርያስም ጎዘኑ ይኸው ነበረ። ይሁን እንጂ መልአኩ፡ «ሚስትህ ኤልሳቤጥም ወንድ ልጅ ትወልድልሃለች። ስሙንም ዮሐንስ ትለዋለህ ደስታና ተድላም ይሆንልሃል» አለው። የያዕቆብ ሚስት ልያ ለባልዋ ደጋግማ ወንዶች ልጆች በመውለድዋ «ደስታ ሆነልኝ ቤቶች ያመሰግኑኛልና» ብላለች። ዘፍ.፴፡፲፫ ፩ቆሮ.፲፩፡፫።

የይስሐቅ መወለድ የአብርሃምና የሣራ፡ የሶምሶን መወለድ የማኑሄና የሚስቱ፡ የሳሙኤል መወለድ የሕልቃናና የሐና ደስታ ነበረ። የዮሐንስ ግን ልዩ ነው። ምክንያቱም ደስታው በወላጆቹ ብቻ የሚወሰን ሳይሆን ለብዙዎች ሰዎች ጭምር እንደሚሆን መነገሩ ነው። ከመን ፊስ ቅዱስ ፍሬያት እንዱ ደስታ በመሆኑ ዮሐንስን ደስታ ነው ለማለት ይቻላል። ዝካርያስና ኤልሳቤጥ ፍሬ ደስታ ዮሐንስን እንዲያፈሩ እግዚአብሔር የተከላቸው ዛፎች ናቸው «መልካም ዛፍ መልካም ፍሬ ያፈራልና» ማቴ.፮፡፲፯ መልካም ዛፍ የደጋግ ሰዎች ቅጠል የሃይማኖታቸው ፍሬ የምግባራቸው ምሳሌ ነው።

የዘካርያስና የብዙዎች ሰዎች ተድላና ደስታ የሚሆን ዮሐንስ ወደፊት ጌታን በማጥመቅ መጥምቀ መለኮት በመሰኘት ታላቅነቱ የሚገለጥ ነውና «በጌታ ፊት ታላቅ ይሆናልና» ተባለ። ይህ ታላቅነት የሚገኘው ራሱን በሰውና በፈጣሪ ፊት በትሕትና በማሳክስ ነው። ማቴ.፩፡፳፮፤ ፩፫፡፲፪ ሉቃ.፳፪፡፳፮። ያዕ.፩፡፱፤ ፱፡፲። ምላ.፳፱፡፩፫። ከማገፍን ጀምሮ ለእግዚአብሔር የተለየ በመሆኑ የወይን ጠጅና የሚያስክር መጠጥ እንደማይጠጣ ተነገረለት። ይህ ምልክት በእሥራኤል ዘንድ ልማድ ነበረ። «ሰው ወይም ቤት ለእግዚአብሔር ራሱን የተለየ ያደርግ ዘንድ የናዝራዊነት ስዕለት ቢላል ከወይን ጠጅና ከሚያስክር መጠጥ ራሱን የተለየ ያደርግ» ይላል። ዘኁ.፮፡፪። ለምሳሌ ከእናቱ ማገፍን ጀምሮ

ለእግዚአብሔር የተለየ ናዝቃዊ እንደሚሆን ተነግሮለት ነበር። መሳ.፲፫፡፭።
ዋናው ነገር ለእግልግሎት የተመረጠና የተለየ ሰው መሞላት ያለበት
በእግዚአብሔር መንፈስ እንጂ በወይን ጠጅ አይደለም። ሉቃ.፳፩፡፴፬።
ሮሜ.፲፫፡፲፫ ኤፌ.፭፡፲፰

ነቢዩ ዳዊትን በእናቱ ማጎሽን ሳለ ሰውሮ ግሩምና ድንቅ ሆኖ እንደፈጠር ያደረገ፤ ነቢዩ ኢርምያስንም ገና በማጎሽን ሳይፈጥረው ያወቀው በማጎሽንም ሳለ የቀደሰው አምላክ የሐንሰም በእናቱ ማጎሽን እያለ በመንፈስ ቅዱስ እንዲሞላ እንዲቀደስም ፈቃዱ ሆነ። መዝ.፩፡፱፭-፲፫ ኤር.፩፡፭። ሉቃ.፩፡፲፭። እግዚአብሔር የልጁን መልክ እንዲመስሉ አስቀድሞ ከወሰነላቸው፣ ከጠራቸው፣ ከጸደቃቸውና ካከበራቸው መካከል ታላቁ የሐንሰ መጥምቀ መለኮት ነው። ሮሜ.፰፡፳፱። ጌታም በወንጌል «ከሴቶች ከተወለዱት መካከል ከመጥምቁ የሐንሰ የሚበልጥ የለም» ማለቱ ለዚሁ ነው። ማቴ.፲፩፡፲፩

የሐንሰ በድንቅርና ጨለማ ያሉትን ወደ ሰውቀት ብርሃን ክርስቶስ እንዲመራ፣ በኃጢአት ያሉትን በንስሐ ወደ ጽድቅ እንዲመልስ፣ በአምልኮተ ጣዖት የተመመዱትን ፈትቶ ወደ አምልኮተ እግዚአብሔር እንዲያመጣ የተመረጠ ነውና «ከእሥራኤል ልጆች ብዙዎችን ወደ ጌታ አምላካቸው ይመልሳል» ተባለ። እሥራኤል አብዛኞቹ በኃጢአትና በበደል ምክንያት ከጌታ ተለይተው ነበርና ነው። በደል ከእግዚአብሔር ይለያል ኃጢአትም ከእግዚአብሔር ቸርነት ያርቃል። ይህም ምሕረቱ፣ ቸርነቱ፣ በረከቱ፣ ረድኤቱ፣ ርገራኒውና ይቅር ባይነቱ ይሰውራል፣ ይርቃል ማለት ነው። ኢሳ.፶፱፡፪።

በነቢዩ በኢሳይያስ እንደተነገረ ቃለ ዓዋዲ የሐንሰ ለጽድቅ ምድረ በዳ እና በረሃ የሆነውን የሰው ልቡና ጠርጉ አስተካክሎ ምቹ ጉዳና/ፍኖተ እግዚአብሔር/ እንዲሆን የሚያመቻች፣ በኃጢአት ተሸርሽሮ ሸለቆ፣ በትዕቢት አብጦ ተራራ፣ በክፋት ጸንቶ ጠማማ የሆነውን ልብ የተስተካከለ ትሁትና ቀና አድርጎ መሢሕ ክርስቶስን እንዲቀበል የሚያስናዳ፣ ነቢዩ ሚልክያስም እንደተናገረ በድንገት ወደ መቅደሱ ለሚመጣ ጌታ መንገድን በፊቱ የሚያስተካክል በመሆኑ የተዘጋጁ

ትን ሕዝብ ለጌታ እንደሚያስናዳ ተነገረለት። መንገድ ጠራጊ መባሉም ለዚህ ነው። ኢሳ.፱፡፫። ሚል.፫፡፩። ሉቃ.፩፡፲፯

ጌታ በወንጌል ወደ መንግሥተ ሰማያት እንድትገቡ ታላቅም እንድትሆኑ ተመለሱ እንደ ሕፃናትም ሆናችሁ ራሳችሁን አዋርዱ ባለው መንገድ የሐንሰ መንግሥተ ሰማያት ወንጌል ቀርባለችና ንስሐ ግብ ብሎ የሚሰብክ፣ ብዙዎች በትሕትና ተዋርደው ለክፋት ነገር ሕፃናት እንዲሆኑ የሚመክር፣ እግዚአብሔርን የመፍራት ጥበብ የጉደላቸውን መንግሥቱንና ጽድቁን ወደ መፈለግ ጥበብ የሚመልስ፣ ከኃጢአት አዋቂነት ወደአለማወቅ ሕፃንነት የሚለውጥ በመሆኑ የአባቶችን ልብ ወደ ልጆች የማይታዘዙትንም ወደ ጸድቃን ጥበብ ይመልሳል ተባለ። የጸድቃን ጥበባቸው መሠረቱ እግዚአብሔርን ማፍራት ነው። ምሳ.፩፡፮። ማቴ.፫፡፩። ማቴ.፲፰፡፫። ጴቶሮ.፲፩፡፩። ፍርሃት ሲባልም መጋቢነቱን፣ ፈጣሪነቱን፣ ጌትነቱን፣ ኃያልነቱን ዐውቆ በመንግሥቱ ሽረት በባህርዩ ሞት የሌለበት ጸድቅ ፈራጅ መሆኑን ማመን ነው።

ግራ፦ «ካረጀሁ በኋላ በውኑ ፍትወት ይሆንልኛልን? ጌታዬም ፈጽሞ ሽምግሎአል» እንዳለች ዘካርያስም እኔ ሽማግሌ ነኝ፣ ሚስቴም በዕድሜዋ አርጅታለችና ይህን በምን አውቃለሁ? በማለቱ በእግዚአብሔር ፊት የሚቆመው መልአክ ቅዱስ ገብርኤል ይህ ቃሉ እስኪፈጽም ድረስ ዲዳ ትሆናለህ አለው። ሆኖም ዘካርያስን ተገመ። «አባት የሚወደውን ልጅ እንደሚገሥፅ እግዚአብሔርም የወደደውን ይገሥዋልና።» ዘፍ.፲፰፡፲፪ ምሳ.፫፡፲፩ ሉቃ.፩፡፲፰ ተግሣጹ በዘካርያስ ልብ የተከሰተው ጥርጥር እንዲወገድ ነው። ሕዝቡ ለከበረ አባታችን ራእይ ተገልጦለት ነው አሉ እንጂ እንደ ደካሞቹ በኃጢአቱ ምክንያት ይሆን? ብለው አልተጠራጠሩም። ለመፍረድም አልቸኩሉም። እርሱም የአገልግሎቱ ወራት እስኪፈጸም ድረስ ከቤተ መቅደስ አልተለየም።

እንግዲህ ከዚህ የምንማረው ምንድነው? እኛስ ጸሎታችን እንዲሰማልን ምን እናድርግ? ከሐዘን ይልቅ ደስታን፣ ከጦርነት ይልቅ ሰላምን፣ ከመርዶ ይልቅ የምሥራችን የምንሰማው ምን ስንሆን ነው?

ከሥር ጀምሮ ታሪኩን እንደተመለከትነው የሚያስፈልገው ነገር ዘካርያ ስንና ኢልሳቤጥን ሆኖ መገኘት ነው። ይኸውም በጌታ ሕግጋትና ትእዛዛት መኖር፤ ከጌታ ቤተመቅደስ አለመለየት፤ ከዕጣኑ መሥዋዕት አለመራቅ ነው። ዕጣኑ የዘላለም መሥዋዕት ኢየሱስ ክርስቶስ ነውና ከቅዱስ ቁርባን አለመለየትን ያመለክታል። ዘካርያስ በቤተ መቅደስ ቢዘገይም ሕዝቡ በትዕግሥት እንደጠበቁት ቅዱሴው ቢረዝምም ካህናቱ ከመቅደስ ወጥተው እስኪያቆርቡን በትዕግሥት መጠባበቅ አለብን። እነዘካርያስ ተስፋ ሳይቆርጡ እግዚአብሔርን ተስፋ በማድረግ የሚፈልጉትን ለማግኘት እስኪያረጁ ድረስ እንደጸለዩ እኛም እስከመጨረሻው ተስፋ ሳንቆርጥ እንጸልይ። ስንጸልይም በአጭሩ አራት ነገሮችን እናስተውል።

፩. መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በማቴ.፳፩-፳፪ «አምናችሁም በጸሎት የምትለምኑትን ሁሉ ትቀበላላችሁ» ባለው መሠረት ያደርጠዋል። ይህንን ወይስ አያደርግልኝ ይሆን? እያልን ሳንጠራጠር በእምነት እንጸልይ። ሐዋርያው ቅዱስ ያዕቆብ «ከእናንተ ግን ማንም ጥበብ ቢጉድለው ሳይነቅፍ በልግስና ለሁሉ የሚሰጠውን እግዚአብሔርን ይለምን። ነገር ግን በምንም ሳይጠራጠር በእምነት ይለምን። የሚጠራጠር ሰው በነፋስ የተገፋና የተነቃነቀ የባሕር ማዕበል ይመስላልና። ሁለት አባብ ላለው በመንገዱም ሁሉ ለሚወላውል ለዚያ ሰው ከጌታ ዘንድ አንዳች የሚያገኝ አይምሰለው» በማለት አስተምሮናል። ያዕ.፩+፭። የጥርጥር ማዕበል በልባችን ውስጥ የተነሣ እንደሆነ ኑሮአችን ሁሉ ማለት ሥጋዊውም ሆነ መንፈሳዊው በሁከት የተሞላ ይሆናል። የምንሻውንም አናገኝም። ይህ እንዳይሆን ነው የእምነት ጸሎት የሚያስፈልገው። እንዲያውም እግዚአብሔር የነገሩትን የማይረሳ የለመኑትን የማይነሳ አምላክ ነውና «የጸለያችሁትንና የለመናችሁትንም ሁሉ እንዳገኛችሁት እመኑ ይሆንላችሁማል» ትዕግሥቱ ካለ መቼም ይሁን መቼ አያስቀርባችሁም ማለት ነው። ማር.፲፩+፳፫።

፪. የምንለምነውን እንወቅ። የዘብዴዎስ ልጆች እናት ሳታውቀው ለልጆቿ መከራና ሞት እንደለመነች ጌታም «የምትለምኑትን አታውቁም»

እንዳላት እኛም አለማመኑን አጥተንበት ጌታ ጨክነብኝ በንል እንዳንገኝ ምን እንደምንለምንና ለምን እንደምንለምን ማወቅ አለብን። የሚቀረውን ርስት ምድራዊ ሳይሆን ርስት ዘላለማዊ መንግሥቱን፤ የሚጠፋ ሀብትን ሳይሆን የማይጠፋ ሀብተ መንፈስ ቅዱስን፤ ሥጋዊ መብልን መጠጥን ሳይሆን መንፈሳዊውን ሥጋ ወደሙን እንለምን ይሰጠናል። «ነገር ግን አስቀድማችሁ የእግዚአብሔርን መንግሥት ጽድቁንም ፈልጉ፤ ሌላው ሁሉ ይጨመርላችኋል» ተብሎናልና። ማቴ.፶፮+፴፫። መንግሥቱን ሲል ሃይማኖትን ጽድቁን ሲል ምግባርን ነው።

«የሰው ሕይወት በገንዘብ ብዛት አይደለምና ተጠንቀቁ ከመጉም ጀትም ሁሉ ተጠበቁ» መባሉ ለዚህ ነው። ሉቃ.፲፪+፲፫

፫. እንደ ፈቃዱ እንጸልይ። ሐዋርያው ዮሐንስ፤ «በእርሱ ዘንድ ያለን ድፋረት ይህ ነው። እንደፈቃዱ አንዳች ብንለምን ይሰማናል የምንጠለምነውንም ሁሉ እንዲሰማልን ብናውቅ ከእርሱ የለመንነውን ልመና እንደተቀበልን እናውቃለን» ባለው መሠረት የእርሱ ፈቃድ መንፈሳዊውን ነገር እንድንለምነው ነው። ሸዮሐ.፭+፲፬ የሚቼን ሞት አይፈቅድምና ከዘላለም ሞት አድነን ብለን እንለምነው። ሕዝ.፲፰+፴፪ ለዚህም ከኃጢአት መመለስ በደልን ማራቅ ተገቢ ነው።

፬. በጸሎታችን ኃጢአታችንን እንናዘዝ «ቂም ይዞ ጸሎት ሳል ይዞ ስርቆት» አይሆንምና አስቀድመን በሕይወታችን ውስጥ ያቁምነውን ኃጢአት በንስሐ ማስወገድ ይገባናል። በተቋረጠ መስመር ስልክ መደወልና በኃጢአት ሆኖ መጸለይ እንድ ነው። ነቢዩ ኢሳይያስ፤ «የእግዚአብሔር እጅ ከማዳን አጣጠረችም። ጆሮውም ከመስማት አልደነቆረችም። ነገር ግን በደላችሁ በእናንተና በአምላካችሁ መካከል ለይታለች። እንዳይሰማም ኃጢአታችሁ ፊቱን ከእናንተ ሰውሮታል» ብሎናል። ኢሳ.፶፱+፩። ስለዚህ ራስህን ለካህን አሳይ ባለው መንገድ ኃጢአታችንን ተናዝዞን በንስሐ ታጥበንና ነጽተን እንጸልይ። አበው «ልብስ ሲያድፍ በውሃ፤ ሰውነት ሲያድፍ በንስሐ ይነጻል» ይላሉ።

ያን ጊዜ በምድር የታሰረው በሰማይ የታሰረ ይሆናል። ካህናቱ ይቅር ሲሉን በእርሱ ዘንድም ይቅር እንባላለን። ማቴ.፰+፩። ማቴ.፲፮+፲፱፤

ማቴ. ፲፭፡፲፰ ዮሐ. ፳፡፳፫። ከሁሉም አስቀድመን ግን የሰማዩ አባታችን ይቅር ይለን ዘንድ የበደሉንን ሁሉ ከልብ ይቅር ማለት አለብን። ማር. ፲፩፡፳፮። «ሊበድሉ ማሩኝታ ሊበደሉ ይቅርታ የክርስቲያንነት ምልክት ነውና።»

መቼም ሁላችንም በዚህ የምንመራ ከዘንድ ጸሎታችን ተሰምቶ ከማንኛውም የተባረከ ልጅ ከሚጸዳ የተባረከ ፍሬ እናገኛለን። የሰማዩ አባታችን እንኳን ለምነው ሳንለምነው የሚያስፈልገንን የሚያውቅ ነው። ማቴ. ፩፡፭፡፭ በኤርምያስ አድር፦ «ለእናንተ የማስባትን አሳብ እኔ ዐውቃለሁ ፍጻሜና ተስፋ እሰጣችሁ ዘንድ የሰላም አሳብ ነው እንጂ የከፋ ነገር አይደለም። እናንተም ትጠሩኛላችሁ። ሄዳችሁም ወደ እኔ ትጸልያላችሁ። እኔም እሰማችኋለሁ። እናንተ ትሹኛላችሁ በፍጹም ልባችሁ ከሻችሁኝ ታገኙኛላችሁ ከእናንተም እግዚአብሔር አነጋግሮታል። ዘፍ. ፲፭፡፩-፭፡፩። ስሙ በተለወጠለትና አብርሃም በተባለ ጊዜ ከእግዚአብሔር ተነጋግሯል። ዘፍ. ፲፭፡፩። በመምሬ የአድባር ዛፍ ሥር እንግዶችን ለመቀበል በመጠበቅ ሳይ እያለ አንድነቱን ሦስትነቱን በገለጠለት ጊዜ እግዚአብሔር አነጋገረው። ዘፍ. ፲፭፡፩-፪። ሣራ ልጅ እንደም ትወልድ ተስፋ በተሰጣት ጊዜ እግዚአብሔር አነጋገረው። ዘፍ. ፲፭፡፲፬-፲፭። ስለሰዶምና ገሞራ ብዙ ጊዜ ከፈጣሪው ጋር ተነጋገረ። ዘፍ. ፲፭፡፳፪ እስከ ፍጻሜ። ልጁ ይስሐቅን እንዲሠጥለት በጠየቀው ጊዜ እግዚአብሔር አነጋግሮታል። ዘፍ. ፳፪፡፩-፲፭

አብርሃም ከማንም በላይ ያለ ሕግ ቅንና ደግ ሆኖ በመገኘቱ ከፈጣሪው ጋራም እውነተኛ በሆነ ፍቅሩና በጽኑ እምነቱ በመተዋወቁ ጉግግሩ ሁሉ ከእግዚአብሔር ጋር ነሮው ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት ነበር። ሕይወቱን ሁሉ በድንኳን ውስጥ በመኖር ያሳለፈው አብርሃም በዘፋ ምድር እንደምትሞላ ተነግሮታል። እርሱ እግዚአብሔር በተለየ ነገር የመረጠው ለድንቅ ከብር ያኖረው ማንም ለማያውቀው ምሥጢር የፈጠረው ሰው ነው። በብሉይ ኪዳን ዘመን በነበሩት አበው ሁሉ ዘንድ ምሳሌነቱ ሲነገር የነበረ የዓለም ሁሉ መመዘኛና ተስፋ ነበር።

ከዘፋ የዓለም መድኃኒት ክርስቶስ እንዲወለድ የእግዚአብሔር ፈቃድ በመሆኑ በዘፋ ዓለም ሁሉ እንደሚባረክ ተነግሮለታል። ይህም ተስፋ ተፈጽሟል። «ዶታደሷል እንጂ ዶታገላል?» ይሉታል እንዲህ ነው።

ቤከዲስ ኪዳንም ለእግዚአብሔር መታዘዙ ዮሐ. ፳፡፴፱። ሶቢ. ፲፩፡፲፮-፲፱ ያላ. ፪፡፩፩-፩፡፩። በሃይማኖቱ የምእመናን ሁሉ አባት መባሉ፤ በክርስቶስ እምነው ዘለዓለማዊ ሕይወት ለሚያገኙት የሰው ልጆች ምሳሌ መሆኑ፤ ሮሜ. ፱፡፩-፫። ገላ. ፫፡፳፮። ያመኑና ምግባርን የሠሩ ሁሉ የአብርሃም የግብር ልጆች መሆናቸው፤ ሮሜ. ፱፡፲፪-፲፪ ሮሜ. ፱፡፯-፰። ገላ. ፫፡፱-፱፡፳፱። ስለዚህ ጻድቅ ሰው ጎልተው የተነገሩ ማስረጃዎች ናቸው።

የጻድቁ የአብርሃም ሕይወት በንጽሕና በቅንነት መኖር ሳይታሰብ እግዚአብሔር ብቻ በሚያውቀው ጥበብ ከአምላክ ጋር የሚያነጋግር መሆኑን ያስተምረናል። እርሱ በየዋህነት በነበረው መመሳለስ የእግዚአብሔርን ጥሪ ለመስማት ከእግዚአብሔርም ጋር ደጋግሞ ቃል በቃል ለመነጋገር በቅቷል። ይህን የእግዚአብሔርን የጥሪ ቃል ለመስማት በሃይማኖት መዘጋጀት፤ እግዚአብሔርም ሲጣራ አቤት በሚል ከሁሉ በላይ ለእግዚአብሔርና ለጥሪው ቃል ለመታዘዝ በቅንና ታዛዥ ልቡና ዝግጁ መሆንን ያስተምረናል።

እግዚአብሔር ሲጣራ አባቴ፥ እናቴ፥ ዘመዶቼ፥ ሀገሬ ሳይል ለተጠሩበት የሕይወት ጎዳና ቆርጦና አምኖ መሔድን፥ ሳያመነቴና ሳይጠራጠሩ ማመንን፥ በሁሉም ሥፍራ በሁሉም ጊዜ እግዚአብሔርን ብቻ ዘመድና ረዳት አድርጎ እግዚአብሔርም የሰጠው ሁሉ ነገር መሆኑን አውቆ የትእዛዛቱ ፈጻሚ መሆንን ያስተምረናል።

የክርስቲያኖች ሕይወት እግዚአብሔር የሚገባቸው፥ የሚያነጋግረው፥ የሚመራው፥ የሚባርከው ሊሆን ያስፈልጋል። እንደ አብርሃም ያለ ሃይማኖት ነው የእግዚአብሔርን ድምፅ ወደ ሰው ሊያመጣው የሚችለው። መጠራትም የሚቻለው ለመጠራት በሚያበቃ ሕይወት የተገኙ እንደሆነ ነው። ያለበለዚያ ባዶ ሆኖ ከእግዚአብሔር ጋር መነጋገርና

የእግዚአብሔር በረከት የሚገኝበትን ጥሪ መስማት አይቻልም። በሥጋ ከሥጋ ለሆነ ነገርና ከምድር የሚገኘውን ክብር፣ ተድላ ደስታ ብቻ ተስፋ አድርጎ የሚኖርና ሐሳቡ ሁሉ በምድር የሆነ ሰው ለእግዚአብሔር ሊሆን አይችልም። በምድር ያለው ማንነቱ በመንፈሳዊ ሕይወቱ ላይ የሰለጠነበት ማንም ቢሆን የሥጋውን ምኞትና ምድራዊ ፍላጎቱን ማሸነፍ ካልተቻለ የእግዚአብሔርን የጥሪ ቃል ለመስማት አይችልም። የእግዚአብሔርን የጥሪ ቃል ለመስማት እንደአብርሃም መለወጥና እግዚአብሔር ደስ በሚሰኝበት ሕይወት መመላለስ ያስፈልጋል። ኦሮሙን በድንኳን ውስጥ በመንገድ ጸር አድርጎ የሚያልፍ የሚያገድመውን አያስተናገደ ይኖር የነበረው አብርሃም ውስጣዊ ማንነቱን ለውጦ የሃይማኖትና የምግባር ሰው ስለነበረ ሥላሴን ማስተናገዱን፣ ቃል በቃል ከፈጣሪው ጋር መነጋገሩን ስናስተውል ምንኛ የእግዚአብሔር ሰው እንደነበር እንገነዘባለን።

አብርሃም እግዚአብሔር ሲጠራው አምና ከሀገሩ ወጣ፤ ከወገኖቹም ተለየ አምላኩን ፍለጋ። በረከት ፍለጋ። አምን። ከእግዚአብሔር ተለይቶ ለጣዖት አምልኮ ተገዝቶ በጋጢአት ይኖርባት የነበረችውን ሀገር እግዚአብሔር በሰጠው ከፈጣሪው ጋር እየተነጋገረ በሚኖርባት ሀገር ሕይወት ለውጦ። በሥጋ የወለዱትን እናትና አባቱን ብቻ ሳይሆን በአምልኮ እናት አባት የሆኑትን ጣዖታት ሁሉ ጥሎ ወደኋላም ዞሮ ሳያያቸው ሀገሩን ከነፃን እናት አባቱን እግዚአብሔር አድርጎ ከምድረ ካራን ወጣ። ይህ ነው እንግዲህ በእውነት የእግዚአብሔር ሰው የሚባለው። የበረከት ጥሪ ከሁሉ በላይ የሆኑትን በሃይማኖት የማያልፈውን ተስፋ ገንዘብ አድርጎ በሕይወቱ የሰለጠነትን የሥጋ ገመዶችና የፍላጎት ማንቆዎች በጥሶ ለእግዚአብሔር ለመሆን በእግዚአብሔር ለመኖር ራስን ለውጦ መሔድ። ለዚህ ነው ከዘፋ የተገኘው ነቢዩ እግዚአብሔር ዳዊት «በፁዕ ሕዝብ ዘእግዚአብሔር አምላኩ፤ እግዚአብሔር አምላኩ የሚሆን ሕዝብ ንዑድ ክቡር ነው» በማለት የተነበየለን። መዝ. ፴፪፡፲፪

ዓለማችን አብርሃምን የመሰሉ ቀደምት አባቶችን ያሳፈራቸውን ያህል ሁሉን ትተው እግዚአብሔርን ብለው የሚመገኑ ቅዱሳን ያልተፈጠሩባትን ያህል ዛሬ ደግ ሰው አጥታ የሥጋ ፍላጎት እያቃጠላት ትገኛለች። ያኔ የነበረው እግዚአብሔር ዛሬም አለ ወደፊትም ደግሞ ይኖራል። ዛሬ የታጣው እንደ አብርሃም ያለ ሃይማኖት እንደ ይስሐቅ ያለ ትሕትና እንደ ኢየብ ያለ ትዕግሥት ነው። ከዚህም የተነሣ የሰዎች የመጀመሪያው ሐሳባቸው ሥጋዊ፣ መሬታዊ፣ በመሆኑ ራሳቸውን ወስነው ከእግዚአብሔር ጋር ለመኖር ሕይወታቸውን ባለመለወጣቸው ዳግማዊ አብርሃም የሚሆኑ የሉም።

የዛሬው ሰው አካል ባልነሱና ባልገዙ በረቂቃን የፍላጎትና የምኞት ጣዖታት አምልኮ የተያዘ በመሆኑና ከእነዚህ ተላቅቆ እግዚአብሔር ወደሚኖርባት ወደመረጣት አማካኝነት ከነፃን ቤተ ክርስቲያን እንዲሔድ የቀረበለትን የሐዲስ ዘመን ወንጌላዊ ጥሪ ለመቀበል የተዘጋጀ ባለመሆኑ፣ ያልበሰለ ጥሬ፣ ያልታደሰ አርጌ ልብ ስላለው ደግሰው፣ አብርሃምን የመሰለ ሰው ማግኘት ከጣድ ነው። በዘመናችን ላለ ሰው ዓለምንና ምናምንቴ ንብረቷን ጥሎ እግዚአብሔርን ፍለጋ፣ ከእግዚአብሔር ጋር ለመነጋገር መሔድ ድንቁርና ስለሚመስለው ጥበብ በሚመስል የአላዋቂነትና የድንቁርና ባሕር ውስጥ ተዘፍቆ ከፈጣሪው እጅግ ርቆ ይገኛል።

በዚህች ለጊዜው ብቻ ተውባ በምታስደስት ነገር ግን ከመቅፅበት በምታልፍ ምናምንቴ ዓለም ለዘላለም መኖርና መደሰት የማይቻል መሆኑን ዐውቆ የዓለማት ሁሉ ጌታ በሆነው በእግዚአብሔር እግር ሥር ራስን ማስገዛት እንደሚገባ፣ በዚህ ዓለም የሚኖረው ኦሮ ጊዜያዊ መሆኑንና በኋላ በፍርድ ቀን ከእግዚአብሔር ፊት እንደሚቆም ላላወቀው የዘመናችን «ባለጥብበ» ትውልድ መንገሩና ማስተማሩ ሓላፊነት ነው።

በነገራችን ላይ ክርስትና ለዓለም ከተገለጸ ሁለት ሺህ ዓመት ሊሞላው ነው። ታዲያ የሰው ልጆች እውነተኛ ክርስቲያኖች ሆነው የሚገኙት መቼ ይሆን? እናስብበት።

በዚህ ዘመን ሀገር አብሮ የሚገኝ አብሮ የሚገኝ ክርስቲያን ነን የምንል እኛ ለመሆኑ ከአብሮ የሚገኝ ጋር ምን መመሳሰል አለን? በስም ብቻ በመመካከት የአብሮ የሚገኝ ልጆች ነን ያሉ አይሁድ የተነገራቸውን ወቀሳ አስተውለን የሰም ብቻ ክርስቲያኖች መሆናችንን በመረዳት ማንነታችንን መለወጥ እንደሚገባን ልናውቅ ጊዜው ዛሬ ነው። የክርስቲያኖች ሕይወት ሰዎች፣ የሃይማኖትና የምግባር ሰዎች ዳግማዊ አብሮ የሚገኝ እንደሆነ ሀገራችን ከሆነች በኃጢአት ከምንኖርባት ዓለም እንወጣ። ከተዛመድናቸውና እናት አባት አድርገን ከተገዛነታቸው ፈቃዳተ ዓለምና ገዢ ጋጣው ለእንላይ። ያን ጊዜ እግዚአብሔር ይጠራናል። በቃሉም ያነጋግረናል። ከዓለም ባሕር ያልወጣ፣ ከኃጢአት ያልተለየ፣ ረቂቃችን የምኞት ጣዖታት ከነዝግንትሉ ከልቡናው አውጥቶ ያልጣለ፣ ውስጣዊ ማንነቱን ያልቀየረ እርሱ ለእግዚአብሔር ሊሆን እግዚአብሔርን ለማንጋገር አይችልም። በሐዚህ እኛነታችንን በእግዚአብሔር ቃል መስታወትነት መመልከትና አብሮ የሚገኝ መሆን ያስፈልገናል።

አብሮ የሚገኝ የሆንን እንደሆነ እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ነው። እግዚአብሔር ለእኛ ይቆማል። የተሰፋ ሀገራችን ወደ ሆነች ሰማያዊት ምድር እንገባ ዘንድ ይባርከናል። ለትውልዱ ምሳሌ ሆኖ ዘወትር የሚነገርለት የአብሮ የሚገኝ ሕይወት የተለወጠ በመሆኑ ነው የተባረከው የተቀደሰው። ያላየውን የእግዚአብሔርን ድምፅ ብቻ ሰምቶ ሀገርን፣ ወገንን ትቶ ወደማያውቁት ሀገር በተሰፋ መሔድ የቱን ሃህል የጸና እምነት እንደሆነ ስናስተውል ደንጻናውና ዓለት ልቡናችን ምን ያህል እንደሚያስቸግረን ስንመረምር የአብሮ የሚገኝና የእኛ ሕይወት አብዝቶ መራራቱን እናውቃለን።

በሐዚህ ሕይወታችንን መመርመር፣ ድካማችንን ከእኛ ማስወገድ ኃጢአታችንን ከእኛ ማውለት መጣል፣ ዓለም ሀገራችንን መናት በታደሰ በተለወጠ ሕይወት ወደ እግዚአብሔር መቅረብ ያስፈልጋል። እስከመቼ በኃጢአት ታመን፣ ከፈጣሪአችን በረከት ርቀን፣ ለፈቃደ ሥጋ ጣዖታችን ሶጣን ስናጥን እንኖራለን? ያለፈው የድካምና

የኃጢአት ኑሮ ሁሉ ትተነው ውስጣችንንም ውሳኔችንንም ለውጠን በንስሐ ታጥቦን በሕገ እግዚአብሔር በመንገዝ ሕይወት ለሚገኝበት የክርጠስትና ማንተም ለሥጋውና ለደሙ ታዳሚዎች በመሆን፣ የመምሰል የነበረውን በእውነት በክርስትና ሕይወት በመተካት በእግዚአብሔር ቤትና በፊቱ በበረከት የምንኖር መሆን ይገባናል። የተለወጥን እንደሆን አምላካችን «የሚባርከህን እባርካለሁ ... ለበረከትም ሁን» ይለናል።

ለበረከት እንድንበቃ እግዚአብሔር በቸርነቱ የአብሮ የሚገኝ ሃይማኖት ይግለጥልን። ወላጁተ አምላክ በአማላጅነት ቅዱሳን በረድኤት መላእክት በጥበቃ ከሁላችን ጋር ይሁኑ አሜን።

ወይትባረክ እግዚአብሔር አምላክ አበጃኝ

የሚጉድለን ምንድነው?

በቀሲስ ደጅኔ ሺፈሬው

ብዙዎች በመንፈሳዊ ሕይወታችን ምን እንደጉድለን አስበን አናውቅም። በፈቃደ ሥጋ ስለምንመራ ለጊዜው የሚታየን ፍትወተ ሥጋችንና የንደን አምርታችን አለመሟላቱ ብቻ ነው። ሀብት፣ ቤት፣ ንብረት፣ ትዳር፣ የሥጋ ዘመድ መኪና ሥልጣን ወዘተ ስለሌለን በጠቅላላው በዓለም ያለውን አካፊውን ነገር ሁሉ በማጣታችን ባደነት የሚሰማን ሰዎች ጥቂቶች አይደለንም። ኑሮአችን ከእጅ ወደ አፍ ከሆነው ጀምሮ በቢሊዮን የሚቆጠር ገንዘብ እስካላቸው ሰዎች ድረስ ከተራው ሰው እስከ ትልቁ ባለሥልጣን ሁላችንም የምናዳምጠው ሥጋችንን ነው። የሚታየንም በሥጋ የጉድለንን ነገር ብቻ ነው። ይህንንም ለማሟላት የማንወጣው ዳገት የማንወርደው ቁልቁለት የለንም። የቀን እረፍት የሌሊት እንቅልፍ እናጣለን። በዚህም ምክንያት ማንኛውንም ወንጀል ከመፈጸም ወደ ሷላ አንመለስም። ወደ ዝሙት፣ ርኩሰት፣ መዳራት ጣዖትን ማምለክ፣ ምዋርት፣ ጥል፣ ክርክር፣ ቅንኦት፣ ቁጣ፣ አድመኛነት፣ መለያየት፣ መናፍቅነት፣ ምቀኝነት፣ መግደል፣ ሰካር፣ እና ዘፋኝነት እናመራለን። ገላ.፩፡፲፱። ውጤቱም የዘላለም መከራ ነው። ምክንያቱም «በሥጋው የሚዘራ መበሰበስን ያጭዳልና» ገላ.፩፡፭። እንደ ሥጋ ፈቃድ መኖር ሞት ነውና ሮሜ.፮፡፲፪ እንደ ሥጋ ፈቃድ በመኖር በሚመጣ ጠንቅ የእግዚአብሔር ቁጣ በሚይታዘዙ ልጆች ላይ ይመጣልና ቆላ.፫፡፭-፮።

አንድ ሀብታም ወጣት ወደ ኢየሱስ ክርስቶስ ቀርቦ ጌታ ሆይ የዘረዘርክልኝን ትእዛዛትማ ከሕፃንነቴ ጀምሮ ጠብቄአለሁ። ደግሞስ የሚጉድለኝ ምንድር ነው ሲል ጠየቀ። ኢየሱስም አንዲት ቀርታሃለች ፍጹም ልትሆን ብትወድ ሂድና ያለህን ሽጠህ ለድሆች ስጥ መዝገብም በሰማያት ታገኛለህ። መጥተህም ተከተለኝ አለው። ወጣቱ ባለጸጋ ግን ይህን ቃል በሰማ ጊዜ ብዙ ንብረት ስለነበረው እያዘነ ተመለሰ ማቴ.፲፱፡፲፮-፳፮። ይህ ወጣት በሕይወቱ የጉድለው ነገር እንዲሟላለት

ተው የተባለውን ነገር መተው አልቻለም። ከእግዚአብሔር የቁጣ ቀን የሚያድነውን ብርና ወርቅ ወዶ በሕይወት ጉዳና መንዝ አቃተው። ሶፎ.፩፡፲፰

የራሱን ኑሮ ከወንድሙ ምድራዊ ኑሮ ጋር እያነፃፀረ ባደነት ይሰማው የነበረ አንድ ሰው በወንድሙ አካፊ ጠፈ ሀብት ቀንቶ መምህር ሆይ ርስቱን ከእኔ ጋር እንዲካፈል ለወንድሜ ንገረው ሲል ኢየሱስ ክርስቶስን ጠየቀ። ኢየሱስም አመጣጡን ያውቅ ስለነበር ለተከተሉት ሁሉ በአንድነት የሰው ሕይወት በገንዘቡ ብዛት አይደለምና ተጠንቀቁ ከመጉምጀትም ተጠበቁ አላቸው። ይህ ሰው በመንፈሳዊ ሕይወቱ ብዙ የጉድለው ነገር እያለ የተመለከተው የሥጋውን ነው። ሰማያዊ ክብር ጉድለት ሳለ የሚያስበው ምድራዊ ክብርን ብቻ ነበር። ሉቃ.፲፪፡፲፫

ንጉሡ ሳኦልን ነቢዩ ሳሙኤል እግዚአብሔር ከአማሊቃውያን ምርኮ አትንካ ብሎሃል ቢለው ሀብቱ የሚጉድልበት፣ የተባለውን ትቶ ምርኮውን ቢሰበስብ ደግሞ የሚያተርፍ መሰለው። በዚህም ምክንያት እግዚአብሔር ናቀው። ልኛ ሳሙ.፲፭፡፲፩ ርኩስ መንፈስ ተቆራኝቶት የሚሰቃይ ሆነ። መንግሥቱንና ክብሩን አጣ አተርፍ ባይ አጉዳይ ይሳል ይኼ ነው።

የአልዓዛር እገት ማርታ የማሰድ ቤት ሥራዋን ለጊዜው ትታ ከኢየሱስ እግር ሥር ተቀምጣ እንደ እገቷ እንደማርያም መማርን እንደ ጉድለት በመቁጠሯ «ማርታ ማርታ በብዙ ነገር ትጨነቂያለሽ። ትታ ወኪማለሽ የሚያስፈልገው ጥቂት ወይም አንድ ነገር ነው። ማርያምም መልካምን ዕድል መርጣለች። ከእርስዋም አይወሰድባትም» ነው የተባለችው። ሉቃ.፲፡፱፮-፱፭። ወጣቱ ደማስ መንፈሳዊ አባቱን ቅዱስ ጳውሎስን ትቶ ወደ ዓለም የቀበለለው ዓለምን ማጣት እንደ ጉድለት ስለታየው ነው። ጴጥጢ.፱፡፲፡

ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ለተከታዮቹ የጉድለቸውን ነገር በየጊዜው ይነግራቸው ነበር። «አንተ እምነት የጉድለህ ስለምን ተጠራጠርህ።» ማቴ.፲፬፡፱፩። «እናንተ እምነት የጉድለችሁ ስለምን ትፈራላችሁ»

ማቴ. ፳፭፡፳፮፡ «ሰለ እምነታችሁ ማንሰ ነው።» ማቴ. ፲፯፡፲፡ «እምነት ቢኖራችሁ ባትጠራጠሩም በበለሲቱ እንደሆነባት ብቻ አታደርጉም።» ማቴ. ፳፩፡፳፩፡ እነርሱም ጉድለታቸውን በውቀው ጌታ ሆይ እምነት ጨምርልን ብለውታል።

በመጽሐፍ ቅዱስ እግዚአብሔር የመረጣቸው አያሌ ሰዎች የጉደላቸውን ነገር አያስተዋሉ ፈጣሪያቸውን ይለምኑ ነበር። ነቢዩ ዳዊት «አቤቱ ንጹሕ ልብን ፍጠርልኝ» ቢል ለምኗል። ምክንያቱም ንጹሕ ልብ ከሌለው እግዚአብሔርን ማየት እንደማይችል ስለሚያውቅ ነው። እግዚአብሔርን ማየት የሚችሉ ልቦ ንጹሐን ብቻ ናቸውና። ማቴ. ፳፭፡፳፮፡ ጠቢቡ ሰላሞን እግዚአብሔር ተገልጦለት ልሰጥህ የምትፈልገውን ነገር ለምን ቢለው ታናሽነቱን አምኖ፣ ድካሙን አውቆ፣ የጉደለውን አስተውሎ «እኔ መውሳኒና መግቢያ የማላውቅ ታናሽ ብላቴና ነኝ። ... ስለዚህም በሕዝቧ ላይ መሳረድ ይችል ዘንድ መልካሙንና ክፍውንም ይለይ ዘንድ ለባርያህ አስተዋይ ልቡና ስጠው። አለዚያማ በዚህ በታላቅ ሕዝብ ላይ ይፈርድ ዘንድ ማን ይችላል።» ብሏል። ፩ኛነገ. ፲፭፡፳፱፡ ሰው ከእግዚአብሔር አስተዋይ ልቡና ካልተሰጠው በቀር በዳኝነት ወንበር በተቀመጠ ጊዜ ፍርድ የሚያጓድል ደህ የሚበድል ነው የሚችነው።

ሙሴ እግዚአብሔር ወደ ፈርዖን ሊልከው በጠራው ጊዜ «ወደፈርዖን የምሔድ የአሥራኤልንም ልጆች ከግብጽ የማወጣ እኔ ማን ነኝ» አለ። ሂድ ቃሉን ተናገር በተባለም ጊዜ «ጌታ ሆይ እኔ አፌ ኮልታፋ ምላሴም ጸያፍ የሆነ ሰው ነኝ። ትናንት ከትናንት ወዲያ ባርያህንም ከተናገርኸኝ ጀምሮ አፈ ትብ ሰው አይደለሁም።» በማለቱ የጠራው እግዚአብሔር አፍን የፈጠረኩ እኔ ከአፍህ ጋር እሆናለሁ። አስተምርኻለሁ። አለው። ዘጸ. ፲፭፡፲፩፣ ፩፡፲፡ ኤርምያስም ወጣት ሳለ እግዚአብሔር ለአሕዛብ ነቢይ አድርጌኻለሁ። ባለው ጊዜ «ወዮ ጌታ እግዚአብሔር እነሆ ብላቴና ነኝና እናገር ዘንድ አላውቅም» በማለቱ እግዚአብሔር እጁን ዘርግቶ አፋን ዳሰሰ። ቃሉንም በአፋ አኖረለት። ኤር. ፩፡፩-፲፡ ነቢዩ ኢሳይያስም እኔ ከንፈርጌ የረከሰብኝ ሰው ነኝ በማለቱ በዕደ ሱራፌል በሰማያዊ እሳት ፍም ተዳሰሶ በደሉ ተወገደለት። ከለምዕርኩለት ተቀደሰ። ኢሳ. ፮፡፭።

እኛስ ከየትኛው ወገን ነን አብዛኞቻችን መንፈሳዊ ጉዞ እንጀምርና ዓለምን በመተዋችን የጉደለብን ይመስለናል። እንደ ሉጥ ሚስትም ወደ ኋላ ስንመለከት እዚያው ቆመን እንቀራለን፤ መንፈሳዊ ጉዞአችን ከመቅጽበት ይገታል። መንፈሳዊያን የነበርን ተለውጠን ሥጋዊያን፤ አማኞች የነበርን መናፍቃን እንሆናለን። ዓለምን መመልከት ስንጀምር ለቅዳሲና ለሰብከት መትጋታችን ጊዜ እንደማባከን ብዙ ነገርም እንደማጣት እየመሰለን ይመጣል። እንደ ንደኞቼ ብሯሯጥ ዕድሌን ብሞክር ፍር ማለት እንጀምራለን። ወዲያው የጉዞ አቅጣጫችንን ለውጠን በሰፊው ጉዳና መጓዝ እንጀምራለን። ጠማማው ቀና፣ ጨለማው ብርሃን፣ መራራው ጣፋጭ፣ ክህደቱ እምነት፣ ጥፋቱ ልማት፣ ገደሉ ሚዳ መሰሉ ይታያናል።

በሌላ መልኩ ደግሞ ነቢዩ ዳዊት በመዝሙሩ በእግዚአብሔር ቤት ለዘላለም እኖር ዘንድ እሻለሁ። እንዳለ ወሰንን በእግዚአብሔር ቤት መኖር ስንጀምር በአፍክ ያሉ ሰዎች እንደ ሥራ ፈትነት ቆጥረው ያጉደልንና የጉደለብን መስሏቸው «አንተ ደግሞ ለምን ታበዛዋለህ? በልኩ አታደርገውም እንዴ? ምንድነው ጧት ማታ ወደ ቤተ ክርስቲያን መሮጥ? ለምን ጾም ታበዛለህ? ለምን ሥራ ፈልገህ አትገባም? ወዘተ ...» እያሉ ያዳክሙናል። በዚህን ጊዜ ሌሎች የሚጓዙበት ሰፊ ጉዳና ቅን መስላ ትታየናለች። ለጊዜው ይመስለናል እንጂ «ለሰው ቅን የምትመስል መንገድ አለች ፍጻሜዋ ግን የሞት መንገድ ነው።» ምሳ. ፲፬፡፲፪

ምንም እንኳን ዕለት ከዕለት ቃሉን ብንሰማም ሁኔታዎቻችን ግን ቃሉን እንዳልሰማና ተአምራቱን እንዳላየ ሰው ልቡናችን ደንዳና ነው። መስማት እንሰማለን ነገር ግን አናስተውልም። ማየትም እናየለን እንመለከትምም። ጆሮአችን ደንቁርክል ዓይኖቻችንም ተጨፍነዋል። ኢሳ. ፮፡፱፡ ማቴ. ፲፫፡፲፬ ዓይነ ልቡና እና እዝነ ልቡና ይጉድለናል።

፩ኛ ከሁሉ በላይ እምነት ይጉድለናል ያለ እምነት ደግሞ እግዚአብሔርን ማገልገል አይቻልም። በሕግ በእምልኮት ወደ እግዚአብሔር የሚቀርብ ሰው አስቀድሞ ሊያምን ይገባል። አንድ ሰው እግዚአብሔር

በሕግ በአምልኮት ለሚሹት ሰዎች የሚሰጣቸው እንዳለ ማመን አለበት ሰብ.፲፩፡፮፣ ኤር.፩፡፫፣ ሮሜ.፲፬፡፳፫፣ አዋ.፩፡፬፣ ሚል.፫፡፲፬፡፡

እኛ ግን ተጠራጣሪዎች ወላዎች ነን በመሆኑም የምናገኘው ነገር የለም ሐዋርያው ቅዱስ ያዕቆብ «የሚጠራጠር ሰው በነፋስ የተገፋና የተነቃነቀ የባሕር ማዕበልን ይመስላልና ሁለት አሳብ ላለው በመን ገዱም ሁሉ ለሚወላውል ለዚያ ሰው ከጌታ ዘንድ አንዳች እንዲያገኝ አይምሰለው፡፡» ያለው ለዚህ ነው፡፡ ያዕ.፩፡፰፡፡

፪ኛ. በጌ ምግብ ይጉድለናል ሐዋርያው ቅዱስ ያዕቆብ እንዳለ «ሥራ የሌለው እምነት በራሱ የሞተ ነው፡፡» ያዕ.፪፡፲፯ የምንሠራው ለሕይወት ሳይሆን ለሚጠፋ መብል ብቻ ነው ጌታ ያለው «ለሚጠፋ መብል አትሥሩ ነገር ግን ለዘላለም ሕይወት ለሚኖር መብል የሰው ልጅ ለሚሰጣችሁ ሥሩ» ነበር፡፡ ዮሐ.፮፡፳፭፡፡

፫ኛ. ፍቅር ይጉድለናል ፍቅር ከሌለን እግዚአብሔርን አናውቅም ማለት ነው፡፡ ምክንያቱም እግዚአብሔር ፍቅር ነውና፡፡ ፩ኛዮሐ.፬፡፰፡፡ በሰዎችና በመላእክት ልሳን ብንናገር ትንቢትም ቢኖረን ምሥጢርንም ሁሉና ዕውቀትን ሁሉ ብናውቅ ተራሮችንም ሁሉ እስክናፈልስ ድረስ እምነት ሁሉ ቢኖረን ድሆችንም ሁሉ ልንመግብ ያለንን ሁሉ ብናካፍል ሥጋችንንም በእሳት መቃጠል አሳልፈን ብንሰጥ ፍቅር ግን ከሌለን ከነቱ ነን ፩ኛ ቆሮ.፲፫፡፩፡፫፡፡ ጌታ ግን ያስተማረን «ጠላቶቻችሁን ውደዱ የሚረግሙአችሁንም መርቁ ለሚጠሉአችሁም መልካም አድርጉ ስለሚያሳድጁአችሁም ጸልዩ ... የሚወዱአችሁን ብትወዱ ምን ዋጋ አላችሁ፡፡ ቀራጮችሰ ያንኑ ያደርጉ የለምን? ወንድሞቻችሁንም ብቻ እጅ ብትነሡ ምን ብልጫ ታደረጋላችሁ፡፡ አሕዛብስ ያንኑ ያደርጉ የለምን?» የሚል ነው፡፡ ማቴ.፭፡፵፫-፵፰፡፡

፬ኛ. ትሕትና ይጉድለናል፡ በጉዞአችን ሁሉ ከእኔ በላይ ማንም የለም እንላለን፤ እንዲህ ከሆነ ደግሞ ምንም እንኳን ጉልበታዎች ብንሆንም እንሸነፋለን፡፡ ሥልጣን ቢኖረንም አንሻራለን፡፡ ብንከብርም እንዋጠረዳለን፡፡ ብናገኝም እናጣለን፤ ከሁሉም በላይ ደግሞ ቅዱሳት መጻሕፍትን መርምራለሁ፡፡ ንባቡን ከነትርጓሜው ጠንቅቄ አለሁ፡፡ ከእኔ

በላይ አዋቂ ለአሳር ነው የምንል ከሆነ ፍጻሜአችን መናፍቅነት ነው፡፡ ምክንያቱም ዕውቀታችንን በእምነትና በትሕትና ካልያዝነው ይጉዳናጠል፡፡ «እግዚአብሔር ትዕቢተኞችን ይቃወማል፡፡ ለትሕታን ግን ጸጋውን ይሰጣልና» ፩ኛጴጥ.፩፡፮፡፡ እርሱ ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስም ከቤተሉም እስከ ቀራንዮ ያስተማረንና ሠርቶ ያሳየን ፍጹም ትሕትናን ነው፡፡ «ከእኔም ተማሩ እኔ የዋህ በልቤም ትሕትናኝና ለነፍሳችሁም ዕረፍት ታገኛላችሁ፡፡» ማቴ.፲፩፡፳፱፡፡ ያለውን ልንረሳ አይገባም፡፡

፭ኛ. ጽናት ይጉድለናል፡ ቀድሞውንም ቢሆን በቃሉ ላይ የተመሠረተ ሕይወት ስለሌለን የክህደት ነፋስ ሲነፍስ የክህደት ጐርፍ ሲጐርፍ ልክ በአሸዋ ላይ እንደ ተሠራው ቤት እንወድቃለን፡፡ አወዳደቃችንም የከፋ ይሆናል፡፡ ማቴ.፯፡፳፮፡፡ እኛ የተማርነውን ትምህርት የሚቃወም ከመጣ ጽናቱ ስለሌለ ፈጥነን እምነታችንን ሥርዓታችንን እንለውጣለን፡፡ ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ግን ይህ እንዳይሆን «ነገር ግን ወንድሞች ሆይ እናንተ የተማራችሁትን ትምህርት የሚቃወሙትን መለያየትንና ማሰናከያ የሚያደርጉትን ሰዎች እንድትመለከቱ እለመናችሁአለሁ፡፡ ከእነርሱ ዘንድ ፈቀቁ በሉ፡፡ እንዲህ ያሉት ለገዛ ሆዳቸው እንጂ ለጌታችን ለኢየሱስ ክርስቶስ አይዝጉምና በመልካምና በሚያቆላምጥም ንግግር ተንኮል የሌለባቸውን ሰዎች ልብ ይታልላሉ፡፡» ሮሜ.፲፮፡፲፯ ሰብ.፲፫፡፯ «ኢየሱስ ክርስቶስ ትናንትና ዛሬ ለዘላለምም ያው ነው፡፡ ልዩ ዓይነት በሆነ በእንግዳ ትምህርት አትወሰዱ፡፡» በማለት አስቀድሞ ነግሮናል፡፡ ሐዋርያው ቅዱስ ጴጥሮስም «በዓመፀኞች ስሕተት ተሰባችሁ ከራሳችሁ ጽናት አንዳትወድቁ ተጠንቀቁ» ሲል መክርናል፡፡ ፪ኛጴጥ.፫፡፲፯ በተለይም ይህ ዘመን የተመረጠት እንኳ ጽናት አጥተው የሚሰቱበት ዘመን ነው፡፡ ማቴ.፳፬፡፳፬፡፡

፮ኛ. ኃጢአትን ሠርተን የመርሳት ጠባይ አለብን፡፡ ኃጢአትን እየሠራንም አናስተውልም፡፡ ከቁጥር የማይገባ ጽድቃችን እንጂ ከራሳችን ጸጉር የበዛው ኃጢአታችን አይታየንም፡፡ ገብአችንም ራሳን የማጽደቅ ሌላውንም የመኩንን ነፍ ነው፡፡ እንዲህ ዓይነቱ ሕይወት የጸሐፍት

ፈራሳውያን ነው። በዚህም «እናንተ ሰውዎች መሪዎች ትንኝን የምታጠፉ ግመልንም የምትውጡ ወዮላችሁ... በውጭ ለሰው እንደጻድቃን ትታያላችሁ በውስጣችሁ ግን ግብዝነትና ዓመፀኝነት ሞልቶባችኋል» ተብለው በጌታ ተወቅሰዋል። ማቴ.፩፻፩፡፩፻፩፡፩፻፩፡ ምክንያቱም ኃጢአታቸውን አያስተውሉም ነበር። ነቢዩ ዳዊት ይህን በተመለከተ የተናገረው አለ። «ሰሐተትን ማን ያስተውላታል ከተሰወረ ኃጢአት እንጻኝ የድፍረት ኃጢአት እንዳይዝኝ ባርያህን ጠብቅ የዚያን ጊዜ ፍጹም አሆናለሁ ከታላቁም ኃጢአት እንጻለሁ» ብሏል መዝ.፲፰፡፲፪

በጠቅላላው የመንፈስ ቅዱስ ፍሬያት ተብለው የተዘረዘሩት ፍቅር፣ ደስታ፣ ሰላም፣ ትዕግሥት፣ ቸርነት፣ ደግነት፣ እምነት፣ የውሃት፣ ራስን መግዛት እነዚህ ሁሉ ይጉድሉናል። ገላ.፩፡፳፭፡ ስለዚህ «ከእናንተ ግን ማንም ጥበብ ቢጉድለው ሳይነቅፍ በልግስና ለሁሉ የሚሰጠውን እግዚአብሔርን ይለምን ለእርሱም ይሰጠዋል።» ያዕ.፩፡፭፡ ምሳ.፪፡፫፡ እንደተባለ ለሁሉ አምልቶ አስፍቶ አብዝቶ ከሚሰጥ ከእግዚአብሔር ዘንድ እንለምን። እርሱም ለሕይወታችን የሚያስፈልገንን ሁሉ ይሰጠናል። በእውነት የሚጉድለንን እንድናውቅ የእግዚአብሔር ቸርነት የድንግል ማርያም እማላጅነት አይለየን፤ አሜን።

«እነሆ የመዳን ቀን አሁን ነው።»

በቀሲስ ሙሉጌታ ሥዩም

እግዚአብሔር አስቀድሞ በነቢዩ ኢሳይያስ አንደበት «በተወደደ ሰዓት ሰማሁህ በመዳንም ቀን ረዳሁህ...» ኢሳ.፵፱፡፳፡ ብሎ የተናገረውን ቃል መሠረት በማድረግ ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ወደ ቆሮንቶስ ሰዎች በጻፈው ሁለተኛ መልእክቱ ላይ «እነሆ የተወደደ ሰዓት አሁን ነው። እነሆ የመዳን ቀን አሁን ነው» ጀቆሮ.፯፡፪፡ በማለት ትምህርቱን ይጀምራል።

ሰው የመዳን ቃል ከሰማበት የሕይወት ቃል ከተማረበት ወንጌል ከተሰበከለት ጊዜ ደቂቃና ሰከንድ አንሥቶ የመዳን ቀኑ ለእርሱ እንደተረበ አውቆ በኃጢአት የተጉላቀለ፣ በክህደት ያደፈ፣ በበደል የረከሰ ሰውነቱን በንስሐ አዘጋጅቶ በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ በማመንና ፈቃዱን በመፈጸም መዳን እንዳለበት ያስገነዝባል።

በመጽሐፍ ቅዱስ አንደተገለጸው ለሰው ልጅ በሕይወቱ ሁለት አማራጮች ብቻ አሉት። እነርሱም፡

- ፩. በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ አምኖ ፈቃዱን በመፈጸም መኖርና ኋላም በዘላለማዊ ሕይወት በደስታ እና በክብር መኖር።
- ፪. የሥጋን ፈቃድ በመፈጸም ከእምነትና ከምግባር ተለይቶ ከሰይጣን ጋር በኃጢአት መኖርና ኋላም በዘላለማዊ ፍርድ ትሉ በማያን ቀላፋ እሳቱ በማይጠፋ በገሃንም እሳት በስቃይ መኖር ናቸው።

ይህ የሰው ልጅ በተሰጠው አእምሮ ተጠቅሞ መዳኑን ወይም መጥፋቱን ለይቶ የሚወስንበት ሌላ አማራጭ የሌለው ብቸኛ መንገድ ነው። ስለዚህም ነው ሰው ለመዳን ምርጫውን ማስተካከል መንገዱንም ማቅናት ስላለበት በዘመነ ኦሪት እንዲሁ «የምታመልኩትን ዛሬ ምረጡ... እኔና ቤቴ ግን እግዚአብሔርን እናመልካለን።» ኢ.ያ.፩፱፡፲፭ በማለት ያስተማሩት። በዚሁ ላይ ቅዱስ ዳዊት የመዳን መንገዱ እንድንብቻ መሆኑንና እርሱም ከሁሉ በላይ የከበረ እንደሆነ በመረዳት ከአምላኩ የሚፈልገው የቱን እንደሆነ ገልጾ አስቀምጧል። «እግዚአብሔርን እንዲት ነገር ለመንኩት እርስዋንም አሻለሁ በእግዚአብሔር ቤት ለዘለዓለም እኖር ዘንድ።» መዝ.፳፯፡፱፡

ከላይ ለማስቀመጥ እንደተሞከረው የሰው ልጅ ከሁለቱ በአንዱ መንገድ የመሔድ ምርጫ ቢኖረውም ጃላ ግን ፍርድ እንደሚጠብቀው ከቅዱሳት መጻሕፍት እንረዳለን። ነቢዩ ዳንኤል በትንቢት መጽሐፉ «በምድር ትቢያ ካንቀሳቀሱ ብዙዎች ይነቃሉ፤ እኩሌቶቹ ወደዘለዓለም ሕይወት፤ እኩሌቶቹ ወደዘለዓለም እፍረትና ኀብቁልና» ዳን.፲፪፡፪። በማለት ያስረዳል። የእግዚአብሔር ፈቃዱ ሁሉ ይድኑ ዘንድ ቢሆንም ሞትን ግን ሕግንና ትእዛዝን በመተላለፍ ወደራሱ ያመጣ የሰው ልጅ ነው። ከጥንቱ ከመሠረቱ የሰው አፈጣጠር ለክብር እንጂ ለሞትና ለውርደት አልነበረም። ይሁን እንጂ በአጻምና በሐዋን በደል የሰው ልጅ በፍርድ ወድቆ በዲያብሉስ ተረግጦ እንዳይቀር የጠፋትን ሊፈልግ በጨለማ ላሉት ሊያበራ ክርስቶስ በሥጋ ተገለጠ። ኢሳይያስ በትንቢቱ «በጨለማ የሄደ ሕዝብ ብርሃን አየ፤ በሞት ጥላ አገርም ለሚኖሩ ብርሃን ወጣላቸው።» ኢሳ.፶፩፡፪። በማለት አስቀድሞ የተናገረው ቃል በጊዜው ተፈጸመ። ጌታም በጊዜው በተገለጸ ሰዓት «በእኔ የሚያምን ሁሉ በጨለማ እንዳይኖር እኔ ብርሃን ሆኜ ወደ ዓለም መጥቻለሁና።» ዮሐ.፲፪፡፱። ብሎ አስተማረ። ይህ ሁሉ ጌታችንና መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የሰው ልጆችን ለማዳን ያደረገው በመሆኑ ሁላችን ለመዳን የተዘጋጀን መሆን አለብን።

ቅዱስ ጳውሎስና ሲሳስ ስለክርስቶስ ሲመሰክሩና ወንጌልን ሲያስተምሩ አይሁድ በቅናት ተነሣሥተው በወገኑ አኖሩዋቸው። በዛም እጃቸው በሰንሰለት ታሥሮ ሳለ በእኩል ሌሊት በመዝሙር ጌታን ሲያመሰግኑ የወገኑ ቤቱ መሠረት ተናግቶ የታወሩበት ሰንሰለት ተበጣጥሶ መስኮቶቹ እና ደጃቶቹ ሁሉ ተከፍተው የወገኑ ጠባቂው ቢመለከት ጳውሎስና ሲሳስ ከእሥር አምልጠው የጠፉ መስሎት ደንግጦ ራሱን ሲያጠፋ ሲል ቅዱስ ጳውሎስ ተመልክቶ «አይሁስ እርሱን አታጥፋ እኛ ከዚህ አለን» ብሎ ሲመልስለት በሁኔታው ተደንቆ የጠየቀው አንድ ታላቅ ጥያቄ ነበር። እርሱም በፈታቸው ተደፍቶ «ጌቶቹ እድን ዘንድ ምን ማድረግ ይገባኛል?» ነበር ያለው። እነርሱም የመለሱለት ቢኖር «በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ እመን አንተና ቤተሰቦችህ ትድናላችሁ።» ሐዋ.፲፮፡፱-፴፩።

አም መዳን ለምንፈልግ ሁሉ መልሱ ይኸው ነው። እያንዳንዳችን እንድንዘንድ በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ማመን ይገባናል። የወገኑ ጠባቂውም ወዲያውኑ አምኖ እንደተጠመቀና እንደዳነ ነው የምንረዳው። ይህ የሚያመለክተን የመዳን ቀናችን ቃሉን የሰማን ዕለት መሆኑን እንድናረጋግጥ በተንኮልና፤ በክፉ ሐሳብ የተጣመመ ልቡናችንን በጽድቅና በፍቅር እንድናቃና ነው። ስለዚህ በኃጢአት የደነደነ በዓለም የሰመጠ ልቡናችንን /ሕይወታችንን/ በጫት፤ በሲጋራ፤ በመጠጥ፤ በዝሙት ወዘተ ... የበለዘ አካላችንን በንስሐ አጥርተን በነፍሳችን የተኛ ነው በሥጋችን የተጋነው ሁሉ ዛሬ ለመዳን በተራው ለነፍስ ሥራ መንቃት አለብን። ጳውሎስ በሮሜ መልእክቱ «ከእንቅልፍ የምትነሡ በት ሰንት አሁን እንደደረሰ ዘመኑን ሰወቁ ካመንበት ጊዜ ይልቅ መዳናችን ዛሬ ወደእኛ ቀርቧል። እንግዲህ የጨለማውን ሥራ አውጥተን የብርሃንን ጋሻ እና ጦር እንልበስ በቀን እንደምንሆን በአገባብ እንመላለስ። በዘፈንና በሰካር አይሁን፤ በዝሙትና በመዳራት አይሁን በክርክርና በቅናት አይሁን፤ ነገር ግን ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን ልበሱት ምኞቱንም እንዲፈጽም ለሥጋ አታስቡ።» ሮሜ፲፫፡፲፩-፲፱ ይለናል። እስካሁን ባለ ዘመናችን ሁሉ ለዚህ ዓለም ሥራ ለሥጋችን ርጠናል። ያተረፍንው ነገር ቢኖር ግን ችግርና ስቃይ ነው። አባቶች ሲተርቱ «አትሩጥ አንጋጥ» እንዲሉ በቀረው ዘመናችን ደግሞ ካወቅንበት የዘላለሙን እያሰብን ለነፍሳችን ልንሮጥ ይገባናል። «በእሸቅድምድም ስፍራ የሚሮጡ ሁሉ እንዲሮጡ ነገር ግን አንዱ ብቻ ዋጋውን እንዲቀበል አታውቁምን እንዲሁ ሁሉ ታገኙ ዘንድ ሩጡ» ፩ቆሮ.፱፡፳፬። ጳውሎስ ቀጠል አድርጎ «እነርሱ ለሚጠፋውና ለሚያልፈው እንደሚሮጡ የእኛ ሩጫ ግን በማያልፈው ለዘለዓለሙ ክብር እንደሆነ ያብራራል። እኛ ለመዳን ፈቃደኛ ከሆንን እርሱ ግን ሊያድነን ዝግጁ ነው። «እናንተ ደካሞች ሽክማችሁ የከበደ ወደ እኔ ኑ እኔም አሳርፋችኋለሁ ቀንበሬን በላያችሁ ተሸከሙ ከእኔም ተማሩ እኔ የዋህ በልቤም ትሁት ነኝና ለነፍሳችሁም አረፍት ታገኛላችሁ ቀንበሬ ልዝብ ሽክምጽም ቀሊል ነውና» ማቴ.፲፩፡፳፰።

ጌታ በሆላዕና ዕለት የታወረቸውን አሁያ ከነውርንግላዋ ሂዱና ፈትታችሁ አምሐራኝ ማንም ቢጠይቃችሁ ለጌታ ያስፈልጉታል በሉ እንዳለ እኛም ዛሬ ከኃጢአት አስራት ተፈትተን የዓለምን ሸቀጥ አራግፈን የእርሱ ማረፊያ የእርሱ ማደሪያ እንድንዘግን ይፈልጋል። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ከኃጢአት እሥራት ሊፈታን በፍጹም ፍቅሩ ሊዋጀን መጥቷልና በእርሱ አምላካዊ እንድን ዘንድ ወድጿል። «በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘለዓለም ሕይወት እንዲኖረው እንጂ እንዳይጠፋ እንዲሁ ብሔር አንድያ ልጁን እስኪሰጥ ድረስ ዓለሙን ወዳልና» ዮሐ.፫፡፲፭ በመሆኑም በጌታ ለምናምን በፈቃዱና በሕጉ ልንመላለስ በፍቅሩ ልንተሣሠር የምንፈልግ ሁሉ ጊዜውና ሰዓቱ አሁን ነው። በኋላም አይደለም። ነገር ከነገ ወዲያም አይደለም። ዛሬና አሁን ነው። ስለነገው የምናውቀው ነገር የለምና። ነቅተንና ተዘጋጅተን እንድንኖር ነው ቃሉ የሚያዘን። ለመዳን ቀጠሮ የለምና «ቀኒቱንና ሰዓቱን አታውቁምና እንግዲህ ንቁ።» ማቴ.፳፭፡፲፫፣ ጴጥሲ.፭፡፱-፱። ብዙ ወገኖቻችን ለመዳን ቀጠሮ ሲያበዙ፣ ሲያመነቱ በሞት ተነጥተዋል። ለፍርድ ተጋልጠዋል። ዛሬ ለመዳን በእርሱ ብናምን ግን አይፈርድ ብንም። «በእርሱ የሚያምን አይፈርድበትም በማያምን ግን በአንዱ በእግዚአብሔር ልጅ ስላላመነ አሁን ተፈርዶበታል።» ዮሐ.፫፡፲፰ ይለናል። የመዳን ጊዜ አሁን ነው «እነዞ በደጅ ቆሜ አንኳኳለሁ ማንም ድምዴን ቢሰማ ደጁንም ቢከፍትልኝ ወደእርሱ እገባለሁ። ራእ.፫፡፳ ይላል ጌታ። ስለዚህ ሲጠራን ድምፁን ስምተን ልንቀርበው ሲያንኳኳ ልንከፍትለት ይገባናል። ኢሳይያስ በትንቢቱ «እግዚአብሔር በሚገኝበት ጊዜ ፈልጉት ቀርቦም ሳለ ጥሩት ከፋ ሰው መንገዱን በደለኛም ሐሳቡን ይተው» ኢሳ.፶፭፡፯-፮። ይለናል። እኛ ግን በሁለት ልብ ሆነን በሁለት እግራችን እያነከሰን የመዳን ቀናችንን ችላ ብለን እንገኛለን። ያለን አማራጭ ግን አንድ ነው እርሱም በክርስቶስ አምላካዊ ፈቃዱንም ፈጽመን መዳን ነው። ዕለቱም ዛሬ ነው። ጌታ ከዓለሙም ከመንፈሳዊውም ሕይወት እየሸቃቀጠ እንዲያው በለብታ የሰም ክርስቲያን ብቻ ሆነው መኖር የማይችሉ ሲሆኑ «ራድ ወይም ትክክ እንዳይደለህ ሥራህን ዐውቃለሁ።

በራድ ወይም ትክክ ብትሆንስ መልካም በሆነ ነበር። እንዲሁ ለብስላልክ በራድም ትክስም ስላልሆንክ ከአፈ ልተፋህ ነው።» ራእ.፫፡፲፭ እያለ ያስጠነቅቀናል። ስለዚህ ጊዜዋንና ሰዓቷን መጠቀም ይቻላል። ከጌታ አፍ ከመተፋታችን በፊት ለመዳን መፍጠን ይኖርብናል። ሲያንኳኳ መክፈት፣ ሲጠራን መስማት አለብን። የጌታን ጥሪ ቸል እንበል። በስሜ የሚያፍር እኒም በክብሩ ስመጣ አሳፍረዋለሁ ይላልና። ጠቢቡ ሰሎሞን «የጭንቀት ቀን ሳይመጣ በጉብዝናህ ወራት ፈጣሪህን አስብ ደስ አያሰኝም የምትላቸው ዓመታት ሳይደርሱ ፀሐይና ብርሃን ጨረቃ እና ከዋክብትም ሳይጨልሙ» መክብብ ፲፪፡፩።

እነዚህን ሁሉ የጌታን ቃል በማመንና በመቀበል ለኃጢአታችን ይቅርታን ከጌታ ለመጠየቅ እንቅረብ። የንስሐ ፍሬ እናድርግ። መንፈሳዊ ዕውቀትን ለማዳበር መጽሐፍ ቅዱስን እናንብብ። መንገዱ በሚነገርበት ቦታ በመሔድ ለመማር እንወስን። «እምነት ከመስማት ነው መስማትም የእግዚአብሔርን ቃል ነው።» ሮሜ.፲፡፲፯ ስለሚለን በጸሎትና በጸም ወደጌታ እንቅረብ። እንትጋ የመዳን ቀናችን ዛሬ ነውና።

ልጆቻችንን

እንዴት እናሳድጋቸው?

ከክፉ ነገርስ እንዴት እንጠበቃቸው?

በዲ/ን ዶ/ር መስፍን ተገኝ

ጊዜው ሦስት ወር ያህል ሆኖታል። አንዲት እናት ሕጻን ሴት ልጅ ይዞ በቤተ ክርስቲያን ደጅ ቆማ ታለቅሳለች። ልጅቷም ጭምር። ሁኔታውን ሳይ ምን ዓይነት ችግር ቢያገኛቸው ይሆን ሁለቱም የሚያለቅሱት ብዬ ሳነጋግራቸው ቀረብኩኝ። በተወሰነ ደረጃ ካረጋጋኋቸው በኋላ እናትዬዋ ሕጻኗን ልጇናት ብላ አስተዋወቀችን። ነገሩ እንዲህ ነው። እናት ከባሏ ከተለያዩት /ከተፋታች/ ሁለት ዓመት ሆኗታል። የዘጠኝ ዓመት ሴት ልጇቸውን የማሳደግን ኃላፊነት የወሰደችው እናት ከቤቷ ተጣልታ ስትወጣ በሠርግ ተሸኝታ ከወጣችበት የእናትና አባቷ ቤት ልጇን ይዛ ተመለሰች። ቀሪውን ጊዜ አብራ ለመኖር መተዳደሪያዬ ነው የምትለው ሥራ ቢኖራትም ደመወዝ በጣም አነስተኛ ነው። ከሦስት ወራት በፊት ይህችን እናት በልጇ ላይ የሚያስደነግግ ነገር ተፈጽሞ አገኘች። ሕጻኗ ልጅ በመገደድ ተደፍራለች። ከደረሰባት ጉዳት ለጊዜው በሕክምና እንድትረዳ ብታደርግም ኅሊናዋ የተሳዳው ሕጻን ግን የባሰ ሰውን እየፈራችና እየራቀች መሄዷ እናትየዋን አሳሰበች። ይህ ብቻም አይደለም ማን ነው የደፈራት የሚለውን መልስ ለማግኘት ልጇን ደጋግማ ጠየቀች። ሕጻኗ ልጅ ግን ከተናገርሽ እንልሻለሁ ብሎኛል በማለት ማንነቱን አልናገርም አለች። ከብዙ ጡትወታ በኋላ «የደፈራት አጉቷ» /የእናቷ ወንድም/ መሆኑን ነገረቻት። እናት ይህንን ክፉ ድርጊት የፈጸመው ወንድሟ መሆኑን ስታውቅ በጣም ተጨነቀች። ለማመንም ተቸገረች። ከማን ዘንድ ሄዳ ምን መፍትሔ ታግኝ። ግራ ስለገዛት ሥራዋ ማልቀስ ብቻ ሆነ። ልጅ ከእናቷ መለየት አልቻለችም። ሌሊት እንቅልፍ አትተኛም። ወንድ ስታይ ታለቅሳለች ትራህላለች። በዚህ የተነሣ ልጅቷ ትምህርቷን አቋረጠች። ይህች እናት በነገረችኝ ነገር ልቦናዬ አዝኖ ከቤተ

ክርስቲያኑ ግቢ ስወጣ በአስፓልት ጉዳና ጳጳር የተቀመጡ ዕድሜያቸው በግምት ፲፪ ዓመት የሚያንሰ ስድስት ሕፃናት ክብ ሠርተው ጫት ሲቅሙ ሲጋራ እየተቀበለሉ ሲያጨሱ እየጓቸው። ለመሆኑ በቤትም ሆነ በውጭ ያሉትን ሕጻናት /ወላጆች/ እንዴት ነው ማሳደግ ያለብን? ከክፉ ነገርስ እንዴት እንጠበቃቸው? የሚል ጥያቄ አደረሰኝና ከአንድ ሁለት ይሻላል በማለት ከምሶመናን ጋር መወያየቱን መረጥኩ።

በዚህ ዓለም መልካም እንደሚነገርበት እና እንደሚሠራበት ሁሉ የክፉት ሥራዎችና ንግግሮችም የሞሉበት ነው። ከእናታቸው ማህፀን የወጡ ሕጻናትም ዕድገታቸው በጨመረ ጊዜ እነዚህ ሁለት ተቃራኒ ነገሮች ባለብት ዓለም መጓዛቸው የማይቀር ነው። መልካም ኅሊና እንደያዙ የሚዘልቁት እንዴት ይሆን?

ልጆችን የማሳደግና የመጠበቅን ጉዳይ ስናነሳ ገሊናቸው ከክፉ ነገር ተጠብቆ ወደ ኃጢአት ከሚመራና ሥነ ምግባርን በሚያበላሽ ነገር ሳይጉዳ በመንፈሳዊ ትምህርት መመሪያነት የሚያስፈልጋቸውን መሠረታዊ ነገር ሁሉ በማቅረብ የወደፊት የቤተ ክርስቲያን ተረካቢ፣ ለአገርና ለወገን ጠቃሚ እንዲሆኑ ማብቃት መሠታዊ ተግባር ነው። ስለዚህ ለልጆች አስተዳደግ ትኩረት የምንሰጥበትን ምክንያት ልንረዳው ያስፈልገናል።

፩ኛ. በአሁኑ ጊዜ በሕጻናት ላይ ከፍተኛ የሥነ ምግባር ውድቀት እያንገባበበ መሆኑን በማየታችን እና በተለያዩ አጋጣሚዎች ሕጻናት ላይ የሚደርሱ በደሎችን /አስገድዶ መደፈር/ በተለያዩ ሰባቶች መጋለጥ ወዘተ/ ዛሬ የሚገቱበት መንገድ ካልተፈለገ ነገ ትልቅ ማግበራዊ ቀውስ የሚያመጣ ተግባር በመሆኑ።

፪ኛ. ወደፊት ቤተ ክርስቲያንን የሚረከቡ፣ አገርና ወገንን የሚጠቅሙ ተተኪዎችን ለማፍራት በትክክል የሚመራቸው ስለሚያስፈልግ ከአሁኑ በተሻለ መልኩ ትኩረትና እንክብካቤ ማድረግ ተገቢ በመሆኑ ነው።

ታዲያ ልጆችን ለዚህ ደረጃ ለማብቃት የሚጠይቀው ጥረት በቀላል የሚታይ አይደለም። ምእመናን በመሉ ችግሩን በመረዳት እና በመተጋገዝ ከተነሳሱ ግን አስቸጋሪ አይሆንም። በዚህም ጽሑፍ ይህንን

ጉዳይ ለማንሳት የተፈለገው ከአስተማሪነቱ በተጨማሪ ከምእመናን ጋር ለመወያየት ሲባል ነው።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የሕፃናትን ሕይወት በማሳየት አዋቂዎች እንዲመለሱና እነርሱን እንዲመስሉ ያስተምራቸው ነበር። «ካልተመለሳችሁ እንደ ሕጻናትም ካልሆናችሁ ወደ መንግሥተ ሰማያት ከቶ አትገቡም» ማቴ. 23፡13። ሕጻናት ተንኮል በልባቸው የለም። ስለነገም አይጨነቁም፤ ፍቅራቸውም ከልብ ነው። በዚህ ዘመናቸው ጎሊናቸው ያገኘውን ሁሉ ሊቀርጽ የሚችል መሆኑን መዘንጋት የለበትም። በእርግጥም የሕጻናት ጎሊና መልካም እንደሆነ እንዲዘልቅ ከፍተኛ ጥረት የሚያስፈልገው ሲሆን ለዚህ ደግሞ የእግዚአብሔር ረዳትርነት ትልቁን ቦታ የሚይዝ ነው። ወላጆች በሚያደርጉት እንክብካቤ ላይ እግዚአብሔር ካልተጨመረበት የተጀመረውን ለመጨረስ የተዘራውን ለማጨድ ያስቸግራል። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በኢየሩሳሌም እየተመላለሰ በሚያስተምርበት ጊዜ ወላጆች ቀርበው ሕጻናት ልጆቻቸውን ባርክልን ይሉት ነበር። ዛሬም ቢሆን ይህንን ያሳስተዋሉ ልጆቻቸው በለጋ ዕድሜያቸው ወደ ቤተ ክርስቲያን ማምጣት ያልቻሉ ምንም እንኳን አብልተው አጠጥተው፤ በያስተምሩም የኋላ ኋላ ግን በልጆቻቸው ተንቀው የወለዱትን እስከ መርገም የደረሱ ወላጆች አሉ።

ነገ ቤተ ክርስቲያንን ተረካቢና ለእግዚአብሔርም ተገዥ የሚሆን ትውልድ ለማትረፍ ዛሬ የወላጆች፣ የጎብረተሰቡ የዑሉም ሓላፊነት ነው። ዛሬ በእጃችን ላይ ያሉትን ልጆች ስናዛቸው በሚሰሙበት ስንመራቸው እሿ ብለው በሚከተሉበት ዕድሜያቸው ተጠቅመን በመልካም ጉዳና እንዲጓዙ መቅረጽ ለማንም የማንተወው ኃላፊነት ነው።

በሌላ በኩል ደግሞ በልጆች ላይ እየደረሰ ያለው ጉዳት እጅግ የሚያሳዝን ነው። በልጆች ላይ በአስገደዶ መደፈር፣ የሕጻናት ዝሙት፣ የተለያዩ ሰብ ተጠቂነት እና በአጠቃላይ የሥነ ምግባር ውድቀት እያደረሱ ነው። ችግሩን አውቆ አለመንቀሳቀስ ደግሞ የባለ ጉዳት ነው። የልጆችን አስተዳደግ እና ጥበቃ ዘመጥፎ ምግባርና ጉዳት/ ካነሣን የኃላፊነቱን ደረጃ እና ተጽዕኖ የሚያደርጉትን ምክንያቶች በሚከተለው መልኩ ከፍለን እንመልከት።

- ⇒ ቤተሰብ
- ⇒ ጎብረተሰብ /አካባቢ/
- ⇒ ልማድ

፩. ቤተሰብ

ዛሬ የምናያቸው አብዛኞቹ ማኅበራዊ ችግሮች መነሻቸው ቤተሰብ ነው። «ቤተሰብ ለክፉም ሆነ ለመልካም ነገር መሠረት ነው። የቤተሰብ ጉዳይ ደግሞ ገና ከአመሰራረቱ ጀምሮ ጥንቃቄ ሊደረግበት የሚገባ መሆኑን በማስተማር የተቀደሰ እንዲሆን ቤተ ክርስቲያን ዘወትር ታስተምራለች። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በሰዎች መካከል ማስተማር ሲጀምር ጋብቻን በመባረክ የመልካም ቤተሰብን መሠረትነት አጠንክሮ ገልጾታል።

እግዚአብሔር እንዳስተማረው የሚገኙ አርአያነታቸው የሚጠቀስ ቤተሰቦች እናትና አባት ቤተ ክርስቲያንን የሚያከብሩ ልጆቻቸውም የቤተ ክርስቲያን ፍቅር ያደረባቸው አሉ። ነገር ግን አብዛኛው ቤተሰብ በዚህ መልካም መንገድ አለመገኘቱን ስንመለከት ጊዜ ሰጥተን በችግሮቹ ላይ መነጋገሩ መልካም ነው። ቤተሰብ በምንልበት ጊዜ እናት፣ አባትን ልጆች እንዲሁም አብሮ የሚኖር ዘመዱን ያጠቃልላል። የሚከተሉትን ምክንያቶች በልጆች አስተዳደግ ላይ ተጽዕኖ የሚያሳድሩ ናቸው።

፩.፩. የቤተሰቡ የምግባር አርአያነት ችግር

ልጆች ከወላጆቻቸው በቤተሰብ ጋር አብረው ሲኖሩ ወላጆቻቸው /ቤተሰብ/ የሚያደርገውን ዘወትር ይመለከታሉ። በእንደበታቸው ለጊዜው ባይናገሩትም በጎሊናቸው መሳላቸው አይቀርም። ወላጆች ያደረጉትን ለማድረግ የሰሙትን ለመፈጸም ይጓጓሉ። በእርግጥ ይህንን ያስተዋሉ ወላጆች በልጆቻቸው ፊት ያላቸው ምግባር ወደ መልካም ነገር የሚመራ እንጂ ለክፉው እንዳይሆን ይጠነቀቃሉ። የሕጻናትን የወደፊት ሕይወት ረስተው እንደፈለጉ ለመሆን የሚነሡ ወላጆች ግን ልጆቻቸውን እየጉዳቸው መሆኑን መዘንጋት አይገባም።

ልጆች በምግባር ደክመው /አንስው/ ሲገኙ መደብደብ ወይም መግረፍ ብቻ መፍትሔ አይሆንም ወላጆች ለዚህ መጥፎ ምግባር ልጄ ምሳሌ ያደረገው እኔን ይሆን? ብለው ራሳቸውን ሊጠይቁ ይገባል። አባቱ ሲጋራ ሲያጨስ ያየ ወይም ሲጋራ ግዛ ተብሎ በተደጋጋሚ የሚላክ ልጅ፣ አባቱ ሰክሮ እየተንገዳገደ ሲመጣ የሚያይ ልጅ፣ እርሱም ሲያድግ መጠጣትን ማጨስን ቢጀምር እርዳታ የሆነው አባቱ ነው። አባቱ አልታወቀውም /አላስተዋለውም/ እንጂ ልጁን ወደ መጥፎ ምግባር መርቶታል። ስለዚህም በልጁ ሕይወት መበላሸት አባት ተጠያቂ ሆነ ማለት ነው። ይህ ደግሞ የኋላ የኋላ በሰውም በእግዚአብሔርም ዘንድ ወቀሳን የገሊና ጸጸትን ያስከትላል። አባትሆን እንዲህ ብለህ ስደበው እናትህን እንዲህ በላት በማለት ስድብንም የሚያስተምሩ ወላጆች አሉ። ታዲያ ወላጆች /ቤተሰብ/ እንዲህ አይነት አስተማሪ ሆነው ከተገኙ ልጆች ቤት ተዘግቶባቸው ግቢ ተክልሎላቸው ተለይተው ቢያድጉም በውጭ ያለውን መጥፎ ምግባር ቤታቸው ዘልቆ ስለገባ መከላከልና ዘግቶ መዋል ጥቅም የለሽ መሆኑን ያሳያል።

ልጆች ወላጆቻቸውን /ቤተሰባቸውን የሚንቀሳቀሱትን ሁኔታም ይታያል። መከባበር የቤቱ ሥርዓት ሆኖ ቢለመድ እናትና አባት ቢከባበሩ ቢታይ ኖሮ ልጆችም ሰው አክባሪ ሆነው ያድጋሉ። ጥሩ ሥነ ምግባርና መከባበር የማይታይባቸው ወላጆች እራሳቸውን ጉድተው መልካም ገሊና ሥነ ምግባር ሊኖራቸው የሚችሉ ልጆቻቸውን እየጉዱ መሆኑን በመረዳት ጥፋታቸውን ማረም ተገቢ ነው። ይመጥፎ ምግባር ምሳሌ የሆኑ ወላጆች ልጆቻቸውን ጠበቁ ማለት አይቻልም። ምክንያቱም ምንም እንኳን ቢያለብሱ፣ ቢያጠጡ፣ ሥጋዊ ትምህርትን ቢያስተምሩ ልጆቻቸው በምግባር ስለወደቁ የገሊናቸው ጉዳት ከሁሉ ይበልጣልና ነው።

ከእናትና አባት በተጨማሪ እንደ ቤተሰብ ተቆጥረው አብረው የሚኖሩትም የቤተሰብ አባላት ሊያመጡ የሚችለው ተጽዕኖ ሊጤን ይገባል። በመግቢያችን ላይ እንደገለጥነው በአስገድዶ መደፈር ስለባ የሆነችው ሕፃን የቤተሰቡ አባል በሆነ አጉፈ ነው። ቤተሰብ አድርገን

ያስቀመጥናቸው የመጥፎ ምሳሌዎች መምህራን የሚሆኑ ከሆነ አብሮ መቀመጣቸውን እንዲት መፍትሔ መስጠት እንደሚገባ ማስተዋል ተገቢ ነው።

፩.፪. ወላጆች ለልጆቻቸው የሚያካፍሉት አመለካከት

በተወሰነም ደረጃም ቢሆን። የልጆች የወደፊት ሕይወት በወላጆች አመራር ላይ የተመሠረተ ነው። ልጆች የሚጓዙበትን መንገድ መጠቀም በጥሩም ሆነ በመጥፎ ጉኑ የወደፊቱን ሕይወታቸውን ይወስናል። ዘመናዊነትን ሰበብ በማድረግ ልጆቻቸውን መጠጥ ቤትና ጽንሰ ቤት ይዘው እስከመሄድ የደረሱ ወላጆች አሉ።

ልጆችን ወደ ቤተ ክርስቲያን መርቶ ቃለ እግዚአብሔርን እንዲማሩ በመዝፈን ፈንታ እንዲዘምሩ ማድረግ የሚቻለው መልካሙን መንገድ የመረጡና የሚያምኑ ወላጆች ሲገኙ ነው። አንዳንድ ወላጆችም ወደ ቤተ ክርስቲያን ልጆቻቸውን ሲልኩ ከሥጋዊ ትምህርት የሚያደክማቸው የሚመስላቸው ካሉ ይህ እውነት እንዳልሆነ ተረድተው መልካም ነገርን በገሊናቸው መቅረጽ የሚችሉበትን ዕድሜ እንዳያሳልፉ ሊያስተውሉት ያስፈልጋል። ሕጻናት ቤተ ክርስቲያን ሄደው ዕጣኑን ሲያሸቱ፣ ከበሮውንና ዝማሬውን ሲሰሙ፣ ጠበሉን ሲጠጡ፣ መስቀሉን ሲሳለሙ ብሩህ ገሊና እያገኙ የቤተ ክርስቲያን ፍቅር እያደረገባቸው ያድጋሉ። ልጆቻችንን ወደ ዘፈን እና ቅጥያጣ ዘመናዊነት መርተናቸው ለዘማዊነት፣ ለአደንዛዥ ሰፊ ተጠቃሚነትና ሱሰኝነት ቢጋለጡ ልጆቻችንን ወደ ጥፋት ጉዳና እየመራናቸው መሆኑን መረዳት ያስፈልጋል ወደ ቤተ ክርስቲያን ስንመራቸው ደግሞ እግዚአብሔርን መፍራት እንዲሞሩ እየረዳናቸው ነው።

፩.፫. በባልና ሚስት መካከል የሚፈጠር ግጭት

ባልና ሚስት ለጥንቃቄ ሲባል በልጆች ፊት ግጭትን /አለመግባባትን/ ማሳየት የለባቸውም። ባልና ሚስትን የሚያነጋግሩ ብዙ ጉዳዮች ቢኖሩም ጊዜያዊ በሆነ ስሜት ተነሣሥተው መጣላት መከራከር ወይም መደባደባቸው መስደደብን ማሳየት የልጆችን ገሊና ክፉኛ

ይጉዳል። ሲያድጉ እንደነሱ ተመሳሳይ ወይም በአጠቃላይ ደግሞ ትዳርን የሚጠሉ ሊሆኑ ይችላሉ። ወላጆች በመካከላቸው ብቻቸውን በሆኑ ጊዜ በመነጋገር ማስተካከል አለባቸው። በልጆች ፊት መታገስ መልካም ነው።

፩.፩ የወላጆች ተለያይቶ መኖር

የወላጆች ተለያይቶ መኖር በልጆች ላይ ከፍተኛ ተጽዕኖ አለው። ትዳራቸውን አፍርሰው የሚለያዩ ልጆቻቸውንም ነጥተው በመከፋፈል መውሰዱ «ያለ አባት» ወይም «ያለ እናት» ማሳደግ በልጆች ላይ የሚፈጥረው ጉዳት ቀላል አይደለም። እንዲህ ዓይነቱ ሁኔታ ልጆች የወላጆቻቸውን ፍቅር እንዲያገኙ ከማድረግ በተጨማሪ እንደሻው ወገን /እናት ስለ አባት ወይም አባት ስለ እናት/ የሚያቀርቡላቸው ምክንያት በጎሊናቸው እንዲቀረጽ የሚያደርጓቸው አመለካከቶች የልጆችን የወደፊት ዕድገትና ቤተሰባዊ ፍቅር የሚያበላሽ ነው። ከወላጅ ተለይተው የሚኖሩ ልጆች በእንጀራ አባት እና በእንጀራ እናት ሊደርስባቸው የሚችሉው ሰቀቀን መልካም ነገርን ሊያስብ የሚችል ጎሊቸውን ክፈኛ ይጉዳዋል። በወላጆች መካከል መለያየት ተፈጥሮ የሚያድጉ ሕፃናት ብዙዎቹ ለፍሬ አይበቁም። በእናትና አባታቸው መለያየት ምክንያት ልጆች ከአንዱ ቤት ወደ አንዱ እየተዘዋወርን እንኑር ሲሉ በመካከሉ ብዙ ነገርን ይለምዱና ከቁጥጥር ውጭ ይሆናሉ። አስተዳደራቸውም ብዙ ጊዜ ጉስቀልና የበዛበት ይሆናል። ተቆጣጣሪ የሌላቸው መስሎም ሊሰማቸው ይችላል።

፩.፩ ከጋብቻ ውጭ የሚወለዱ ልጆች የሚኖራቸው አስተዳዳሪ

ከጋብቻ ውጭ የሚወለዱ ልጆች ከሌሎቹም ሁሉ የተለየ ከፍተኛ የሆነ ተጽዕኖ ይከስትባቸዋል። ለአንድ ሕፃን /ልጅ/ አባቴ ማን ነው? ወይም እናቴ ማን ናት ለሚለው ጥያቄ መልስ አለማግኘት ከባድ ነው። በኋላም ሲያድግ ሌሎች ሰዎች የሚያደርጉባቸው ተጽዕኖ ቀላል አይሆንም። አባታቸው ወይም እናታቸውን አለማወቃቸው ዘወትር ዕረፍት ይነሳቸዋልና። ኅብረተሰቡም ቢሆን ያለ ጋብቻ የተወለዱ ልጆችን

በተላሉ ያገልግላቸዋል። ይህ ልጆችን ወደ መጥፎ ምግባር እንዲጓዙ የሚገፋፋቸው ይሆናል። ያለጋብቻ ልጆችን የሚወልዱ ሰዎች የልጆችን ጎሊና የሚጉዱ ምግባር መፈጸማቸውን ብዙ ተደራራቢ ችግር የሚያስከትል መሆኑን በመረዳት ሰዎች በተቀደሰ ጋብቻ ሊገኙ ይገባል።

እንግዲህ ከላይ ለመመልከት እንደሞከርነው በልጆች አስተዳደግ ላይ ተጽዕኖ የሚያስከትሉ ምክንያቶችን በመረዳት ቤተሰብ ምን ማድረግ አለበት የሚለውን በመጠኑ ለመጠቀም ነው። የሁሉ ነገር መሠረቱ ሃይማኖት ነውና ወላጆች ከልብ ወደ ቤተ ክርስቲያን እንመለስ። እራሳችንን ተመልክተን የጉደለንን እናስተካክል። ያለንን አመለካከት ከእግዚአብሔር ፊት ሆነን እንመርምረው። ከዚያም ወደ ማስተካከል እንምጣ። ትዳራችንም የተቀደሰ እንዲሆን እናድርግ ወላጆች በግልጽ በመነጋገር በመወቃቀስ ሳይሆን በመማማር እስካሁን በልጆቻችን አስተዳደግ ላይ ተጽዕኖ ያሳደረውን ድርጊታችንን እንመርምር። በእኛ በኩል ይህንን ካደረግን ልጆቻችንን እየተከታተልን በጎሊናቸው የተቀረጸውን ፍላጎትና አመለካከት እናጥናው። እንዴት ወደ ቤተ ክርስቲያን መመለስና ፍቅር ማሳደር እንደምንችል እናስብበት። እኛው ራሳችን ምሳሌ በመሆን አብረናቸው ወደ ቤተ ክርስቲያን እንወሰዳቸው። በአቅማቸውና ሊረዱት በሚችሉት መጠን የክርስቲያናዊ ሕይወትን መልካምነት እንግለጥላቸው። በልጆቻችን ፊት የምንፈጽመውን በጥንቃቄ እንመልከተው ለዚህም እግዚአብሔር ማስተዋሉን ይስጠን።

፪. ኅብረተሰብ

ኅብረተሰብ በልጆች አስተዳደር ላይ የሚኖረውን ሚና ስንመለከት የተያያዙና ተጽዕኖ ሊያመጡ የሚችሉ ጉዳዮችን ከተለያዩ አቅጣጫ ሆነን መመልከት ያስፈልጋል። የኅብረተሰቡ አመለካከት የተለያዩ ባሕላዊና ሃይማኖታዊ ምክንያቶችን የተከተለ ሊሆን ይችላል። ልጆችም አካባቢያቸውን የመምሰል ሁኔታ ይታይባቸዋል። ይህ ደግሞ በእያንዳንዱ አካባቢ ምን አለ ብለን እንድንጠይቅ ያደርገናል። «ልጆች በመሰል የዕድሜ ጓደኞቻቸው ላይ የሚፈጥሩት ተጽእኖ አለ፤ ይህም በመልካምም ሆነ በመጥፎ ጎኑ የሚታይ ነው። ሥጋዊ ሰውቀት እንዲገባዩ

ተብሎ ልጆች የሚላኩባቸው ትምህርት-ቤቶች አብዛኛዎቹ በመልካም የሥነ ምግባር ቦታነታቸው የሚጠሩ አይደሉም። ሁሉንም መመልከት ባንችልም ዋና ዋና የምንላቸውን ዘርዘረን ለመመልከት እንሞክራለን።

፪.፩ ሰዎች ያላቸው አመለካከት

በሌ ልጆች አስተዳደር እንክብካቤ ብዙ ዓይነት ሀሳብና አመለካከቶችን ይሰነዝራሉ። ይህ አመለካከታቸው በእነርሱ ኅሊና ሃሳብ ብቻ ሆኖ አይቀርም። በተለያዩ ጊዜና ሁኔታም በተግባር ሲንፀባረቅ ይታያል። ለምሳሌ ያህል አንዳንድ ሰዎች የልጆችን አስተዳደግ ከዕድል ጋር የሚያያዙ አሉ። ልጅ «በዕድሉ ይደግ» የሚለውን አነጋገር አብዛኛው ሰው የሚቀበለው ቢመስለኝም በዚህ አነጋገር የተጠቃለለው ሀሳብ ግን በሰዎች ኅሊና የሚፈጥረው ግንዛቤ የተለያየ ነው። በእርግጥ ይህ ዓይነት አመለካከት ለልጆች የሚሰጠውን ትኩረት ይቀንሳል። የልጆች በዕድል ማደግ ከሚበሉትና ከሚጠጡት ነገር ጋር ብቻ ሳይሆን የት እንደሚያድጉ፣ እንዴት እንደሚያድጉ፣ ማን እንደሚያሳድጋቸው የሚለውን ሀሳብም ያጠቃልላል። ልጆች በመጥፎ አካባቢ ማደጋቸው በዕድላቸው ነው ከተባለ ይህ አመለካከት ያላቸው ሰዎች ባሉበት ኅብረተሰብ ልጆች በየሜዳው ከቤታቸው ርቀት የሚገባቸውን እንክብካቤ ሳያገኙ ጧት ወጥተው ማታ ቢገቡ እንግዳ ነገር አይሆንም።

አንዳንድ ሰዎች ደግሞ «እኔ የማደርገው ነገር ሁሉ እኔን ለማስደሰት ነው፤ ሌላውን ሰው ተስማማው አልተስማማው አይመለከተኝም» የሚሉ አሉ። አንድ ኅብረተሰብ ውስጥ ስንኖር እኛ የምናደርገው ማንኛውም ነገር ሌላው የኅብረተሰብ ክፍል ላይ በጥሩም ሆነ በመጥፎ ጌጌ ተጽዕኖ ማምጣቱ አይቀርም። የዚህ ድርጊት ውጤትም በኛ ላይ ብቻ ተወስኖ እንደማይቀር መገንዘብ ያስፈልጋል። ጥሩ ስናደርግ በጥሩ ጌጌ ኅብረተሰቡ ላይ ተጽዕኖ እናሳድራለን፤ መጥፎ ስናደርግ ደግሞ በመጥፎ ጌጌ ተጽእኖ ማሳደራችን አይቀርም። ይህ ዓይነት አመለካከት ያላቸው ሰዎች ሌሎች ሰዎችን ሲሳደቡ በሕፃናት ፊት ነው። እነርሱ ስሜታቸውን መግለጻቸው እንጂ ሕፃናትን ስድብ ማስተማራቸውን አያስተውሉትም። እንደዚሁም የሚያጨሱ፣ የሚትሙ፣ የሚሰነሩ፣

በዝሙት የሚሰማሩ ሁሉ እኛን ተከተሉን ማለታቸው ነው። እነርሱ ይደሰቱበት እንጂ በእነርሱ ምክንያት ችግር ውስጥ ሊገቡ የሚችሉትን አይጨነቁላቸውም።

ከዚህ ሁሉ በተጨማሪ ደግሞ ለሕፃናት እንክብካቤ ማድረግን ኅሊናቸው ፈጽሞ ትቶት ራሳቸውን ተጠቃሚ ለማድረግ የሚሯሯጡ መኖራቸውን ደግሞ ሌላው የብዙ ሰዎች ችግር ነው። በአንዳንድ ቦታ የምንሰማው ታሪክም ይህንን የሚያረጋግጥ ነው። ሕፃናትን ጠልፈው በከረሜላ፣ በብስኩት እና በመሳሰሉት አታለው ለዝሙት የሚመኙ አቸው የሚደፍሯቸው አሉ።

በቤተሰብ ደረጃ ልጆችን ማሳደግ እንዴት እንደሆነ መወረቱ የጠፋባቸው አሉ። አንዳንዶቹ ከመጠን በላይ ልጆችን በማዝናናት ያምናሉ፤ ሌሎቹ ደግሞ ልጆች ትንሽ ጥፋት ሲያጠፉ አስረው በመግረፍ ያምናሉ። ልጆችን የተንከባከቡ መስሏቸው ከታላላቆች ጋር የሚኖራቸውን ግንኙነትና አክብሮት በተመለከተ ወሰን /ድንበር/ ጠፍቶባቸው ትናንሾቹ ታላላቆቹን ሊመቱ /ሊደበድቡ/ ሲነሡ ማየት የተለመደ ሆኗል። ይህ ሁሉ አንድ ወጥ የሆነ ጥቅምና ጉዳቱን ያመዛዘነ የልጆች አስተዳደግ አለመኖሩን የሚያሳይ ነው።

፪.፪ ልጆች የሚያድጉበት አካባቢ

ልጆች የሚያድጉበትን አካባቢ ይመስላሉ። አካባቢ በልጆች ላይ የሚያመጣው ተጽዕኖ አለና። ይህ ደግሞ ምን ዓይነት አካባቢ እያሳደግናቸው ነው ምን ዓይነት ትምህርት እና ጥንቃቄ ይፈልጋሉ የሚሉትን ጥያቄዎች እንድናነሳ ያደርገናል። ለምሳሌ ንግድ አካባቢ የሚያድጉ ሕፃናት በንግድ ቦታ የሚያዩባቸውን ነገሮች በግልጽ ሊቀረጽ ይችላል። በንግድ ቦታ ሌሶች አሉ። ብዙ ውሸቶች ይነገራሉ። የሁለም ሰው ሩጫ ገንዘብ ለማግኘት ይሆናል። በተለያዩ ሰብ የተያዙ ሰዎች የሚበዙበት አካባቢም ልጅን ስናሳድግ የግድ ተከትለው የሚመጡ ችግሮች ይኖራሉ። ይህ ግንዛቤ ካለን ልጆችን የምናሳድግ ግበት አካባቢ የት መሆን እንዳለበት እንወስናለን። ሁኔታዎች አስገድደውን ችግር ሊፈጠር የሚችልበት አካባቢ እንኳን ቢኖሩ ዘወትር ምን ማስተማር እንዳለብን ቀድመን እንዘጋጃለን።

፪.፫. ልጆች በልጆች ላይ የሚያሳድሩት ተጽዕኖ

ሌላው በልጆች አስተዳደግ ላይ ተጽዕኖ የሚያመጣው መሰል ልጆች የሚፈጽሙት ድርጊት ነው። ልጆች በተፈጥሮ መሰል ዓደኞቻቸው የተናገሩትን ለመናገር የሚያደርጉትን ለመፈጸም ይፈልጋሉ። ይህ ከመሰሉቻቸው የሚደርስባቸው ተጽእኖ ነው። «ከአህያ ጋር የዋለች ጊደር...» የሚለው ተረት ትርጉሙም ይህ ነው። አንዳንድ ወላጆች ልጆቻቸውን ተጨንቀው በሥርዓት እንደ ሚያሳድጉ ሁሉ ሥርዓት የሌላቸው በጣም ብዙ ልጆችም አሉ። እነዚህ ሁለት የተለያዩ መንገድ የተከተሉ ልጆች በመንደር ውስጥ በጨዋታ ጊዜ ትምህርት ቤት ለትምህርት ሲላኩ እንዲሁም በሌላ አጋጣሚ ሊገኙ ይችላሉ። ይህ ዓይነቱ ችግር እንዳይከሰት ልጆችን ከልጆች ለይቶ ማሳደጉ ዘላቂ መፍትሔ አያመጣም ሁሉም ኅብረተሰብ ለመፍትሔው መነሳት ይገባል እንጂ።

፪.፬ የሚማሩበት ት/ቤት

በአሁኑ ጊዜ የሚታዩት ትምህርት ቤቶች በከፍተኛ ደረጃ የሥነ ምግባር ችግር ይታይባቸዋል። አሁን ያሉት ትምህርት ቤቶች ድሮ ከነበሩት በምን ተለዩ ስንል ድሮ ይሰጥ የነበረ አሁን ግን በብዙ በታየቀረ ልጆች ጥሩ ሥነምግባር እንዲኖራቸው የሚረዳ የግብረገብነት ትምህርት አለመስጠቱ ነው። ለልጆች ፈሪሃ እግዚአብሔር በልዩነቸው እንዲያድር የሚያደርግ ትምህርት ሊሰጥና በየጊዜው እየተከታተሉ ማስተማር አስፈላጊ መሆኑ መታወቅ ይኖርበታል።

ለዚህ ሁሉ ችግር መፍትሔው ምን ይሆን?

በመጠኑም ቢሆን የችግሩን አቅጣጫ ከጠቀስን መፍትሔ ሊሆን የሚችለውንም ማሳየት አለብን። ልጆችን በመንከባከብ ረገድ መጀመሪያ የወላጆች ቀጥሎ የቤተ ዘመድ፣ የጌረቤት እያለ በአካባቢው ያሉ ሰዎች ሁሉ ኃላፊነት መሆኑን መረዳት ያስፈልጋል። እኛ ላልወለድነው ልጅ ምን አገባን ማለት የለብንም። ለልጆች የተስተካከለ ዕድገት የሚያመጣው ለውጥ የሚኖርበትን አቅጣጫ ማሳየት ይገባል። ልጆችን በመምከር፣ በማስተማር፣ ከዚያም አልፎ የኢኮኖሚ ድጋፍ ማድረግም

በሚያስፈልግበት ጊዜ የሚቻለውን ያህል ማድረግም ይጠበቅብናል። በየአካባቢው ላለው ችግር ሁሉ መፍትሔ ለመፈለግ መነሳት የሚገባው የአካባቢው ኅብረተሰብ ነው። በአቅማችን የምንችለውን ለማድረግ መንቀሳቀስ የሁላችንም ድርሻ ይሆናል። በዚህ ረገድ አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን እና ሰበካ ጉባኤ፣ የሰንበት ት/ቤት ተማሪዎች ዕድሮች ማኅበራት ለጉዳዩ ትኩረት ሰጥተው መንቀሳቀስ ይገባቸዋል። ችግሩ አላሳቢ ነው። ነገ ዛሬ በማለት ቀጠሮ የሚያዝሉትም አይደለም። ስለዚህም ልጆቻችንን በአግባቡ አሳድገን ለፍሬ ለማብቃት፡-

፩. እንክብካቤና በቂ ክትትል ማድረግ

ምንም እንኳን መልካም ልጅ የእግዚአብሔር ስጦታ ቢሆንም የተሰጣቸውን በአግባቡ ይዞ ለፍሬ ማብቃት ግን የወላጆች ድርሻ ነው። በመሆኑም ወላጆች ልጆቻቸውን በሚገባ እየተከታተሉ እውነተኛ ፍቅራቸውን እየመገቧቸው ሊያሳድሩባቸው ያስፈልጋል። ምናልባትም የወላጆች ክትትልና ለልጆቻቸው የሚያደርጉት እንክብካቤ፣ እንደየቤተሰቡ የነሮ ደረጃ ወይም የገቢ መጠን፣ የወላጆች የዕውቀት ደረጃና የሥራ ጠባይ፣ የልጆች ብዛትና የዕድሜ ደረጃ ሊለያይ ይችላል። ለምሳሌ ብዙ ልጆች ያሉትና አንድ ልጅ ያለው እኩል እየተቆጣጠረ የሚያስፈልገውን እያሟላ ሊያሳድግ አይችልም። የሥራቸው ጠባይ ብዙ ጊዜ ያቸውን ከልጆቻቸው ጋር እንዳያሳልፉ የሚያደርጋቸውና ብዙውን ጊዜ ከልጆቻቸው ጋር የሚያሳልፉት እኩል ናቸው ማለትም አይቻል ይሆናል። እንዲሁም በፍቺ ወይም በሌላ ምክንያት በአባቱ ወይም በእናቱ እንክብካቤ ብቻ የሚያድግ ልጅና የሁለቱንም ፍቅርና እንክብካቤ እያገኘ የሚያድገው እኩል ሳይሆን ይችላል።

ይሁን እንጂ፣ ምንም በቂ ገንዘብ ወይም ጊዜ ባይኖራቸው፣ የልጆቻቸውም ቁጥር ቢበዛ ወላጆች በሚችሉት መጠን ለልጆቻቸው ትኩረት ሊሰጡና ሊንከባከቧቸው ያስፈልጋል። ወላጅነት በጊዜና በገንዘብ የሚተመን ሳይሆን ከፍቅር የተነሣ ራስን አሳልፎ እስከመስጠት የሚደርስበት ነው። ይህ ሲባል ከወቅማቸውም በላይ በሆነ መንገድ

ቁሳዊውንና ሥጋዊውን ፍላጎታቸውን ሁሉ ይሟላላቸው ማለት አይደለም፤ የእናትነት ወይም የአባትነት ፍቅራቸውን ያሳዩአቸው፤ መንፈሳዊ ሕይወታቸውን ውሏቸውን ጤናቸውን የትምህርታቸውን ሁኔታ ይከታተላቸው ማለት እንጂ።

፪. አርአያ መሆን

ለልጅ በተለይም በሕፃንነቱ ጊዜያት ከወላጆቹ በላይ በዋቂ ትልቅና የተከበረ አይኖርም። ሁሉን ነገር እንደወላጆቹ ቢያደርግ፤ ከወላጆቹ ቢሰማ ይመርጣል። ወላጆቹ ሲያደርጉ ያየውን ወይም በወላጆች የተነገረውን በቀላሉ ይቀበላል። ታዲያ በዚህን ጊዜ ወላጆች በልጅቻቸው ፊት ለሚያደርጉትም ሆነ ለሚናገሩት ነገር ሊጠነቀቁ ያስፈልጋል።

ከዚህ አንፃር አንድ አርቶዶክሳዊ ቤተሰብ ለልጆቹ አርአያ ሆኖ ማሳደግ ብዙም አይከብደውም። አማትቦና ጸልዮ መመገብን፤ በሰንበትና በበዓላት ቀናት በአንድነት ቤተ ክርስቲያን ሄዶ ማስቀደስን፤ በሥነ ሥዕል ፊት ቆሞ ጠዋትና ማታ ስብሐተ እግዚአብሔር ማድረስን፤ ለድሆች መመጽወትን፤ እውነተኛ ፍቅሩንና ለሌሎች ያለውን ርኅራኄ እያደረገ ያሳያቸዋል። ልጆችም፤ የቤተ ክርስቲያን እምነቷን ተባብሰው፤ ጠበሏን ጠጥተው፤ ዕሳኑ ሸቷቸው፤ ትምህርቷን ተምረው፤ ቅዱስ ሥጋውንና ክቡር ደሙን አየተቀበሉ፤ ፈሪሐ እግዚአብሔርን ገንዘብ አድርገው ስለሚያድጉ ወላጆቻቸውን መምሰላቸው የወደፊቷ ሀገርና የቤተ ክርስቲያን ተረክቦ መሆናቸው አያጠራጥርም። ለዚህም የነጋዴ ሳሙኤልን እናት ሐናን ምሳሌ ማድረግ ይቻላል። ፩ኛው ፳፮፥፳፰።

በተቃራኒው ከክርንችት በለስ እንደማይለቅሙ ሁሉ፤ ሰላም ከጠፋበት፤ ንግንዝና ጭቅጭቅ ከነገሠበት፤ የመጠጥና የዕዕ ሱሰኝነት ከተቆጣጠረው ቤተሰብ መልካም ልጅ ለማግኘት ማሰብ ያልዘሩትን ለማጨድ እንደመሞከር ነው።

፫. መልካም ሲሠሩ ማበረታታት

ወላጅነት ልጆችን የመጨቆን፤ የመግዛትና የማስጨነቅ ሥልጣን አይደለም። በመሆኑም ልጆችን ባጠፋ ቁጥር መጨትጨትና መነክነክ አይገባም። ይልቁንም መልካም በሠሩ ቁጥር ማበረታታቱ ይመረጣል። መልካም ሲሠሩ ማሞገስ፤ ሁልጊዜም እንደዚህ እንዲሠሩ ማበረታታት፤ ሲያጠፋ ራሳቸውን እስከማረም ያደርሳቸዋል።

እንዲሁም ጥፋት ከፈጸሙ በኋላ ከመቆጣትና ዱላ ከማንሣት ይልቅ ማድረግ የሚገባቸውን አስቀድሞ ደረጃ በደረጃ መንገር ያስፈልጋል። ማድረግ የሚገባቸውን ቀስ በቀስ እየነገሩ ማሳደግ የተነገራቸውን ነገር አስፈላጊነት አምነውበት እንዲያድጉና ለሐላፊነትም እንዲበቁ ያደርጋቸዋል። ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስም «እናንተም አባቶች ሆይ፤ ልጆቻችሁን በጌታ ምክርና በተግማጽ አሳድጓቸው እንጂ አታስቆጡአቸው» በማለት አስገንዝቧል። /ኤፌ.፮፥፬/

ይህ ሲባል ምንም ዓይነት ጥፋት ቢያጠፋ አይቀጡ ማለት አይደለም። አልፎ አልፎ በአካልና በሥነ ልቦናቸው ላይ ጉዳት በማያመጣ መልኩ ወዲያው እንዳጠፋ ዘመጠኑ መቅጣት አስፈላጊ ነው። ለምሳሌ በሚጉዳቸው ነገር ከመደብደብ ወይም እየጮኹ ከመቆጣትና የአንድ ጊዜ ጥፋታቸውን ዘወትር እያነሡ ከመውቀስ እንዲሁም ለሌላ ሰው ከመንገር ለተወሰኑ ደቂቃዎች ከጨዋታ መከልከልን የመሰሉ ቅጣቶችን መጠቀሙ ይመረጣል።

፬. ከጥፋት መጠበቅ

ሕፃናትን በሊጋ ዕድሜአቸው ሊያበላሻቸው ከሚችሉ ነገሮች መጠበቅ ያስፈልጋል። ለምሳሌ፡ በዕድሜአቸው ከማይመጥኗቸው የቴሌቭዥን ገርማራሞችና ፊልሞች፤ መጥፎ ጠባይ ካላቸው ዓደኞች ወዘተ ... እንዲርቁ ማድረግ ያስፈልጋል። ይህ ሲባል ምን አልባትም እንዳይመለከቱ መከልከል የበለጠ እንዲጓጉ ስለሚያደርጋቸው በተቻለ መጠን በምክር መልክ መንገሩ ይመረጣል። አልያም ክፉውንና በሳውን እስኪለዩ ድረስ በፊታቸው የማይገቡ ነገሮችን አዕማድረግ ለዕድሜአቸው

የማይመጡ ፈልጦችና የቲሌቪዥን ፕሮግራሞችንም አለማየት፡ በሦስት ሰዓት ለአነርሱ የሚሰማው ማለትም ለሰው ቀላቸው ለሥነ ምግባራቸው መጉልበት፡ የቤተሰብ ፍቅር እንዲኖራቸው የሚያደርጉአቸውን ነገሮች እንዲመለከቱ የራስን ጥረት ማድረግ ያስፈልጋል፡፡

አለበለዚያ ለዕድሜአቸው የማይመጡናቸውንና ለወደፊቱም ሕይወታቸው የማይጠቅማቸውን ሁሉ እያዩ ቢያድጉ ንጹሕ አእምሮአቸውን ለበቀል መርዝ እንደመጋት ነው፡፡ ለዚህ አንድ ምሳሌ ማንሆኑ ይቻላል፡፡ እናትና አባቷ በፍቺ የተለያዩና ከአባቷ ጋር የምትኖር አንዲት የሰሙንት ዓመት ልጅ አባቷ እቤት ውስጥ የወሲብ ሽድዮ ፈልጦችን እየተወሰደ ስለሚሔድ ወጣባለ ቁጥር ያን እያየች ሌሊት በሕልሚ እየባነ ነች እንደተቸገረችና ያየችውንም በተግባር ለመፈጸም እንደተገፋፋች በቅርቡ ከደረሰን ደብዳቤ ለመረዳት ችለናል፡፡

ልጅቷ ያየችውን ነገር ምንነት ባትረዳም ለመፈጸም መጥከሯ ምን ያህል ተጽዕኖ እንዳሳደረባት ለመገንዘብ አያዳግትም፡፡

ስለዚህ ሕፃናትን የሚጠቅማቸውን ከማይጠቅማቸው አንለይላቸው ከጥፋትም ልንጠብቃቸው ያስፈልጋል፡፡

እንግዲህ ልጅን ተጣጦ ካደገ በኋላ ማቃኛው ጠፍቶ ከመቸገርና በተገኘው አጋጣሚ ሁሉ «የዛሬ ልጅ» እያሉ ከማውገዝ በአግባቡ ማሳደግ ያስፈልጋል፡፡ ለዚህም ለነገው ትውልድ መስተካከል ከዛሬ ወላጆች ከፍተኛ ጥረት ይጠበቃል፡፡ የዛሬው ወላጅ መልካም ከሆነ መልካም የሚያፈራበት ራሱን ቀርጾ የማያወጣበት ምንም ምክንያት አይኖርም፡፡ ከሁሉ በላይ ደግሞ እግዚአብሔር የተባረከ ልጅ እንዲሰጥ መጸለይ፣ ከቤተ ክርስቲያን ሳይቀር በሰው ፊት ብቻ ሳይሆን በእግዚአብሔርም ፊት እንዲያድግ ማድረግ ያስፈልጋል፡፡ ሉቃ፤፪፥፵፪፡ ያን ጊዜ ነው የሀገርም ሆነ የቤተ ክርስቲያን ተረካቢ መሆን የሚችለው፡፡ ገና ዛሬ በልጅ ኑቱ ያሳሳወቅነውን ቤተ ክርስቲያንም ሆነ አገር ነገ ተረካብ ማለት ቀንበር እንደመሄን ከባለም ሽጣት ብሎ አሳልፎ እንደመስጠት ነው፡፡

ስለዚህ ሀገሩንና ቤተ ክርስቲያኑን አፍቃሪ ወላጆቹን አከባሪ ዜጋ ለማፍራት ልጅን በፍቅርና በመልካም አያያዝ፥ ፈሪሐ እግዚአብሔር እንዲያድርበት አድርጎ ማሳደግ ይገባል፡፡ ለሁሉም የእግዚአብሔር ቸርነት የድንገል እማላጅነት አይለየን፡፡

ፍቅር፣ ወጣትነት፣ መንፈሳዊነት

በዲ/ን ኤፍሬም እሸቴ

ብዙ ወጣቶች በጋራ የሚያውቋቸው፣ ዘወትር የሚነጋገሩባቸው፣ ሕይወታቸውን እስከመለወጥ የሚደርሱባቸው ብዙ ነገሮች አሉ፡፡ ከእነዚህም ነገሮች መካከል ከተቃራኒ ጾታ ጋር ያላቸው ግንኙነት አንዱ ነው፡፡ ይህ በዕድሜያቸውና በተፈጥሯዊ ለውጣቸው ምክንያት የሚመጣ ጠባይ በመሆኑ ወጣቶቹ መንፈሳውያን ሆኑም አለሆኑ የዚህ ነገር ተጋሪዎች ናቸው፡፡ ለዓቅመ ሔዋንና ለዓቅመ አዳም ከደረሰበት ጊዜ አንሥቶ አስተሳሰባቸውና እመለከታቸው፣ በት/ቤትም ሆነ በሥራ ከሚያገኟቸው በጾታ ተቃራኒዎቻቸው ከሆኑት ጋር ያላቸው ጉድኝት እንደ ሕሃንነቱ ወቅት አይሆንም፡፡ ራሳቸውን ይመረምራሉ፡፡ እነርሱ ስላልደረሱበት ነገር ለማወቅ ያላቸው ጉጉት ይጨምራሉ፡፡ በሚያነሳቸው መጽሔቶች፣ ጋዜጦች፣ መጽሐፍት፣ በሚመለከቷቸው ፈልጦችና ድራማዎች በየመንገዱ ከሚያዩዋቸው ነገሮች በመነሣት እነርሱም ያንን የሚያደርጉበትን ቀን ይናፍቃሉ፡፡ ይህ ናፍቆትና ፍላጎትም ያድግና በተግባር ይተረጎማል፡፡ በዚህም ምክንያት የብዙ ወጣቶች ሕይወት ሊበላሽ ይችላል፡፡

በሀገራችንም ሆነ በየሰንበት ት/ቤቶቻችን ወጣቶች ከተቃራኒ ጾታዎች ጋር ሊኖራቸው ስለሚገባው ግንኙነት ለማወቅ የሚችሉባቸው አጋጣሚዎች ብዙ የሉም፡፡ በግልጽ ሊያውቋቸው የሚገቡ ነገሮች በ«ነውርነት» ተሸፍነው ስለሚታለፉ ኋላ ለወጣቶቹ ሕይወት እንቅፋት ይሆናሉ፡፡ እስከ ጋብቻቸው ዕለተ ድረስ ራሳቸውን ጠብቀው ለመቆየት፣ ከጋብቻ በፊት በሚፈጸሙ ግንኙነቶች ላለመሰናከል ማወቅ የሚገባቸውን ቁምነገሮች ባለመረዳታቸው ይጎዳሉ፡፡ አንዳንድ ጥናቶች እንደሚያመለክቱት ከሆነ ብዙ ወጣቶች ቅድመ ጋብቻ በሚፈጠሩ የግብረ ሥጋ ግንኙነቶች የሚመላለሱ ናቸው፡፡ በዚህም ምክንያት የሚከሰቱ የተለያዩ እክሎች አሉ፡፡ በበሽታ መጠቃት፣ ያለጊዜና ያለዕድሜ ማርገዝ፣ ያለጊዜው የተረገዘውን ፅንሰ ማሰወረድ፣ ለማሰወረድ በሚደረግ ሙከራም ሕይወትን ማጣት፣ ከትምህርትና ከሥራ መስተጓጉል፣

በዚህ ሁሉ ነገር በኋላም በመንፈስ ጭንቀት መስቃየት የጥፋተኝነት ስሜት መሰማት፤ ወዘተ ... ሊጠቀሱ የሚችሉ ችግሮች ናቸው።

በዚህች አጭር ጽሑፍ እነዚህ ሁሉ ችግሮች ይቀረፉ ዘንድ ምን መደረግ አለበት? የሚለውን ጥያቄ መመለስ በጣም አስቸጋሪ ነው። ይሁን እንጂ ትኩረት ከሚሹት ጉዳዮች መካከል አንዱን መዘን እና ውጣ «ፍቅር»።

የዚህ ጽሑፍ ዓላማ «ፍቅር ምንድነው?» የሚለውን ጥያቄ መመለስ አይደለም። የተቃራኒ ጾታ ፍቅር በተለይም ከወጣትነትና ከመንፈሳዊነት አን ጸር ያለውን ገጽታና ሊኖረው የሚገባውን አካሄድ ለመመልከት ይሞክራል።

«ፍቅር» የሚለው ቃል በብዙ ወጣቶች ተወዳጅ ቃል ነው። ከየንግ ግራቸው ውስጥ አይጠፋም። ቀልዳቸውና ጨዋታቸው ራሱ የሚሟሸው በርሱ ነው። አሁን አሁንም በጣም የሚወደድ መብልና መጠጥ ሁሉ ላይ «በፍቅር የሚወደድ» የሚል ቅጥያ ይገባለት ይዟል። ይሁን እንጂ የቃሉ ትርጉም ትክክለኛውን ቦታ ባለማግኘቱ ወጣቶቹ ይጎዱበታል። ወደ ቤተ ክርስቲያን የሚመለሱት ወጣቶችም ምንም እንኳን ዘወትር ቃል እግዚአብሔር የሚሰሙ፣ መዝሙር የሚያዳምጡ ቢሆኑም ወጣ ቶች ናቸውና ችግሩ እነርሱንም ይመለከታል። ጊዜ ሰጥቶ ለሚያዳ ምጣቸው፣ የሚብሰሰሱበትን ነገር ሊካፈላቸው ፈቃደኛ ለሆነ ሰው የሚያካፍሉት ቁምነገር ነው። በዚህም ምክንያት መንፈሳዊ ሕይወታ ቸው የሚበላሽባቸው ወንድሞችና አጎቶች ጥቂቶች አይደሉም። ስለ ዚህ ችግሩ እነርሱንም የሚመለከት መሆኑን መገንዘብ አስፈላጊ ይሆናል።

በወጣትነት ወቅት በተቃራኒ ጾታዎች መካከል መሳሳብ ይኖራል። መሳሳብ ሁሉ ግን ለትዳር የሚያበቃ፣ መሠረት ያለው፣ በምንም ዓይ ነት ችግር የማይነዋወጽ፣ በዐለት ላይ የተመሠረተ አይደለም። አብዛኛ ምቹ በጊዜያዊ መቀራረቦች፣ መተያየቶችና «እኔስ ይህንን ለማድረግ ምን ይጎድለኛል?» ከሚሉ የወጣትነት ስሜቶች የሚፈጠሩ ናቸው። በት/ቤት የሚገናኙ፣ በሰፈር የሚተያዩ፣ በመንገድ የሚገናኙ፣ ወዘተ ወጣቶች የሚፈጥሩት መቀራረብና «ወደድኩህ ወደድኩሽ» መባባል ሁሉ የሚዘልቅ ሳይሆን ይችላል።

ለዚህም የወጣቶቹ መቀራረብ፣ «መፈቃቀር» መሠረቱ ምን መሆኑን መረዳት ይቻላል። ከዚህም በመነሣት በ«ፍቅር» ስም የሚጀመሩ አንጻ ገድ ግንኙነቶችን ከሚከተሉት ነጥቦች አንጻር ለመመዘን እንሞክራለን።

፩. የግብረ ሥጋ ግንኙነትን መሠረት ያደረገ ፍቅር

የአንዳንድ ሰዎች ፍቅር መታወቂያው ያፈቀሩትን ሰው በሥጋ ለማ ወቅ የሚደረግ ችኩልነት ነው። ይወቁትም አይወቁትም፣ ያለፈ ታሪኩ ምንም ይሁን ምን፣ ግንኙነታቸው ነገ ችግርን ይዞ ይምጣም አይምጣ የሚያስደስታቸው ካፈቀሩት ሰው ጋር በዝሙት መውደቅ ብቻ ነው።

በመጽሐፍ ቅዱሳችን የምናገኘው የአምናንና የትዕማር ታሪክ ለዚህ አብነት መሆን ይችላል። አምናን ከትዕማር ጋር በፍቅር በመጠመዱ ለመታመም ደርሶ ነበር። ነገር ግን ያለፈቃዱ /በጉልበት/ ከክብሯ ካላ ነጥት በኋላ ፍቅር ድራሹ ጠፋ፣ ይልቁኑም የቀደመ ፍቅሩ በጥላቻ ተተካ። ፪ኛሳሙ.፲፫፡፩-፱፱። በእውነት የአምናን ፍቅር እውነተኛ ፍቅር ነበርን? እውነተኛ ፍቅርስ ከሆነ በቶሎ ወደ ጥላቻ ለመድረስ ያበቃው ምን ነገር ተፈጠረ?

የአምናን ፍቅር እውነተኛ አልነበረም። የዝሙት ፍላጎት እንጂ። ዛሬም አንዳንድ ወጣቶች በዚህ ዓይነቱ አምናናዊ ጸር በመነደፋቸው የሌላውን ሕይወት ለማበላሸት ላይ ታች ይላሉ። ምንም የማይውቁ ሴቶ ችን በጣፋጭ አንደበታቸው፣ በፍቅር ስም ይሸንግላሉ። ያታልሏቸዋል። በዝሙትም ይጥሏቸዋል። ችግሩ ሲመጣ ግን ጀርባቸውን ይሰጧቸዋል።

መንፈሳውያን ወጣቶችም ይህንን ልናስተውል ይገባል። ስለዚህ የም ንወዳቸው ሰዎች ጠባይ በጊዜያዊ የሥጋ ፍላጎት ላይ የተመረኮዘ ከሆነ ፍቅራቸው ዘላቂ አለመሆኑን እንገነዘባለን። አበባውን ከቀጠፉ፣ የፈለጉትን ካገኙ በኋላ አምናናዊ ጠባያቸው ያገረሸባቸዋልና።

፪. በጊዜያዊ ንድፍነት ላይ የተመሠረተ ፍቅር

በተለያዩ አጋጣሚዎች ከሰዎች ጋር መተዋወቅ፣ መግባባት፣ ሐሳብ ለሐሳብ፣ ንግግር ለንግግር መጣጣም ይኖራል። መግባባቶች ሁሉ ግን ወደ ትዳር ለመሔድ የሚያበቁ መሆን የለባቸውም። መጠናናት፣ መለ ማመድ፣ ፈቃድ እግዚአብሔርን መጠየቅ ይገባል። አንዳንድ ወጣቶች

ከመቀራረባቸው ብዛት የሚፈጠርን «ንደኝነት» ለ«ፍቅር» በመስጠት ይላሳታሉ። ለላምንታትና ለወራት መለያየት እስከመፈጠራቸው ሊያረሳቸው እንደሚችል ይዘነጋሉ።

ወጣቶቹ የሚውሉባቸው ቦታዎች፣ የሚሠሯቸው ሥራዎች፣ ት/ቤቶቻቸው፣ በብዛት በንደኝነት መሰብሰባቸው ለእንደዚህ ዓይነቶቹ መቀራረቦች በር ይከፍታሉ።

ከዚህ አንጻር በጊዜያዊ መቀራረብ ላይ የሚፈጠር «ፍቅር»ን መሠረት ያለው አድርጎ በማየት ነገን አርቆ ከመመልከት መከልከል አይጠገባም። በዚህ መልኩ ተጀምረው ለሠመረ ትዳር የበቁ ግንኙነቶች የሉም ለማለት ባንችልም በአብዛኛው ሲታዩ ግን መጨረሻቸው ስለማያምር መንፈሳውያን ወጣቶች መጠንቀቅ ይገባቸዋል።

፩. በኢኮኖሚያዊና ስሜታዊ መረጋጋት ላይ የተመሠረተ ፍቅር

ከላይ ከተገለጡት ሁለት የፍቅር ዓይነቶች በተለየ መልኩ እንዲህ ዓይነቱ «ፍቅር» የያዛቸው ሰዎች ዓላማቸው ትዳር ላይ ያዘነበለ ነው። ከወጣትነት የዕድሜ ጣራ ያለፉ፣ ትዳር መያዣ ዕድሜያቸው እያለፈ መምጣቱ የተሰማቸው፣ ቤትና ንብረት መያዝ ልጅ መውለድ እንዳለባቸው የሚሰማቸውና ብዙውንም ጊዜ «ምነው አግባቢ/ እንጂ!» የሚሉ ጉትኅታዎች የበዘባቸው ሰዎች ናቸው። ጥሩ ገንዘብ፣ ሥራ፣ የሰውቀት ደረጃ አላቸው። የሚፈልጉት ነገር ሁሉ በሚላላቸውም የጎደለ ነገር መኖሩ ስለሚሠማቸው ዕረፍት አይኖራቸውም። ያም የትዳር ጓደኛ ነው። ስለዚህም ያንን የጎደለ ነገር ለመጣላት ስለሚሹ ያገባሉ። የሚያገቡት ግን በምድራዊ ጥሪቱ የሚመስላቸውን ነው።

የነዚህ ዓይነት ሰዎች ፍቅር መለኪያው፣ ያላቸው ምድራዊ ህብትና የሰውቀት ደረጃ በመሆኑ ፍቅሩ መሠረት ያለው ራስን ለሌላው አሳልፎ እስከመስጠት ሊያደርስ የሚችል አይደለም። አንዳንድ ደቼም በገንዘብ ምክንያት በሚፈጠሩ አለመግባባቶች የሚበጣበጡ፣ ከትዳር ጓደኛ ውጪ በሚፈጸሙ ውስልትናዎች የተበላሹ ይሆናሉ።

ስለዚህም ያፈቀርንበት፣ ወይም የተፈቀርንበት ምክንያት ከምድራዊ ህብትና ሰውቀት ውጪ መሆን አለመሆኑን ማረጋገጥ ይኖርብናል።

፩. ራስን ለሌላው አሳልፎ በመስጠት ላይ የተመሠረተ ፍቅር

ፍቅር ማለት ለራስ ምንም ሳይሳቡ ራስን ለተወዳጁ አሳልፎ መስጠት፣ ከእኔ ይልቅ የምወደው ሰው ይቅደም ማለት፣ እኔ በደረግልኝ የምወደው ነገር ከእኔ በፊት ለምወደው ሰው ይደረግለት ማለት ነው። የተቃና መንፈሳዊ ትዳር መሠረት የሚሆነው ፍቅር ይህንን ያዘለ ነው። ነገር ግን «ለምንወደው ሰው ራሳችንን አሳልፈን የምንሰጠው ምን ድረስ ነው?» የሚለው ጥያቄ መመለስ አለበት።

አንዳንድ ወጣቶች የሚመላለሱበት ፍቅር ራስን ለሌላው መሥዋዕት አድርጎ በመስጠት ላይ የተመሠረተ ነው። የመዋደዳቸው መግለጫው ራሳቸውን ለሚያፈቅሩት ሰው በመስጠት የሚገለጽ ይመስላቸዋል። ሌሎቹ ደግሞ መፈቀር አለመፈቀራቸውን ለማወቅ ራሳቸው የሚያደርጉትን፣ ሊያደርጉትም የማይፈልጉትን ጥያቄ ይጠይቃሉ። «የምትወደኝ/ጃኝ/ ከሆነ ... አድርግልኝ/ጊልኝ» ይላሉ። ይህ ካልደተረገላቸው ያልተፈቀሩ፣ ከተደረገላቸው ደግሞ የተፈቀሩ ይመስላቸዋል። ይህን ግን የተሳሳተ የፍቅር መንገድ ነው። እውነተኛ ፍቅር በዚህ አይገለጽም።

የዚህ ፍቅር ተጠቂ የሆኑ ወጣቶች ከአፍቃሪዎቻቸው በሚቀርቡላቸው «የተሳሳቱ የመሥዋዕትነት ጥያቄዎች» ሕይወታቸው ይበላሻል። ማፍቀራቸውን ለሌላው ወገን በግልጽ ለማሳየት ክብረ ንጽሕናቸውን ቅድመ ጋብቻ የሚያቀርቡ ወጣቶች አያሌ ናቸው። ይሁን እንጂ ያሰቡት ቀርቶ ያሳስቡት ይተካና የፈለጉት ፍቅር በንቀት፣ በጥላቻ፣ በኩራት ይተካል። ይህ በወደፊቱ ሕይወታቸው ላይ የሚያሳድረው ተፅዕኖ ቀላል አይሆንም።

ስለዚህ መንፈሳውያን ወጣቶች ይህንን በመረዳት ቅድመ ጋብቻ የሚቀርቡ አሳስፈላጊ «መስጠትነቶች»ን መረዳት ይኖርብናል። በምድር በሥጋችን፣ በሰማይ በነፍሳችን ከሚጎዳ ነገርም ራሳችንን እንጠብቅ።

፩. በቅናት የታጠረ ፍቅር

የአንዳንድ ወጣቶች ፍቅር ደግሞ መገለጫው ቅናት ነው። ይህ ዓይነቱ በቅናት የታጠረ ፍቅር እውነተኛ ባለመሆኑ ለተፈቃሪዎች ሰላም የማይሰጥ ምድራዊ ገህነም ነው። «የት ሂድክ/ሽ/፣ የት ነበርክ/ሽ/፣

ከነግን ጋር ወጣህ/ሽ/ን» ሰዎች ያፈቀሩት ሰው ጥሩ ሲሰብስብ ሲያምር በት፣ ከሰው ሁሉ ጋር ሲገባባ፣ በሰዎች ሲወደድ፣ በሥራው ከፍ ያለ ደረጃ ሲደርስ አይደሉትም። የሚያመልጣቸው ይመስላቸዋል። ይጨነቃሉ። ስለዚህም ይቀናሉ። ቅናታቸውም ከፍቅር የመነጨ መሆኑ እንዲታወቅላቸውም ይፈልጋሉ።

የዚህ ዓይነት ፍቅር መሠረቱ በአብዛኛው ውጫዊ ተክለ ቁመና /Physical appearance/ ነው። ውስጣዊ ውበት ቦታ የለውም። ታይቶ የሚጠፋ አፍአዊ ነው። ያ አፍአዊ ውበት ሲደበዝዝ ወይም ከዚያ የበለጠ ሲገኝ ይቀራል ይሻራል።

ግጥምቃላዊ፡ ወጣትነት የነገው ማንነት መሠረት የሚጣልበት ጊዜ ነው። በወጣትነት የተበላሸን ሕይወት ለማረቅ በጣም አስቸጋሪ ነው። ከነዚህ የወጣቶች ሕይወት ከሚበላሸባቸው ነገሮች መካከል ደግሞ ከተቃራኒ ጾታ ጋር የሚኖረን ፍቅር አንዱ መሆኑን ከላይ ተመልክተናል። ስለዚህም ከፍተኛ ጥንቃቄ ማድረግ እንዳለብን መገንዘብ ይኖርብናል።

በወጣትነት ስሜት የሚመጡ ፍላጎቶችን ሁሉ ማስተናገድ አይባሉም። ያለጊዜያቸው ከመጡ ፈተናዎች ናቸውና ልንቃወማቸው ይገባናል። ሽጃኝን ከፍል ለመጨረስ ያልደረሰ ወጣት በፍቅር ምክንያት ፈተና ቢገጥመው ውድቀቱ ሁለት ነው የሚሆነው። ወደፊት ሊያገኘው የሚችለውን እውነተኛ ፍቅር በጊዜያዊው ምክንያት ያጣል፤ እንደገናም የወደፊት ሕይወቱም ይሰነካከላል።

ከዚህ ሁሉ አስቀድሞ ግን ራሳችንን ለመቻል መጣር፣ ሕይወታችንን በመንፈሳዊ ሕይወት ማሳልመስ፣ ይገባናል። በዚህም ምክንያት ከሚመጡ ክፉ የጎልማሳነት ምኞቶች መራት የምንችለው ይህንን ሰንረዳ ብቻ ነው። ጀጢሞች፤ ጽጌ።

በአጠቃላይ በፍቅር ስበብ የሚመጡብንን ፈተናዎች ለመቋቋም፣ እውነተኛውን ከሐሰቱ ለመለየት እንጣር፣ ፈቃድ እግዚአብሔርንም እንጠይቅ። የቅዱሳን አምላክ እግዚአብሔር ይርዳን። አሜን።

ወሰብሐት ለእግዚአብሔር